MASTER
NEGATIVE
NO. 93-81277-4

MICROFILMED 1993

COLUMBIA UNIVERSITY LIBRARIES/NEW YORK

as part of the
"Foundations of Western Civilization Preservation Project"

Funded by the
NATIONAL ENDOWMENT FOR THE HUMANITIES

Reproductions may not be made without permission from
Columbia University Library

COPYRIGHT STATEMENT

The copyright law of the United States - Title 17, United States Code - concerns the making of photocopies or other reproductions of copyrighted material.

Under certain conditions specified in the law, libraries and archives are authorized to furnish a photocopy or other reproduction. One of these specified conditions is that the photocopy or other reproduction is not to be "used for any purpose other than private study, scholarship, or research." If a user makes a request for, or later uses, a photocopy or reproduction for purposes in excess of "fair use," that user may be liable for copyright infringement.

This institution reserves the right to refuse to accept a copy order if, in its judgement, fulfillment of the order would involve violation of the copyright law.

AUTHOR:

HERONDAS

TITLE:

HERONDAE MIMIAMBI

PLACE:

LIPSIA

DATE:

1894

Master Negative #

93-81277-4

COLUMBIA UNIVERSITY LIBRARIES
PRESERVATION DEPARTMENT

BIBLIOGRAPHIC MICROFORM TARGET

Original Material as Filmed - Existing Bibliographic Record

88H4521 1894.
IE94

Herodas.
~~Herondas.~~
Herondae Mimiambi; accedvnt Phoenicis Coronistae, Mattii Mimiamborvm fragmenta. Itervm edidit Otto Crvsivs. Lipsiae, in aedibus B. G. Tevbneri, 1894.
xxxvi, 156 p.

Restrictions on Use:

TECHNICAL MICROFORM DATA

FILM SIZE: 35mm REDUCTION RATIO: 11x
IMAGE PLACEMENT: IA IIA IB IIB
DATE FILMED: 4-12-93 INITIALS MGY
FILMED BY: RESEARCH PUBLICATIONS, INC WOODBRIDGE, CT

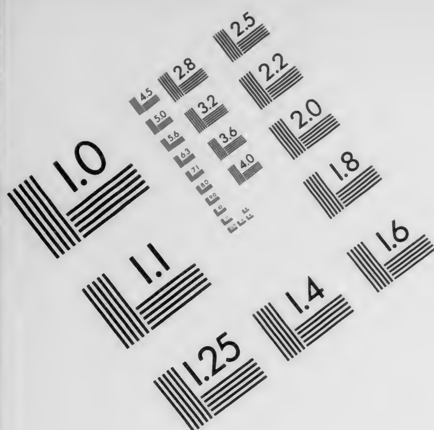

AIIM

Association for Information and Image Management
1100 Wayne Avenue, Suite 1100
Silver Spring, Maryland 20910
301/587-8202

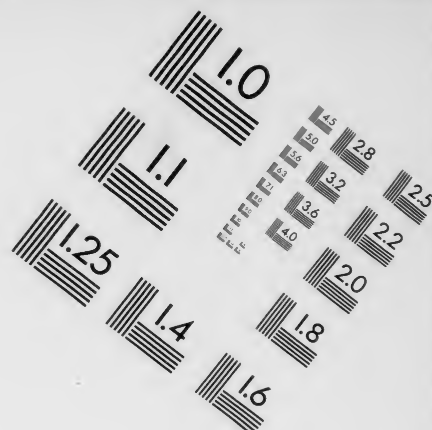

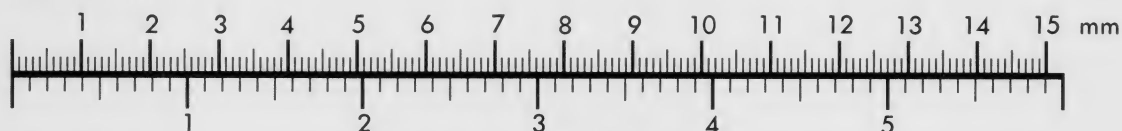

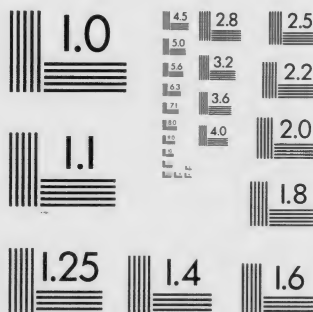

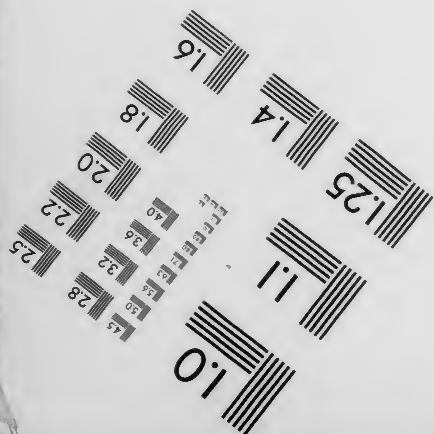

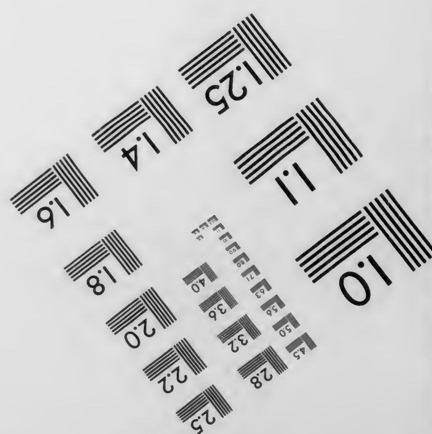

MANUFACTURED TO AIIM STANDARDS
BY APPLIED IMAGE, INC.

PERRY
LIBRARY
1936

Columbia University
in the City of New York

THE LIBRARIES

HERONDAE MIMIAMBI

ACCEDVNT

PHOENICIS CORONISTAE
MATTII MIMIAMBORVM FRAGMENTA

ITERVM EDIDIT

OTTO CRVSIVS

COLUMBIA UNIVERSITY LIBRARY

LIPSIAE
IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI
MDCCCXCIV

88H4521
IE94

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI

5-1-47 MJ

PRAEFATIO EDITIONIS PRIORIS.

Herondae vel Herodae, poetae Callimachi fere aequalis, mimiambos e papyro Musei Britannici CXXXV diligenter transscriptos anni MDCCCXCI aestate primus edidit F. G. Kenyon; fidelissimum totius papyri exemplar solis ope confectum ante paucos menses emissum. Kenyon in ipsa fere libri scriptura cognoscenda operam suam continuit; multa egregie expedivit, corrupit fere nihil. Audaciorem se praebuit qui eodem fere tempore quo Kenyon primam recensionem se edidisse professus est, W. G. Rutherford; sanos locos haud paucos coniecturis tentavit, sed idem quaedam invenit quae non cuivis occurrent: quare merita laude non omnino est defraudandus. Acerrima statim censurarum et commentationum velitatio facta; inter primos prodierunt Blass Bücheler Crusius Diels Ellis Gercke Günther Hicks Jackson Kaibel Nicholson Palmer Weil. Paucis mensibus intermissis H. van Herwerden ΗΡΩΙΔΟΥ poemata octo brevi commentario illustrata Mnemosynes volumini vicesimo (p. 41—100) inseruit. Qui quidem versus multos emendatiores edidit, ita tamen, ut et ipse coniecturae nimium tribueret. Ego meum mihi exemplum conscripseram et specimina quaedam Philologi volumine quinquagesimo exprimenda curaveram,

cum Buecheleri beneficio nitidus ille mihi adfertur libellus Bonnae vere huius anni editus, quam mimorum Herondae recensionem primam esse iure dixeris. De summa rei, quae in aestimanda libri manu scripti virtute posita est, cum Buechelero mihi fere convenire non sine gaudio intellexi, quamquam bonae quaedam primae manus scripturae immerito ab eo abiectae videntur. De singulis quoque quaestionibus persaepe aut consentiebam aut adsentiebam; nec tamen deerant quae mea ratione melius explicari vel suppleri posse et aliis et mihi probavi (cf. quae breviter significavi in diurnis litterariis Zarnckii h. a. col. 572). Itaque egregio illo opusculo multum et promotus et incitatus et confirmatus grato animo ad laborem susceptum revertebar.

Paucis ego contentus poetae versiculos dedi quantum fieri potuit ad primae manus litteras constitutos. Recentioris manus correcturae eadem lege admissae, qua coniecturae hominum doctorum. Gravioribus mutationibus omnino opus non esse mihi persuasi verbis poetae diligenter enarratis. Scribendi rationem ad certas scholae regulas poetae ignotas dirigere nolui, praesertim cum miram illam scripturae varietatem variam interdum pronuntiationem imitari probabile sit. De dialecto perdifficilis est quaestio. Nam formis ionicis atticisque doricas poeta Cous adspersit, atque adeo ipsos hominum mores diversos diversa elocutione expressisse videtur. Veluti III 35. VII 88 inepta *τάλης* forma mulieres utuntur cavillantes (sim. II 20. 29)*); gallum *οἰκίης τοί-*

[*) De his locis mutavi sententiam, cf. infra p. X. XIX.]

χων κήρυκα, quod olim in dubitationem vocavi, IV 12 abundantius appellat femina precans; *ὑμέων* in lenonis oratione pro domo habita II 27 creticum explet, *ἡμείων* I 46 (tenenda enim lectio pristina) in sermone vetulae hariolantis molossum, cum *ὑμέας ὑμέων* sim. plerumque per synaloephen in spondeum contrahantur. Adde quod poeta quaedam consulto variavit, ut commodius vel dulcius pronuntiarentur. Huc refero e. c. *πάλι* ante *μ* II 52 *πάλι μνῆν* (*πάλιν* V 47. VII 6. 98 ante *φ κ*, in pausa), atque, quod gravius est, *μιν* et *νιν* formas, cf. III 31 *ἐγώ μιν*, VII 12 *ἔκ μιν αὐτήν*, VII 101 *ἐγώ μιν**); III 33 *ὅκως νιν*, 54 *ὕπνος νιν*, 90 *λαβεῖν νιν*, 96 *ὅκως νιν*, VI 21 *τριτημέρῃ νιν*: nam post consonantes dentales (*σ ν*) commoditatis causa *νιν* eum praetulisse vides; unde et Rutherfordum aliosque *μιν* perperam ubique restituisse et alteram manum V 70 post *κἠπίδοις* coniectura vix probanda *μὲν* in *μιν* mutasse colligi potest. Ex eadem lege *ἐν γναφέως οἴκῳ* dixit IV 78, *βατηρίῃ κνάψῃ* VIII 43. Simile ni fallor illud, quod *σάμβαλα σαμβαλίσκων* VII 60. 125 scriptum est post vocalem, post consonantem *ἁμβαλούχην* VII 19, atque quod rariores illae quae a *τ* incipiunt pronominis relativi formae quattuor locis vocalem insequuntur (II 64 *μευ, τῆς τελέω*, IV 17 *ἐποιεύμεσθα, τάς*, V 28 *δρῶντα τῶν*, VI 31 *καὶ ταῖσι*), uno loco post caesuram consonantem (III 21); nam *τὰ λῇς* III 35. VII 88 etiam hinc offensionem habet. Aliud consilium versibus quibusdam poeta secutus est, in quibus pro usitatis illis *ὅκως κοῖος* adhibuit *ὅπως ποῖος*, cf. VII 22 *ὅπως πέπηγε*,

[*) VII 113 *θῶ μ[ι]ν* lectio incerta.]

II 28 κἀκ ποίου | πήλου πεφύρηται, V 9: consilio enim, non errore π illae ternae vel quaternae congregatae sunt. Denique a vocabulis singularibus manus abstinendas esse vix est quod moneam. Velut quod Rutherford et Herwerden corrigendum censuerunt κατασβῶσαι (V 39), scite explicavit K. Brugmann (*Indogerm. Forsch.* I 501); atque mirum illud νώβυστρα VI 16, pro quo novum vocabulum λώβαστρα finxit Herwerden, haud scio an ad βύω (βύστρα) referendum sit (cf. λαίμαστρον: λαιμάσσω sim.), ut significet 'auribus vel labris non clausis': quamquam νω- illud negativum non habeo quo explicem, nisi ad νώδυνος νώνυμος vocabulorum analogiam falsam confugere licet.*) Hunc igitur locum, ne genuina oblitterarem, fere intactum reliqui assiduis aliquando laboribus subigendum. Contra supplementa non modo certa vel probabilia, sed etiam incertissima quaedam recipere e re esse putavi, ut qualem fere singulorum locorum sententiam esse crederem statim appareret. Audax esse volui, ubi alii cauti fuerunt, cautus, ubi fuerunt audaces.

In verbis traditis legendis si quid profeci, strenue me adiutum esse scito a Kenyone, qui crebro a me rogatus papyrum consuluit, supplementa quaedam accurate examinavit, de singulis quid censeret summa et diligentia et comitate per litteras mihi significavit. Praeter eum hanc opellam benigne adiuverunt epistolis ad me conscriptis Fr. Blass H. Diels S. Mekler

[*) Lectionem traditam servavit etiam R. Meister Her. p. 735. 820 atque νώβυστρον illud rectius ut videtur *νοήβυστρον interpretatus est.]

Th. Zielinski, plagulis correctis S. Mekler collega atque R. Herzog, seminarii nostri sodalis, opusculis transmissis plerique illorum, quorum nomina p. XXIX sqq. sunt composita. Quibus χάρις ἀντὶ χάριτος ἐλθέτω.

* * *

De prooemio haec Mekler per litteras: „Wem widmet H. das Buch ..? Der Muse nicht, denn er sagt ναὶ Μοῦσαν; dann aber auch kaum dem Musageten ... Er spricht Jemand an, wenn Bücheler mit εἰς ση- (4) Recht hat, und diesem Jemand scheint er in den unmittelbar benachbarten Versen Iamben und Skazonten zu empfehlen ..... Ich halte also ... den witzigen Mann für fähig, etwa an Asklepios, dem auch das Glanzstück IV gilt, eine Widmung zu richten dieses Inhalts: ich war lahm, kam zu Dir und Du heiltest mich .. Mein Anathem sind diese Gedichte ... Zur Herstellung nehme ich noch Frg. 10 hinzu:

Γε[ννῆτορ ὑγίης, πρηυμενέ]ως ἔχ' [Ἡρώνδα,
ἀν[άθημά τ' ἰσχνόν, τούσδε δηλ]αδὴ [δέξαι
ἰαμ[βοτεύκτους ἀντὶ μ]έζον[ος μίμους.
εἰς σ⟨ὰ⟩ ἦ[λθον ἴητρ' ἐκ ποδὸς ταλαιπωρέων
σκά[ζοντος, ἐξέβην δὲ πάλιν εὔρρωστος.
ἑά[νδαν' οὖν τῶνδ' ὥς τις ἐμμένοι μνήμη
ἴθμ[α στιχήρει χωλότητι μιμεῖσθαι."

Haec ut dubia omnino sunt, ita ingeniose excogitata. Universa sententia exemplis multis commendatur. Hymnis praemissis poemata antiquitus dis patriis quasi dedicabantur (cf. Hesiodea, Theognidea, vetus Iliadis exemplar, in quo hymnum in Apollinem prooemii

munere functum esse conieci); Diogene teste (IX 6. IV 25) et Heraclitus Ephesius opus suum *ἀνέθηκε εἰς τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερόν*, et Crantor *λέγεται . . ποιήματα . . ἐν τῷ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερῷ σφραγισάμενος ἀναθεῖναι* (ex Wilamowitzii correctura *Antig.* 68); ipsi Aesculapio et Apollini poemata sua *Ἴσυλλος Σωκράτευς Ἐπιδαύριος ἀνέθηκε* (cf. Wilamowitzii librum p. 4 sqq.), atque Longus fabellam suam esse dicit *ἀνάθημα μὲν Ἔρωτι καὶ Νύμφαις καὶ Πανί, κτῆμα δὲ τερπνὸν πᾶσιν ἀνθρώποις*; unde fluxerunt quae de Aristomachae Erythraeae carmine aureo fabulabantur (Plut. Quaest. Symp. V 2 p. 675, 13). Fragmentum decimum si recte huc relatum est, undecim fere versus exciderunt, nam a primo versu pagina incipit.*)

Etiam in ceteris fragmentis atque in mimis altero septimo octavo et alii et ego nonnulla lusimus, quae hoc libello non recepta sunt. Sed tam acri certamine spero fore ut probabilia aliquando inveniantur.

Scr. Tubingae Id. Iun. MDCCCXCII.

O. Crusius.

[*) Sed cf. quae infra p. 72 nunc exposuimus.]

PRAEFATIO EDITIONIS SECVNDAE.

Spes me non fefellit. Nam paucis mensibus interiectis cum haec poëmatia in scholis retractarem, larga mihi succrevit seges observationum et alienarum et mearum, quam haud invitus altera hac editione colligendam suscepi.

De fundamento quidem recensionis quam paucis supra significavi sententiam, eam innata veritatis vi victuram esse confidebam. Verum secus cecidit. Fr. Blass, vir de Heronda egregie meritus, alta voce mihi oblocutus est; ei adstipulati sunt praeter Dielsium et Stadtmüllerum fere omnes, in primis qui Graecarum litterarum principatum tenet in Francogallia, H. Weil. R. Meister postquam et ipse hunc libelli mei locum censura ephemeridibus litterariis inserta strenue impugnavit, in editione a. MDCCCXCIII in lucem emissa mecum magis fecit quam cum adversariis meis; immo priores quasdam lectiones a me non receptas bene defendit. Neque tamen de diversarum manuum virtute certum tulit iudicium. Haec igitur accuratius nunc explicare conabor.

In poetae verbis recensendis unico fere auxilio utimur papyro Londinensi; accedunt grammaticorum loci nonnulli, quibus poetae aut versus aut verba tradita sunt.

Papyrum una manus exaravit. Memoriam prima hac manu propagatam optimam esse et olim dixi et nunc contendo. Nam quae inveniuntur vitia mero errori sunt tribuenda lenissimisque sanantur medelis. Dialecti formae saepe corruptae. Litterae ut fit festinanter omissae vel cum aliis litteris permutatae aut sono aut forma cognatis; loci obscuri et corrupti bona fide transscripti, laceri lacunis indicati (cf. III 80), non adulterati coniecturis vel interpolationibus; ipsa litterarum spatia, quibus singulae sermonis particulae dividuntur, cum cura archetypo adsimulata.*)

Vitia manu prima commissa minutis quibusdam remotis haec sunt:

I 31 post ΑΓΑ scriba syllabam similem omisit. — V. 76 ΔΙΥΘΕΩ pinxit, sed ΔΙ- in ΠΥ correxit. — V. 79 ΦΥCΕΙ pro ΦΑCΙ. — De paenultimo versu ambiguum est iudicium; mihi quidem σαυτὴν probatur. — In toto hoc carmine *nihil fere peccatum, quo ipsi sententiae damnum adferretur.*

II 17 ΚΉΤΗCΤΑΤΙΝ una littera loco suo mota scriptum pro ΚΉCΤΗCΑΤΙΝ; Ι e pronuntiatione recentiore substituta pro Η, ut IV 50. VII 109. Simili errore II 28 ΕΧΡΗΝΑΥΤΟΝ factum est ex ΧΡΗΝΕΑΥΤΟΝ. — V. 29 ΖΩΙΗΝ legitur forma inaudita, quam olim servavi, cum coll. κινῆν v. II 20 τάλης III 35. VII 88 dubitarem, an Battarus liberti Petroniani more σολοικίζων inductus esset. Priore illo exemplo sublato haec suspicio concidit. Error manifestus: scriba invenerat ΖΩ^{Η}ΙΝ, ζώειν

*) Novas quasdam et bonas observationes invenies in libello quem de his potissimum quaestionibus conscripsit J. H. Wright.

per ζῆν explicatum. Cf. IV 83. — V. 49 sensum non curans, sed lineolis adhaerens ΒΑΤΤΑΩC exaravit, addidit ΡΟ correcturam. — Turbatum reliquit *unum v. 84,* qui facili coniectura restituitur.

III v. 11 ΛΗΞΙΕ scripsit pro λέξειε, v. 45 ΗΜΕΘΑ pro ἤμαιθα: sono simili in errorem raptus est. — V. 19 pro ΔΕΛΙΠΑΡΩΤΕΡΑΙ legit ΔΑΙΠ–, v. 21 ΤΗΝ pro ΤΗΙ; veram lectionem superscripsit. — V. 71 ΠΡΟCΠΡΙCΚΕ pro ΛΑΜΠΡΙCΚΕΠΡΟC ex eo quod insequitur πρός ... Μουσέων anticipatum. — V. 72 depinxit ΚΟΥΤΙΔΟC, iniuria illud ab omnibus spretum, cf. p. XIV. — V. 82 ΠΑΙΞΩ ex sententia scriptum pro ΠΡΗΞΩ, quod correctura restituit; post ΟΥΧΙ omissum ΤΙ. — V. 84 οὗτος pronomine seductus dedit ΕCΧΗΚΕ, sed ipse correxit. — V. 87 ΕΙC omissum ante ΕΚ. Hic quoque mimus *graviore labe omnino immunis.*

IV 5 ΤΕ e versu antecedente repetitum. — V. 11 ΙΔ̂ΕΩ, voluit ἵλεῳ. — V. 50 ΦΙΜΙ, Ι pro Η, ut II 17. VII 109. — V. 63 syllabam omisit et supplevit. — V. 67 dittographia deleta. — V. 76 post ΕΡΓΑ omisit ΤΑ. — V. 83 ΕΜΠΡΟΙC pro ΕΠΙΡΟΙC: num in archetypo exaratum invenerat ΕΠ^{Η}ΡΟΙC? Cf. II 29. — Nondum satis expeditus est versus ultimus, sed scribam peccasse neque indicatum est neque potest demonstrari. — Loci difficiles in hoc carmine inveniuntur multi, *nimis corruptus nullus.*

V 4 ΤΗΝΜΕΝΩΝΟΡΩΡΗΚΑ levi errore scriptum videtur pro ΜΕΝΩΝΟCΩΡΗΚΑ. — V. 6 syllaba omissa. — V. 11 dittographia correcta. — V. 18 Δ^{Η}ΥCΟΝ: quod sequitur ΕΚΔΥCΑC fons est erroris. — V. 31 ΜΕΘ, corr. ΜΗ. — V. 43 ΟΙΕΑΝ pro ΟΙCΑΝ. — V. 56 syllaba omissa et

addita m. pr. — V. 77 ΕΠΕΠΕΙΠΕΡ: syllaba iterata. — *Gravius vitium nullum.*

VI 1 ~~Δ~~ΘΕϹΔΙΦΡΟΝ: sententia ductus ΔΟϹ incohavit, sed ad exemplar correxit ΘΕϹ. — V. 6 ΑΠΟϹΤΑΞΕΙ scriptum esse suspicor pro ΑΠΟϹΤΑΖΕΙ: Ξ et Ζ simillimae. — V. 19 ΚΟΝΚΙΝΟΝ (nasalis pro geminata), Κ superscripta correctum, cf. VII 58. — V. 30 ΑΡΠΑϹΑ, haplographia. — V. 41 litterarum similitudine syllaba hausta videtur aut ante aut post ΠΟΛΛΑ (possis πόλλ'· ⟨ἀλλ⟩ὰ). — V. 63 ΟΙΚΕΙΝ pro ΟΙΚΕΗΝ vel ΟΙΚΙΗΝ. — V. 81 ΗΛΗΘΕΝΓΑΡ: γὰρ e versu antecedente repetitum. — *Vulnus insanabile nullum.*

VII 48 ΚΗΧΩΝΑϹ miro errore dedit pro ΚΟΧΩΝΑϹ; cf. v. 110. — V. 58 ΨΙΝΤΑΚΑΙΑ pro ψιττάκια, cf. VI 19. — V. 77 ΤΟΝΘΟΡΥΞΕΙϹ pro ΤΟΝΘΟΡΥΖΕΙϹ, cf. VI 6. — V. 99 vocabulum primum omisit, sed in margine et sinistra et superiore supplevit. — V. 109 ΕΟΝΤΑΛΗΘΙΝΟΝ, Η pro Ι, ut IV 50; nam ἐόντα λίθινον correctura fere certa. — V. 110 ΗΔΗΝΗϹ, Η repetito pro ἡδονῆς; cf. v. 48. — V. 126 ΠΕΜΠΕΤΕ scripsit secundum sententiam, sed statim ΠΕΜΠΕΙΝ correxit e codice; post ΩΔΕ quod omisit ΔΕΙ in margine Ι addita indicavit. — Uno v. 96 gravius inveteravit vitium: sed laudandus scriba quod cum cura transcripsit quae legit, non ad libidinem mutavit.

Leves quosdam errores primam manum inter scribendum correxisse supra adnotavimus; plenum indicem composuit R. Meister p. 761 sq.; addendum III 21. Alios locos litteris superscriptis sanavit, e. gr. III 19. 71 ubi erroribus ineptis nimium tribuerunt Meister, alii.

II 79 ΕΡΑΙϹ^ϹΥ^ΜΕΝΙϹΩϹ: aut scriba aut archetypi corrector longa ἴσως vocis ι offensus addidit ϲυ, quod recte reiecit

Meister, cf. infra p. XV. III 34 ΑΠΟΛΛΟΝΑΥ^Γ^ΡΕΥ*): lectionem priorem servavit Meister, novis argumentis defendi 'studiorum' volumine hoc anno a Brugmanno edito p. 172. Uno conspectu componenda III 50 ΔΕ^Ο^ΚΟΙΩϹ, V 42 ΤΟΥΤ^ΔΕ^Ο, VIII 3 ΘΑΛΥ^Ι^~~Η~~; accedunt III 72 Τ~~Ω~~^ΟΥ^~~Ν~~ΤΕΝΕΙ~~ΩΝ~~^ΟΥ^, 91 ΜΗ^Θ^ΔΕΝ, V 9 ΠΟΥ~~ΜΟΙ~~^ϹΤ^, VI 5 ΜΕΤΡ^Η·^ΕΩ, VII 104 ΔΕ^Ι^ΝΝΟΙϹ, VIII 16 ΩΙ^ΗΘ^ϹΜΗΝ, qui loci sintne prima manu correcti dubitari potest. Lectiones pristinae nullo loco ferri non possunt; immo multo quam correcturas requisitiores eas esse intelleges ubi accuratius inquisiveris. Vides quid hinc sequatur. Incertus haereo in his locis: I 2 ΕΞΑ^ΓΡ^ΠΟΙΚΙΗϹ, II 64 ΤΡΙΤΗΝΜ~~ΟΙΡΑ~~^ΙϹΘΟ^Ν, III 63 ΠΕ~~ΜΠ~~^ΑΙΖ^ΕΙΝ, III 88 ΔΕΙΡΟΝ^Λ^ΑΧΡΙϹ, de quibus videnda quae in adnotatione critica et in libello a. MDCCCXCIII Gottingae edito disputavi.

Praeter scribam tres fere manus correcturas et supplementa addiderunt.

Manus recentior prior (*m. rec.*) ipsius scribae litteris tam similis est, ut aegre interdum ab illis discernatur. Fortasse ei tribuendae sunt correcturae II 64 III 72 V 9 VII 104 VIII 16 supra tractatae. Praeterea haec velim inter se compares: I 9 ^ΡΟϹ·^ΠΑΡ, 34 τῆ]^τ]ΟΔ[ΙΔ]ΟϹ·^ΝΔΟΨΙΝ (superscr. τὸ δ' εἶδος), 39 ^·Κ·^ΧΗΜΕΡΑϹ, 50 ΜᾹΤᾸ^·Λ·^ΚΙΝΗϹ, II 102 ^Ρ^ΒΑΖΙ, III 62 ΚΟΤΤΑ^Λ·^Α, 72 ΚΟ^Τ^ΥΤΙΔΟϹ, V 4 ΤΗΝ~~ΜΕΝΩΝ~~^Λ ΓΕΙϹ^ΟΡΩΡΗΚΑ, VI 36 ^·ϹΑ·^ΛΕΠΡΟϹ, ib. ΔΩ^ΟΙΗΝ^ϹΩ, 38 ^·ΚΑΛ·^ϹΟΦΟΝ. Eiusdem manus correcturae quaedam videntur esse in margine scriptae I 5

*) ΑΥΡΟΙ Meister p. 762. Vides homines doctissimos pronuntiatione in errorem induci, ut papyri scribam.

·ΝΙΟΥ·, ***Φιλαινίδος*** in *-νίου* mutatum, I 15 ΜΥC, *μυῖ'* in *μῦς*, I 50 ΓΡΥΛ·, ***Ψύλλος*** in ***Γρύλλος***. Lineolae criticae, quod iterum moneo, his locis omnibus non sunt adpictae. Haec quoque coniecturae nullius sunt pretii: quamquam quae adiecta sunt puncta delendas illas vix indicant. *Ματακίνης* nomen I 50 nihil habet offensionis, ***Κουτίδος*** III 72 inscriptione quadam firmasse mihi videor (cf. p. 92); *βράζει* II 102 correctura prorsus inepta; ***Κότταλ'*** vocis *λ* geminata est III 62, cum *ἀλλὰ* particula scriptori in mentem veniret. VI 36 lepidius *λεπρός*, VI 38 requisitius *σοφὸν* atque quod summi momenti est a Stobaeo quoque servatum; VI 36 futurum praeter consuetudinem positum ad scholae regulas sine causa mutatur; V 4 littera falsa duobus vocabulis temere inculcatis ita corrigitur, ut totius loci vis frangatur; sensum esse apparet: 'num ullam vidi feminam?'*) I 5. 50 ***Φιλαινίς*** et ***Ψύλλος*** nomina cur mutentur nulla est causa. I 15 *μῦς* minus aptum; Stobaeus iterum facit cum lectione priore atque malae fraudis coarguit alteram.

Manus recentior altera (*m. rec.*^{2}), quod recte observavit Meister, litteris tenuioribus et acutioribus dignoscitur. Eadem, ut mihi videtur, lineolis criticis in margine additis quae obscura, quae corrupta viderentur aperte indicavit. Incertum eius vestigium I 37, certissimum I 46 ΗΜΙωΝ: forma singulari offensa superscripsit ΑΝΘΡωΠωΝ, ωΝ induxit, ΟΙC superscripsit; item I 17 formam Atticam ΚΑΤΑΨЄΥΔΟΥ qua ratione corrigeret cum dubitaret, primum superscripsit CO, deinde Є: ipsa dubitatio, quod olim dixi, arguit novatricem. I 71 super

*) Vernaculo sermone non bene haec reddidi; vertendum: '*Hab ich | Ein Weib auch nur gesehn?*'

ΧωΛΟΝ addidit Α, ut fieret *χῶλ' ἂν ἐξεπαίδευσα*: *ἂν* ex versu antecedente suppleri non intellexit. I 78 pro ΦΥCЄΙ restitutum ΦΑCΙ emendatione a Meistero male repudiata; verum in eodem versu qui ΟΥΔЄ in ΟΥΧΙ correxit, falsus est de poetae consilio (*οὐδὲ .. τῶν λόγων*, scil. *μή τί γ' ἔργων*). Eidem manui propter lineolam additam vindico evanidum illud ΛΟC I 54 super ΚΑΛΟΝ scriptum; *καλόν* vocis *α* longa offensa, ut manus prima(?) II 79 *ἴσως* *ι* longa, praeter necessitatem correxit *κάλλος*. II 10 ΝЄΜЄΙΝ addidit in margine, eadem Ν scripsit super ΤΗΝ; iudicium ut in loco lacero incertum; num post ΠΡΟCΤΑΤΗΝ *νέμειν* vocis Ν prima omissa erat? II 62 ΚΑ^{ΗΜ}ΠΙCCΗΙ: *ἐν* addidit secundum usum vulgarem, sed simplicem dativum sermoni poetae magis convenire vix est quod moneam. II 84 ЄΝΔЄΤΙC optime correxit C et Ν litteris additis. III 53 ΔΑ syllaba superscripta (*ἑβδομάδας*) anapaestum illicitum coniectura intrusit. III 75 ΟΚωC in *ὅκου* correctum, 45 ΗΜЄΘΑ in *ἥμαιθα*. 80 ΦЄΡ^{ЄΙΝ} suppletum, recte ut videtur. IV 12 pro ΤΟΥΑΛ- sine causa commendavit ΤωΛ-. IV 61 ut lacunam expleret ΘЄΡΜΑ repetivit, verum vix invenit. IV 67 ΑΝΑCΙΜΟC corrupit in ΑΝΑCΙΛΛΟC. IV 76 bene addidit ΤΑ, IV 83 restituit ЄΠΙΡΟΙC. V 69 (Cω, corr. CΟΙ) adhuc sub iudice. VI 34 scriptum erat ΜЄΖΟΝΜЄΝΗΓΥΝΗΓΡΥΞω; loci structura non perspecta perinepte coniecit ΗΔΙΚΗΓΡΥΞΑΙ, scil. *δοκέω μέζον μὲν ἢ δίκη γρύξαι*. Locis quibusdam difficilioribus sese imparem esse confessa est lineola ascripta (VI 63 ΟΙΚЄΙΝ, VII 96 ΛΙCΛЄΟCЄω, 110 ΗΔΗΝΗC pro *ἡδονῆς*, ubi vero dudum invento nescio cur Meister uti noluerit).*)

*) Meister p. 763 sq. inter duas manus haec distribuit, quas tertiam appellat et quartam; mihi non persuasit; sed in-

His accedunt breves quaedam adnotationes et signa litteris parvulis et evanidis in margine scripta. Cf. I 25. 43. 74. 79, ubi vocabula difficilia atque τὰ κατ' ἔλλειψιν εἰρημένα glossematis illustrantur. Atque pro scholio olim etiam verba illa habui quae col. 34 festinante calamo manus a ceteris omnibus diversa in margine superiore adiecit. Nam litterae tenuiores sunt et inclinatae neque sufficiunt iusto choliambo effingendo. Sed nunc probabilius mihi visum est vocabulo uno suppleto versum inde efficere (VI 97); nam sermo illo loco nimis sane abruptus, qua re offensus scriba iste aut ipsius papyri archetypon aut aliud exemplar adhibuit.

Sic igitur se res habet. In verbis *prima manu* exaratis errores commissi sunt haud pauci; sed unum si exceperis locum vel duos, litterula addita vel mutata facile sanantur. Nullum interpolationum inveteratarum indicium.*)

Prima haec manus vitia nonnulla ad ipsum exemplar sedulo correxit; sed eadem aut libro vetere male adiuta aut, quod probabilius mihi videtur, coniecturis falsis usa addidit quaedam, quibus pristina lectio haud dubie adulteratur.

Manus recentior prior ne tantillum quidem attulit

certum esse iudicium concedo. Ad ipsa poetae verba constituenda hae argutiae vix quicquam adferunt.

*) Haec Blassius l. s. s. p. 859: „Die Ueberlieferung des Papyrus ist in der That nicht gut; Grammatiker haben sich allem Anschein nach nicht mit dem Texte befasst, und so riss die Verwahrlosung ein, die öfters zu ganz greulichen und gar nicht mehr zu heilenden Verderbnissen geführt hat." Locos tam graviter corruptos velim mihi indicet; ego unum novi VII 96, nam IV 95 alius est generis. Mirandum hercle quod carmina tam difficilia intellectu tam sana nobis sunt tradita.

ad poetae verba corrigenda. Locos difficiles fere intactos reliquit. Coniecturas vel, si hac voce magis delectaris, varias lectiones et inter versus et in margine adpinxit haud paucas, sed inutiles illas ad unam omnes. Stobaei testimoniis lectionem primariam confirmantibus bis interpolationis convictam eam tenemus.

Prudentiore iudicio usa est manus recentior altera. Primum carmina perlustravit atque locos difficiles lineolis notavit. Signis additis lectoris commoditati consuluit (III 49 VII 108), leves errores permultos feliciter sustulit (II 84 III 45. 75. 80 IV 83), sed eadem sana quaedam et requisita sine causa tetigit (I 54. 71 II 62 IV 67) et unum versum (VI 34) interpolatione inepta inquinavit.

Secundum exemplaria meliora hos scribas poetae verba emendavisse non credo. Difficiliores enim locos insanatos reliquerunt, atque quas protulerunt emendatiunculas coniectura assequi poterat quivis homo Graecae linguae peritus. Varias quas dicunt lectiones prorsus nullam habere fidem satis mihi demonstrasse videor. Quas si ex aliquo codice transcripserunt, codice usi sunt foede interpolato.

Haec cum ita sint, omnes omnino *correcturas eadem lege recipiendas* esse et olim dixi et nunc censeo, *qua hominum recentiorum coniecturas.**) Prima primae manus

*) Haec Blassius l. s. s. p. 858 sq.: „Es war vielleicht nicht richtig, dass Bücheler die übergeschriebenen Lesarten in der Regel als Verbesserungen aufnahm, aber das umgekehrte Verfahren von Cr. ist schlimmer. Nicht Conjecturen sind diese Beischriften, sondern verschiedene Lesarten, aus Vergleichung einer andern Handschrift zugeschrieben; mitunter schlechter, mitunter besser als der Text, wie es der Zufall bringt, gerade wie bei Aristoteles." Scilicet interpolationes graves receptae

scriptura non deserenda, nisi in apertis quos significavi erroribus.

In litteris traditis legendis siquid his mensibus profecimus, in primis gratia est habenda Friderico Blassio, qui papyro ipsa inspecta editionis prioris locos haud paucos supplevit correxit confirmavit. Praeterea quae Hermannus Diels Londini moratus de mimorum I et VII memoria in schedulas coniecit usui mihi fuerunt. Singula quaedam bene observaverunt R. Meister, R. Herzog, I. H. Wright: quae infra indicata invenies. Ita factum est ut adnotatione critica cum pleniore tum correctiore nunc utaris.

Hesychii aliorumque grammaticorum testimonia addidi haud pauca ad Didymi potissimum diligentem lectionem referenda. E quibus si quae ad Herondam ipsum non spectant, nec poetae illud nec lectoribus detrimento esse puto.

Dialectum me omnino intactam relinquere olim scripsi.*) Sciebam enim viros eam tractaturos esse qui in his studiis habitant, Richardum Meister atque Wilhelmum Schulze. Atque Meisteri potissimum

---

damnum minus poetae afferunt, quam dialecti formae quaedam non correctae. Magis etiam mirum est quod legitur p. 861: „Und doch *τὸν δίφρον* (77), *φασί* (78) mit Corr. (al. m.): also durchführbar ist das Princip trotz allem nicht.“ Nescio quam normam Bl. sibi finxerit; ego has lectiones eadem lege me admittere scripseram (p. IV) qua coniecturas hominum doctorum. Itaque recepi emendationes locorum aperte corruptorum, non recepi 'varias lectiones' prima scriptura non meliores vel adeo peiores neque formas dialecti mutatas, quem locum omnino me intactum relinquere confessus eram (p. VI).

*) Qui sermonem talem qualem papyrus exhibet ipsi Herondae me vindicare opinati sunt, non legerunt quod in praefatione professus sum p. VI.

libro eo deducti sumus, ut de difficilibus his quaestiunculis confidentius iudicare liceat.

Et in papyro et in caeteris fontibus dialectus male est habita. Non desunt formae pseudionicae, veluti *χασκεύσῃ τεμεῦσα δραμεῦσα πιεῦσα* (hoc enim VI 90 tenendum, non *ποιεῦσα* substituendum). *χειρέων* VII 3 VI 5, *πυρέων* II 80 (quod ad *πυρός* redire, non ad *πυρή* illud a Meistero fictum ipso sententiarum conexu demonstratur, cf. v. 15 sqq.). Eas non dubitavi corrigere ut intrusas a librariis; IV 5 ΧΕΙΡΩΝ (ε supra Ρ) nocentem tenemus manifestum. Etiam *κατηρήτῳ* V 44 *τάλης* III 35. VII 88 nunc mihi suspicionem movent. Verum illud explicare conatus est K. Brugmann, hoc R. Meister; itaque intacta ea reliqui. Formas atticas seu potius volgatas fere expellendas esse nemo iam infitiabitur. Scripsi igitur Meisterum vel Rutherfordum secutus I 1 V 6. 23. 30 *ὄψῃ βούλῃ κλαύσῃ ἀλινδῇ* pro *-ει*, IV 40 VII 103 *ὅτευ ὁτεύνεκεν* pro *ὅτου ὁτούνεκεν*, IV 22. 49 *ἐποίει* (metro suadente) *καίεις* pro *ἐπόει κάεις*; dedi *σσ* pro *ττ*, *-ῃσι* pro *-αισι*, *-ίη -ίην* pro *-ία -ίαν* et quae sunt similia. Dubius haesi III 36 *ἢν δὲ δή τι καὶ μέζον*, ubi ΜΙΖΟΝ traditum est; nam poeta sede paenultima syllabas natura longas positione longis praetulit; sed collato *καρκίνου μέζον* IV 44 Rutherfordo obtemperavi. Etiam *ποτέ ποῖος* cum *κοτέ κοῖος* ubique commutanda esse satis nunc mihi probabile videtur, quamquam scrupulum mihi iniecerunt quae significavit Wilamowitzius Quaestionum Homericarum p. 318 atque quae ipsi p. V. XXI explicavimus.

Contra quod pro *πόλιος* II 8. 31 anapaestum vitaturus *πόλεος* commendavit Meister, non est recipien-

dum; *ι* illud per synizesin pronuntiandum esse demonstrasse mihi videor (addo *τᾶρια* VIII 11).*) Nec magis expuli *νιν* formam; saepius enim papyro tradita est, quam *μιν* (5 : 4), atque apud Callimachum quoque invenitur in carminibus ionicis (hymn. I 4, ep. V 6 Wilam., Hecal. fr. Vindob. II 6, 'Mittheilungen a. d. Papyrus Rainer' VI). Nam dialecto prorsus pura Herondam usum esse nondum mihi persuasum est. Audiebat cottidie homines Dorico sermone colloquentes; novit Epicharmum et Sophronem, novit comicos Atticos et oratores; hinc aliquid in sermonem eius sese insinuavisse non omnino incredibile videtur. *λῆς* quidem, quod IV 40. VII 103 scripsit Bücheler exterminavi, atque *γλάσσαν* Doriensibus cur tribuamus nulla est causa. Verum *νιν* illud, quod quinque testimoniis confirmatur, Doricum est origine. Cum eo comparandum *ἀναρίτης* fr. 13 in libris Athenaei traditum, quod apud Epicharmum invenitur; correxerunt *ἀνηρίτης*, sed Ionum *νηρίτης* potius videtur fuisse (Lycophr. 238, Aesch. fr. 285); *μικκός* item (VI 59), quod recte observavit R. Herzog, poetis ionicis non est tritum: invenitur apud Theocritum et imitatores eius atque in Dorico Callimachi hymno VI 11 (nam fragmenti 179 incerta est lectio): ex eodem igitur fonte deduci potest, e quo *ἀναρίτης*. Atque mirum saltem, quod etiam *μᾶ* vocula, per quam in his mimis iurare solent mulierculae, eadem ratione vel simili adhibetur a Gorgo Theocriti in poemate Dorico XV 89 et a Supplicibus Aeschyleis in Dorico carmine v. 901. 911; quod Syracusanae dialecti esse (cf. schol. Theocr. *Συρακόσιον τὸ μᾶ ἐπὶ ἀγανακτήσεως λεγόμενον*) nescio cur negemus cum Meistero; quamquam Cois quoque illud tritum fuisse ut Doriensibus facile credam.*) Denique ex eis quae de *ἆρα ἦρα* exposuit Meister p. 862 sqq. haud scio an colligendum sit, Ionum et Atticorum *ἆρα* fuisse, *ἦρα* Doriensium et Aeolensium; nam si soli Hippocrates et Herondas, scriptores Coi, *ἦρα* formam admiserunt, facile oboritur suspicio, indulserintne consuetudini patriae, non Ionicae. Simili ratione ductus *νὴ Δί'* II 81, pro quo *ναὶ Δί'* substituit Meister, in orationis Atticae illa quasi parodia non ausus sum corrigere, neque *φιλῶ* VII 4 praeter consuetudinem scriptum in salutatione. Certe formas singulares admittere poeta non dubitavit, ubi loci colore commendabantur. Vetere illo *ἔασι* IV 84 unus aedituus utitur in precibus, atque *ἔσσεται* forma recentioribus Ionibus ignota (Meister p. 857) II 101 ex antiquo proverbio adsumpta est, IV 50 ex Homeri versibus detortis; cf. II 28 *ἐκ ποίου πηλοῦ*, VI 41 *γλῶσσαν ἐκτεμεῖν*. Quae eiusdem fere sunt generis atque vetusta illa verba et aliena quibus cur Attici poetae locum concesserint subtiliter explicavit W. G. Rutherford in prooemio Phrynichi novi.

Universum sermonem ut cum Meistero ad amussim

---

*) Non minus synizesi indulsit poeta vetus Herondae non ignotus, Epicharmus. Cf. *Ἥβ. γάμ.* fr. 5, 1 p. 232 L. *καὶ σκιφίας χρόμις θ', ὃς κτλ.* ib. 10, 2 *αἰολίαι πλῶτές τε, Ὀδυσσ. αὐτομ.* 2, 2 p. 247 L. *τοῖς Ἐλευσινίοις φυλάσσων δαιμονίως ἀπώλεσα.* Nam frustra Lorenzius p. 159 obloquitur Ahrensio, qui versus illos stare non posse nisi synizesi admissa recte docuit.

*) R. Meister quidem, qui *μᾶ* particula solas mulieres uti scite observavit, haec docet: „Auf Kos entstammt der Name (*Μᾶ*) der karischen Bevölkerung, von der ihn die Griechen, und mit ihnen sowohl Herodas wie Theokrit, übernommen haben.“ In haec verba vereor ne Herodoti illud cadat *ὁ δὲ περὶ τοῦ Ὠκεανοῦ λέξας ἐς ἀφανὲς τὸν μῦθον ἀνενείκας οὐκ ἔχει ἔλεγχον.*

corrigerem ab animo impetrare non potui. IV 66 servavi *ὁμαρτεῦσα*, quamquam *’φαμαρτεῖς* legitur V 43. Pronominis reflexivi formas non exaequavi; retinui *αὐτὸς τὰ σαυτοῦ* II 83, *αὐτὴ ἀπὸ σαυτῆς* VI 4, quae formulae invicem se confirmant. *εἰς* et *ἐς* formas non distribui secundum legem a Meistero propositam. Res orthographicas omnino liberius tractavi. Et *εο* cum libro admissum est et *ευ**), atque similia multa. Psilosin non ad certam legem direxi neque spiritu aspero abstinui. Hilleri verba (Anthol. praef. p. IV) mea facio: ‘non video, cur nobis non concessum sit etiam in poetarum Asiaticorum et in Herodoti exemplaribus, praesertim in editionibus non doctorum tantum virorum usui destinatis, duas spirituum notas perspicuitatis causa distinguere, si quidem admissa hac distinctione nullam veteris scripturae litteram mutamus neque ullam ei addimus.’ In ipsa papyro spiritus quidam asperi m. pr. scripti sunt, ut lectio fieret commodior; quos si servabam, causa non erat cur aspiratas expellerem. Qua in re qui mecum non faciant, spiritus asperos deleant velim (v. II 70 V 20 VI 25. 68 VII 46) atque pro aspiratis in exitu verborum tenues restituant (v. I 16. 18. 34. 40 etc.); in vocabulis compositis aspiratas constanter traditas esse (sed cf. adn. ad I 56 VIII 39) atque suum habere locum ipse Meister demonstravit p. 177.

Denique plenam scripturam quam scriba propagavit antiquitus traditam propius a poetae manu abesse puto quam vocabula ad regulas elisionibus et crasibus amputata et commixta. Eadem scribendi ratio cum in

*) Cf. Inscr. Coae 225. 227.

Graecorum titulis observari potest, tum recipiebatur a Romanis tertio et altero ante Chr. n. saeculo. Ceterum inveniuntur loci, quibus mira illa scripturae varietas ipsam pronuntiationem imitari videatur. I 1 scriptum est *Θρέϊσσα, ἀράσσει κτλ.*, IV 50 *μαρτύρομαι, φημί· ἔσσετ’ ἡμέρη*: ante pausam vocalis ultima non prorsus periit. III 25 sq. *τὸν Μάρωνα ἐποίησεν | οὗτος Σίμωνα ὁ χρηστός*: agitur de singulis nominum illorum litteris efferendis et scribendis. Accedit quod persaepe ita concurrunt vocales, ut quae efficiuntur crases aegre omnino exprimantur. Invenitur *τοῦ ἡλίου* II 13, *τῇ ἰδίῃ* V 37, *τῇ οἰκίῃ* VI 5 VIII 13; *βίου ὄνησις* VII 34, *ληκύθου ἡμέων* III 21, *σόαι εἰσὶ* VI 100, *λέγω, αὕτη* IV 42, *παῦσαι, ἱκαναί* III 81; *αὐτὴ ἀπὸ σαυτῆς* VI 4. Ipsius igitur scribae vestigia anxie premenda esse existimavi.

Supplementa editionis prioris alia retinui, alia correxi et auxi observationibus novis usus et meis et Blassii, Dielsii, Stadtmülleri, aliorum. Curavi tamen, ut incerta a certis probabilibusque ipsa litterarum specie discernerentur. Quam operam non recidisse ad irritum nunc iis quoque me persuasurum esse spero, qui de initiis mimorum alterius potissimum et septimi restitutis iniquius olim iudicaverunt. II 15—20 verum me paene assecutum esse confido. Dubitari potest, rectene coniungatur *ὁ χῶρος* v. 10 cum *ἕλκει* verbo: multa tentavi, veluti *τὸ κῦ]ρος, ὁ φρου]ρὸς, ἰω]ρὸς*, quae etiam minus placebant. De versibus potissimum 11 sqq. scrupuli mihi resident. Mimi VI versuum ultimorum singula fere verba vera esse assevero. In mimo VII ab initio res mihi melius cessit, quam in mimo altero; priorem partem in libello Gottingae edito atque Philologi vol.

LII 519 sqq. accuratius illustravi. In mimo VIII nondum satisfaciunt miri illi versus 25 sqq. 37 sqq.; fragmenta ipsa coniungenda esse pro certo habeo. Spissis tenebris obvolutum est prooemii fragmentum; meliora praebentem exspecto.

Omnia omnium criticorum supplementa atque commenta in adnotatione describi non poterant; ea tantum recepi quae usui mihi fuerunt. Verum ne quid desideretur, potiora quaedam hoc loco sub uno conspectu componam simulque quae corrigenda vel supplenda videantur paucis indicabo.

I 41 Tucker: *ὁρμὸν πρὸ]ς ἄλλον* quod non placet coll. *ὁρμεῦσα*, Stadtmüller: *στῦλον πρὸ]ς ἄλλον* imagine ab hoc loco aliena.

I 42 sq. A. Ludwich:

,κεῖνος ἢν ἔλθῃ
οἴκτου κλύδων τις] μηδὲ εἷς ἀναστήσῃ
μ[ετατρ]α[πὲν] τὸ δ[ῶμ'. ὁ] δὲ ἄγριος χειμὼν
αὐτῷ κάτεισιν αἶψα]

V. 44 caesura vix ferenda.

Stadtmüller:

[κάτω σ' ἄγων, οὐ] μηδὲ εἷς ἀναστήσῃ·
μέ[μνησο] σαυτῆς.

ΟΥ vix legi potest, praesertim cum ante ΜΗΔЄ vacuum relictum esse videatur spatium; *οὐ μηδὲ* non satis aptum.

V. 43 litterarum vestigiis aptius quam quod infra recepi convenire videtur *κάτω σ' ἀγινέων*: C'Α[ΓΙΝÉ]ΩΝ.

I 71 *χωλὴν δ' ἀείρειν κῶλον* (*κῶλ' ἂν*) Palmer, Tucker.

II 6 sq. Blass:

τῷ δα]κ[τ]ύ[λ]ῳ· λύκον γὰρ [ἄξιον] κλαῦσαι,
κἢν λ]ηΐης ὅμαστος ᾖ, ἄσ[τυ δ' ἐ]ν χώρῃ.

Hunc griphum ut explicaret adscripsit: „Stadtgenoss der Beute (*Ληΐης* meinetwegen) wie bei Pindar *Ἀλάθεια θεῶν ὁμόπολις*; die Stadt aber, wo Wolf und Beute zusammen hausen, liegt natürlich auf dem freien Felde.“ Nihil addo. Quamquam supplementis meis omnino spretis Blassiana descripsit Meister atque v. 7 .. *ὁ μάστις ᾖι ἄσ[τὸς ἐ]ν χώρῃ* commendavit, cf. p. 657. 685: „*μάστις* 'Aufspürer', vgl. *μαστήρ, μαστρός*... Thales ist Bürger in Kos, Battaros Metöke.“ Quae v. 16 sq. 29 sq. 55 sqq. facile refelluntur.

II 8 sq. Blass:

ξεῖνο]ς μὲν ἱ[ρός] ἐστι τῆς πόλεως· κἠγώ,
κἢν ζῶ]μεν ο[ὐ]χ ὡς βουλόμεθα κἄλλως ἥμεας
ὁ κλῆ]ρος ἕλκει προστάτην [ἔχει]ν Μεννῆν.

V. 9 sq. omnino non intellego.

II 12 sq. Blass *ἄγχει* explicat 'ist *λωποδύτης*', deinde proponit:

κεἰ μ]ή ἐστ' ἀληθέα ταῦτα, τοῦ ἡλίου δύντος
ἐξέ]λθετ' ὀλ[έσ]ων ἄνδρες ἣν εἶχε χλαῖναν·

ἕκαστος illud neque omitti posse neque restitui sibi ipsi opposuit; sed tota sententia nimis mira. Certe de supplementis suis minus severe iudicavit quam de alienis.

II 15 *ἀτενῶς ἔχω* meum idem est quod *ἀτρέμας ἔχω*. Minus nunc placet quod olim conieceram *μένω* (vel *μενῶ, μεν⟨έ⟩ω*) *σ' ἐγώ· τῷ πρ. κτλ.*

II 44 sq. Stadtmüller:

μὴ 'κφρεῖς τε κυσὸς φθῇ τι κτλ.

Coniecturis tam audacibus in papyro locum concessum esse nego.

Idem cadit in *τάς γε χοίνικας κείνας*, quod pro *τὰς Ἀχαϊκὰς κείνας* idem identidem commendavit V 61.

V 73 Stadtmüller:

Κύδιλλα, μὴ λύπει· τέμ⟨ν⟩ε,
ἢ σπεῦσον ἐκ τῆς οἰκίης.

Offendit *λύπει* obiecto non addito; *τέμνε* audacius dictum de oratione finienda; *σπεῦσον* in *φεύξομ'* corruptum esse veri parum simile.

VI 68 quod in censura libelli mei scribendum proposuit Blass *ἰδοῦσ' ἅμ' ἴσθι τὤμματ' ἐξεκύμηνα* non potest legi, nam CΘI litterae neque spatio neque litterarum vestigiis satis aptari possunt. Blassii quod infra receptum est *ἁμίλλῃ* interpretatus sum *ἔρωτι* coll. I 56 sq., *λέκτρων ἅμιλλα* Eurip. Hippol. 1141. Soph. El. 493. Ipse tentavi *ἰδοῦσ' ἅμ' ἴδεος — ἐξεκύμηνα* coll. Hesych. *ἴδεος· πνίγους*, celeberrimi Sapphus carminis poetam memorem fuisse suspicatus ut VII 111.

VII 14 sqq. Diels:

ἔξ[εσθε, Μητρο]ῖ· Πίστ[ε, τὴν νέην ο]ἴξας
πυ[ρ]γῖδα, μὴ τὴν ὧδ[ε χὤδε νεύουσα]ν,
τὰ χρήσιμ' ἔργα τοῦ τρ[ίτου κρεμαστῆρ]ος
ταχέως ἔνεγκ' ἄνω[θεν. ὦ φίλη Μη]τροῖ,
οἶ' ἔργ' ἐπόψεσθ'· ἡσυχῇ [δ' ἄθρει ἕκαστ]ον.
τὴν σαμβαλού[χ]ην οἶγ[ε· τοῦθ' ὅρη π]ρῶτον,
Μητροῖ, τέλεων ἄρη[ρεν εἰς τέλ]εων ἴχνος·
θηεῖσθε χὐμεῖς ὦ γυ[ναῖκες· ἡ πτέ]ρνη
ὁρῆθ' ὅκως πέπηγε· χ[ἡ στέγη τοί[οις
ἐξηρτίωται πᾶσα κτλ.

Quibus cur mea praetulerim significavi in appendice Herondae in nostram linguam versi atque Philologi vol. LII p. 520 sq.

VII 27 sqq.:

ἔτεα θαλεῖ σοι πόλ]λ', ὅτῳ δ' ἴσον χρῶμα,
οὐ λείρι' οὔτ]ω κοὐδὲ κηρὸς ἀνθήσει·
τοίου δέ μοι μνέα]ς τρεῖς ἔδωκε Κανδᾶ[τος
ἡ παῖς. καλὸν μὲν] τοῦτο κἤτερον χρῶμα,
κ[έρδη δὲ βαῖ'· ὄμνυ]μι πάνθ' ὅσ' ἐστ' ἱρά·
χ[ὡς κύνα μ' ἀεὶ δεῖ] τὴν ἀληθ[ίη]ν βαύζειν,
κ[αὶ νῦν λέγοιμ' ἂν] οὐδ' ὅσον ῥοπὴν ψεῦδος
β[ρίσειεν, ἢ Κ]έρδωνι κτλ.

Ad v. 32 sq. Dielsius adnotavit „Wahlverwandtschaft zwischen Schuster und Cynismus, vergl. Teles 35, 10 Hensè u. A.“

VII 38 sqq. Diels:

μ[ακρὴν δ' ἐκείνων] τὰ ἔργα τῆς τέχνης ἡμῶν
ἄπεστι. πίσ]υγγος δὲ δειλαίην οἰζύν
τὸν δίφρο]ν ἀν[τλ]έων νύκτα χἠμέρην θάλπω.
σχολὴν γὰρ] ἡμέων ἄχρις ἑσπέρης κάπτει
τὸ πρῆγμα κ]αὶ πρὸ[ς] ὄρθρον οὐ δοκέω δεῖον)*
τὰ Μικίωνος θηρί' εὐπ[ορεῖ κραυγῆς.

VII 54 nuper proposuit Headlam: *δεῖ μάλ' ἔς γ ἓν ἡσθείσας.*

VII 86 *φύλασσε κάρτα ταῦτα* Blass, unde *φύλασσε κάρτα σ(οι) αὐτά* Diels.

VII 88 *τὰ λήμματ' εἶσι* vel *τάλανθ' ἥξουσι* Stadtmüller, *τὰ λή[μματ'] ὕσει* '*puto Iovem aureum imbrem ad te missurum*' Piccolomini. Quae et quaesitiora mihi videntur esse et a litteris traditis nimis remota.

VII 107 sqq. Diels:

ἕκητι Μητροῦς τῆσδε· [τόσον ἐρ]έων [ἦα·
δύ]ναιτό μ' ἐλάσαι σανί[δος αὐτίκ' ἐκδύντα κτλ.

---

*) Per litteras *τόσσον* commendavit pro *δεῖον*, *εὐπ[αθεῖν μ' ἐῶσιν* pro *εὐπορεῖ κραυγῆς*.

Adnotat: „*σανίδος Thür?* (vergl. Eur. Or. 1221).“ Singulis verbis iterum perpensis v. 108 *σἂν* meum propter locationem mihi offensioni fuit. Dielsii *σανίδος* verum esse puto et certum; neque tamen ad ianuam refero, sed ad sellulam sutoris, cf. v. 5. 91 et quae l. s. s. exposui. Itaque versum 108 rescribas velim

δύναιτο μ' ἐλάσαι σανί[δος ἐξαρθέντ', ἄλλως κτλ.

ἀρθεὶς . . . μεθύων ἔρωτι Anacreo dixit fr. 19.

Quod scripsi v. 107 *τῶν τέ σευ] χειλέων* versu 112 *ὀτέῳ σὺ χείλεα . . . οἴγεις* magis commendatur, quam quod olim proposui *τοῦ τέ σευ] γ' εἴδ[ευς*. Lepida illa alterius mulierculae verba respici nunc credo quibus vv. 93 sqq. sutori comiter persuadet: cui sententiae versus 108 supplementum meum infra p. 65 propositum non satis accommodatur. *χειλέων* v. 107 eadem fere ratione dictum est, qua *γλάσσαν* III 84. V 8; *χείλη σοφά* sapientes sententiae sunt Alexandrinorum dialecto, cf. LXX Prov. 14, 7. 10, 19.

Nominum indices suppletos et correctos ex priore editione in alteram transtuli. Index verborum mihi non sufficiebat; itaque rogatu meo Rudolfus Herzog, qui de Heronda opusculum conscripsit praemio in hac academia ornatum, universum poetae sermonem cum cura descripsit. Idem in plagulis corrigendis adiutor mihi fuit indefessus.

Scr. Tubingae Cal. Ian. MDCCCXCIV.

O. Crusius.

OPVSCVLA AD HERONDAM PERTINENTIA

PLENO TITVLO INFRA NON INDICATA.

A. Bauer, *Aus der ABC-Schule vor zwei Jahrtausenden, Preuss. Jahrb. 1893 p. 493.* Cf. ib. 1894 p. 381 sq.

Fr. Blass, de editione Kenyonis *Gött. gel. Anz.* 1891, 18, p. 728 sqq., de editione Buecheleri atque autotypo ibid. 1892, 6, p. 230 sqq., de editione nostra priore atque quaestionibus ib. 1892, 22, p. 857 sqq.

H. Blümner, *Die neu aufgefundenen Gedichte des Herondas. Nord und Süd* LIX, 177, 350 sqq.

——— *Kritisches und Exegetisches zu den Gedichten des Herondas. Philologus* LI (1892), 1, p. 113 sqq.

Ém. Boisacq, H., Traduction française, Paris. 1893.

R.] B[onghi], *I Mimi di Eroda. La Cultura,* 1892, 8, p. 177 sqq.

K. Brugmann, *Κατασβῶσαι bei Herodas. Indogermanische Forschungen* I, 5, p. 501 sqq.

Fr. B[ücheler], *Herondas' Mimiamben. Rhein. Mus.* XLVI (1891), 4, p. 632 sqq.

——— Herondae Mimiambi, ed. Franciscus Buecheler. Bonnae 1892.

A. E. Crawley, *Academy* 1891, 1014. 1017 p. 314. 385.

O.] Cr[usius], de editionibus Kenyonis et Rutherfordi *Litt. Centralbl.* 1891, 38, 1319 sqq.; de variis opusculis ib. 1892, 6, 186 sq., de editione Buecheleri

et exemplari solis ope descripto ib. 1892, 16, 230 sqq., de opusculo Dalmeydae ib. 1893, 33, 1149, de editione Meisteri ib. 29, 1018.
O. Crusius, *Proben aus den Mimiamben des Herondas* (II. III). *Philologus* L (1891), 4, p. 713 sqq.
—— *Untersuchungen zu den M. des H.* Leipzig 1892.
—— *Nachlese zu Herondas Phil.* LI 536. LII 514.
—— *Die Mimiamben des Herondas. Deutsch mit Einleitung und Anmerkungen.* Göttingen 1893.
G. Dalmeyda, *les mimes d'Hérondas. Traduction française précédée d'une introduction.* Paris 1893.
O. A. Danielsson, *Zu Herondas' Mimiamben. Wochenschrift f. kl. Philol.* 1891, 48. 49, 1323 sq., 1353 sq.
F. D. (Cambridge), *Notes on Herodas, Academy* 1891, 1018 p. 409. 1055 p. 72. 1056 p. 93. 1058 p. 133. 1059 p. 153.
H. Diels, de editionibus Kenyonis et Rutherfordi *Deutsche Litteraturzeitung* 1891, 39, 1407 sqq., de opusculis meis ib. 1892, 52 p. 1682.
—— *Zu Herodas. Sitzungsberichte der .. Akademie .. zu Berlin* 1892, I, p. 17 sqq. — *Zum sechsten und siebenten Gedichte des Herodas,* ib. p. 387 sqq.
R. Ellis, *Emendations. Classical Review* V (1891), p. 360 sq.
—— *On the Epoch of Herodas,* ib. p. 457.
—— de opusculis meis *Acad.* 1892, 1070 p. 413.
A. Gercke et O. Günther, *Der Didaskalos des H. Wochenschr. für kl. Phil.* 1891, 48, 1320 sqq.
J. Girard, *Revue des deux mondes* 1893, I p. 63.
Grünhaldt, *Wochenschr. f. kl. Philol.* 1891, 51.
W. Gurlitt, *der vierte Mimiambos des Herodas, Archäol.-epigr. Mittheilungen aus Österreich* XV 2, 169 sqq.

F. W. Hall, *Academy* 1892, 1012. 1018.
W. R. Hardie, *Academy* 1892, 1015. 1017, p. 337. 385.
W. Headlam, *Athenaeum* 1891, 3332 sq. p. 322. 354. *Academy* 1891, 1014. 1016. 1023 p. 539. 1892, 1029 sq. p. 88. *Class. Rev.* VII 313.
O. Hense, *Batrachos-Battaros, Jahrb. f. class. Philologie* CXLV 1892, p. 265 sq.
H. van Herwerden, *Bemerkungen zu Herondas' Mimiamben ed. Rutherford, Berl. philol. Wochenschr.* XI (1891), 39. 40, 1218 sq. 1248 sqq.
—— ΗΡΩΙΔΟΥ ΜΙΜΙΑΜΒΟΙ. *Mnemosyne* XX (1892), p. 41 sqq. — *Ad Herodam,* ib. 2, p. 200 sq.
E. L. Hicks, *Emendations. Class. Rev.* V (1891), 350 sq.
—— *Notes on H.,* ib. VI (1892), 4.
W. Hörschelmann, *Der griechische Mimus.* Riga 1892, L. Hörschelmann.
O. Immisch, *Ein classischer Findling aus Aegypten. Blätter für litt. Unterhaltung* 1892, 7, p. 97 sqq.
H. Jackson, *Emendations. Cl. Rev.* V (1891), p. 358 sq., VI p. 4 sq.
F. B. Jevons, *Academy* 1892, 1015. 1017. *Class. Rev.* VII 203.
G. Kaibel, *Zu Herondas. Hermes* XXVI (1891), 4, p. 580 sqq., de Herond. II 60 ib. XXVIII p. 56.
F. G. Kenyon, *Classical texts from papyri in the British Museum including the newly discovered poems of Herodas,* Lond. 1891. Addendum, fragmenta continens.
—— *Additional Fragments of Herodas. Class. Rev.* V (1891), p. 480. — *Corrected Readings of the Papyrus,* ib. p. 482. Cf. *Revue de philologie* XV 3 p. 162 sq. — *The name Herodas in an Egyptian Inscription,* ib. 483.

H. Kynaston, *Theocritus and Herodas. Classical Review* VI (1892), p. 85 sq.
J. van Leeuwen, Excursus ad Mimum VI. *Mnemosyne* XX (1892), 1, p. 97 sqq.
A. Ludwich, de altera Bücheleri editione. *Berl. philol. Wochenschr.* 1892, 42, 1323.
Marshall, *Academy* 1892, 1021.
R. M[eister], *die Mimiamben des Herodas. Grenzboten* 1891, IV, p. 468 sqq.
—— de opusculis meis *Litt. Centralbl.* 1892, 37. 1894, 4, 122.
—— *Die Mimiamben des Herodas. Herausgegeben und erklärt* (Abh. der K. S. G. d. W. XIII). Lipsiae 1893.
S. Mekler, *Neues von den Alten.* Progr. Vindob. 1892.
—— *Herondas' Mimiamben, eingeleitet, übersetzt* usw. Vindob. 1894.
Niels Moller, *Herondas' tre forste Mimiamber, Nordisk Tidskrift for Filologi* 1893, n. 2 sq. [non vidi].
A. S. Murray, *Class. Rev.* V (1891), p. 389.
R. A. Neil, de opusculis variis *Cl. Rev.* VII (1893), 314 sq.
W. L. Newman, *Class. Rev.* VI (1892), p. 181.
Edward W. B. Nicholson, *Notes on Hero(n)das. Academy* 1891, m. Sept. Oct., 1012—1014. 1016 sq. Separatim edita.
A. Palmer, *Academy* 1891, 1016 p. 362. 1018 p. 408. 1024 p. 563.
—— ib. 1892, 1028 sq. p. 64.
W. R. Paton, *Notes on Herodas* IV. *Classical Review* V (1891), p. 482 sq.
A. C. Pearson, *Notes on Herodas. Class. Rev.* 1891, p. 483 sq.

E. Piccolomini, *I carmi di Eroda recentemente scoperti. Nuova Antologia* XXXVIII (1892), p. 706. Separatim editum.
—— In Aristotelem et Herodam animadversiones criticae. *Rivista di Filologia* XX (1892), p. 461. Separatim editum.
N. G. Polites, ΕΚ ΤΩΝ ΜΙΜΙΑΜΒΩΝ ΤΟΥ ΗΡΩΝΔΟΥ (mim. III volgari Graecorum lingua expressus et notis illustratus). ΕΣΤΙΑ 1892, 6, p. 89 sq.
W. T. Purton, *Academy* 1891, 1024, p. 563.
Th. Reinach, *Herodas le mimographe, Revue des études Grecques* T. IV (1891), 15, p. 219 sqq.
O. Ribbeck, *Zu Herondas. Rhein. Mus.* XLVII, 628.
H. Richards, *Academy* 1892, 1014. 1016. *Class. Rev.* VI (1892), p. 146.
P. Ristelhuber, *Les mimes de Hérodas, traduits* etc., Parisiis 1893.
W. G. Rutherford. *Herondas. A first recension.* London 1891.
R. Schneider, *Zu den mimiamben des Herondas. Fleck. Jahrb.* CXLV, 2, p. 108 sqq.
W. Schulze, *Zu Herondas* (onomatologica), *Rhein. Mus.* XLVIII 248 sqq.
Giov. Setti, *I mimi di Eroda.* Mutinae 1893.
L. L. Shadwell, *Academy* 1892, 1016 p. 362.
F. Spiro, de editionibus Bücheleri et opusculis meis *Wochenschr. f. kl. Phil.* 1892, 15. 46, p. 403. 1256.
H. Stadtmüller, de editionibus Kenyonis et Rutherfordi, *Berl. philol. Wochenschr.* XII (1892), 16, 485 sqq., de nostra editione priore ib. 1893, 14 sq.

H. Stadtmüller, *Zu Herondas und der H.-ausgabe von O. Cr., Blätter f. d. b. Gymnasialschulwesen* XXIX p. 205 sqq.

G. Tucker, *Academy* 1892, 1028 sq. p. 55. 88 sqq.

Th. Tyler, *Academy* 1891, 1011 p. 242.

R. Y. Tyrrel, *Academy* 1891, 1017. *Class. Rev.* VI (1892), p. 301.

I. H. Vince, *Academy* 1891, 1024 p. 563.

R. J. Walcker, *Class. Rev.* VI (1892), p. 262.

C. Waldstein, *Class. Rev.* VI (1892), p. 135.

S. I. Warren, Herondae παροιμία, in 'sylloge commentationum obtulerunt philologi Batavi .. Constantino Conto' p. 145 sqq.

H. Weil, *Les mimiambes d'Herodas, Journal des savants* 1891, p. 655 sq.

——— de editione Bücheleri ib. 1892, 516 sq., de editione priore et quaestionibus nostris ib. 1893, 18 sqq.

E. Wendling, Herodas III 75. *Philologus* LI (1892), 1, p. 177.

S. E. Winbolt, *Academy* 1891, 1018 p. 408.

St. Witkowski, observationes metricae ad Herodam. Analecta Graeco-Latina, Philol. Vindob. congreg. obtulerunt collegae Cracovienses et Leopolitani. Cracoviae 1893, p. 1 sqq.

I. H. Wright, Herondaea, *Harvard Studies* IV 1893, p. 169 sqq.

Th. Zielinski Petropolitanus commentationem de Heronda conscriptam edidit Moscoviae 1892.

SIGNA.

..[...].. vel ..] [.. quae in codice fuerunt suppleta
⟨...⟩ quae in codice omissa erant addita
--- (vel ...) litterae deletae, | papyri fissura.

Bl	= Fr. Blass	Kn	= F. G. Kenyon
Bch	= Fr. Bücheler	M	= R. Meister
Cr	= O. Crusius	Mk	= S. Mekler
Cr^1	= Cr. ed. prior	Nch	= E. W. Nicholson
Dl	= H. Diels	Pl	= A. Palmer
El	= R. Ellis	Rth	= W. G. Rutherford
Hck	= E. L. Hicks	St	= H. Stadtmüller
Hdl	= W. Headlam	Tck	= G. Tucker
Hw	= H. van Herwerden	W	= H. Weil
Kb	= G. Kaibel	Zl	= Th. Zielinski

add. = addidit. ci. = coniecit. corr. = correxit. ft. = fortasse. m. pr., rec., rec.^{2} = manus prima, recentior (prior), recentior altera. suppl. spl. = supplevit.

INDEX.

ΗΡΩΝΔΑ

ΜΙΜΙΑΜΒΟΙ

Primis papyri paginis graviter afflictis libelli titulus periit; quae servata sunt prooemii fragmenta ad alterum librum vel ad mimum IX pertinent, cf. p. 61.

TESTIMONIA.

1.

C. Plinius Caecilius Secundus in epistula ad Antoninum data Ep. IV 3, 3: ... *et loquenti tibi illa Homerici senis mella profluere et quae scribis, complere apes floribus et innectere videntur. ita certe sum adfectus ipse, cum Graeca epigrammata tua, cum iambos (mimiambos* Gruter ex Palatini *micuambos) proxime legerem. quantum ibi humanitatis venustatis, quam amantia, quam arguta, quam recta! Callimachum me vel Heroden vel si quid his melius tenere credebam; quorum tamen neuter utrumque aut absolvit aut attigit.*

2.

Didymus proverbiorum et glossarum exempla e miniambis sedulo excerpta lexicis et proverbiorum collectioni (Hesych., Etym.; 'Zenob.') inseruit; (cf. libellum meum de Herondae proverbiis scriptum atque testimonia infra adposita). Hinc *Ἡρώδης ὁ ἰαμβοποιός* citatur apud Zenobium volg. 510, Ath. II 101 (infra ad III 10 p. 18), *Ἡρώνδας ἐν Συνεργαζομέναις* apud Athenaeum III p. 86 B (fr. 13), *παρὰ Ἡροδότῳ* (scr. *Ἡρώνδᾳ*) .. *ἔστι δὲ χωλίαμβον τὸ μέτρον* apud Orum (Etym. M., infra

ad V 32 p. 41). Ceterum Didymus poetas altero a. Chr. n. saeculo posteriores proverbiorum testes non adhibuit.

3.

Suetonium vel adeo Aristophanem Byzantium testem habemus unius loci V 75 p. 44.

Ioannes Stobaeus quae *ἐκ τῶν Ἡρώνδα μιμιάμβων* excerpta esse testatur, infra inveniuntur ad I 15. 67. V 32. VI 37. VIII 42 atque p. 65 sqq.

Quod olim ferebatur Hipponactis testimonium schol. Nicandr. Ther. 474 *λαιμᾷ δέ σου τὸ χεῖλος ὡς Ἡρώδου* dudum sublatum est pristina lectione *ὡς ἐρωδιοῦ* e probis libris restituta, cf. Hippon. 76 p. 487 Bgk.

4.

Cn. Mattii et Vergilii Romani mimiamborum fragmenta et testimonia in calce libelli addita sunt; Mattius ille, poeta Varrone antiquior, quin Herondam secutus sit nemo opinor dubitabit. Babrium *μυθίαμβον* suum (prooem. II) ad *μιμιάμβων* similitudinem nominasse vel omnino Heronda usum esse non satis exploratum.

I.

ΠΡΟΚΥΚΛΙΣ Η ΜΑΣΤΡΟΠΟΣ. col. 1

ΜΗΤΡΙΧΗ

Θ[ρέϊσσ]α, ἀράσσει τὴν θύρην τις· οὐκ ὄψῃ
μ[ή τις] παρ᾽ ἡμέων ἐξ ἀγροικίης ἥκει;

ΘΡΕΙΣΣΑ

τί[ς τὴν] θύρην —

ΓΥΛΛΙΣ

ἐγῷδε.

ΘΡΕΙΣΣΑ

τίς σύ; δειμαίνεις
ἆσσον προσελθεῖν;

ΠΡΟΚΥΚΛΙϹ Η ΜΑϹΤΡΟΠΟϹ. Pro paragraphis personarum nomina addidi.

1 suppl. Rth, cf. 79 | ΑΡΑϹϹΙ | ΘΥΡΑΝ (Η supra Α) | ΟΨΙ corr. M, *ὄψει* plerique ‖ 2 Γ----ΠΑΡ, suppl. Bl, spatium maius quam pro volgata *εἴ τις* | *ἡμέας* Rth | ΑΠΟΙΚΙΗϹ (ΓΡ supra), corr. m. pr.; num *ἐξ ἀποικίης* = *ἐκ ξένης*? cf. 13 | ΗΚΙ ‖ 3 ΤΙ-Ι--{ paragraphum cognosco | ΘΥΡΗΝ· puncto ne eidem personae continuentur addito, suppl. Bl | ЄϹѠΔЄ Kn legerat alteram litteram incertam esse testatus: veram lectionem ЄΓѠΔЄ. (cum puncto) coniectura assecutus est Bl | ϹΥ·ΔЄΙΜΑΙΝΙϹ ‖ 4 ΠΡΟϹЄΛΘΙΝ insequente incerto quodam signo, puncto ut videtur, item ΑϹϹΟΝ·

Testim. Tit. Hesych. *προκυκλίς· ἡ παρ᾽ ἐνίοις* (cod. π with ξ above, *προμνήστρια* plerique, sed cf. v. *φορίνη, ἤμαιθον*) *μνήστρια* (Poll. 3, 32 *οἱ Ἀττικοὶ καὶ μνήστριαν καὶ προμνήστριαν ὀνομάζουσιν*) | Hesych. *μαστροπός .... προαγωγός*

I

ΓΥΛΛΙΣ

ἣν ἰδού, πάρειμ' ἆσσον.

ΘΡΕΙΣΣΑ

τίς δ' εἶς σύ;

ΓΥΛΛΙΣ

Γυλλίς, ἡ Φιλαιν[ί]ου μήτηρ.
ἄγγειλον ἔνδον Μητρίχῃ παρεῦσάν με.

ΘΡΕΙΣΣΑ

καλεῖ —

ΜΗΤΡΙΧΗ

τίς ἐστιν;

ΘΡΕΙΣΣΑ

Γυλλίς.

ΜΗΤΡΙΧΗ

ἀμμίη Γυλλίς;
στρέψον τι, δούλη. τίς σε Μοῖρ' ἔπεισ' ἐλθεῖν,
Γυλλίς, παρ' ἡμέας; τί σὺ θε[ὸς πρὸ]ς ἀνθρώπους;
ἤδη γάρ εἰσι πέντε κου δοκέω [μῆνες,

---

4 ΠΑΡΙΜ ‖ 5 ΔЄ¦Ⅽ¦Υ. cum puncto, C post Ⅽ fissura haustum esse (εἶς) coniecit M | ΓΥΛΛΊC | in marg. m. r. ·ΝΙΔΟC· litteris minutis, ad ΦΙΛΑΙΝΙΟΥ ‖ 6 ΑΓΓЄ̇ΙΛΟΝ | ΠΑΡC(Є potius quam Ο)Υ CΑΝ, *παρεῦσαν* Cr, *παροῦσαν* plerique ‖ 7 ΚΑΛΙ c. paragr.; perperam Τ litterae particulam abscissam pro puncto habet M; *καλῇ* M, *κάλει* (Metr.) Hdl Bl; *ἐστιν* forma, spatio maiore punctoque ut videtur intercedente enuntiatum finitum indicatur; noluit *καλεῖ τις*; (Blümner) | ΑΜΜΙΑ, corr. Rth Bch ‖ 8 *στρῶσον* Blümner | ΤΙ·ΔΟΥΛΗ·, spat. maius | ЄΛΘΙΝ ‖ 9 ΠΑΡ, ·ΡΟC· add. man. rec. | suppl. Rth ‖ 10 ΔΟΚЄΩ------ | suppl. Kn

---

7 Hes. *ἄμμια* (scr. *ἀμμία* ex Etym. M.)· *μήτηρ. τροφός.*
9 Seneca apocol. 13 *quid di ad homines*, cf. ad III 75

ἐξ οὗ σε, Γυλλίς, οὐδ' ὄναρ, μὰ τὰ[ς] Μοίρας, I
πρὸς τὴν θύρην ἐλθοῦσαν εἶδέ τις ταύτην.

ΓΥΛΛΙΣ

μακρὴν ἀποικέω, τέκνον, ἐν δὲ ταῖς λαύραις
ὁ πηλὸς ἄχρις ἰγνύων προσέστηκεν·
ἐγὼ δὲ δραίνω μυῖ' ὅσον· τὸ γὰρ γῆρας
ἡμέ]ας καθέλκει χἠ σκιὴ παρέστηκεν. col. 2

ΜΗΤΡΙΧΗ

ἔρειδ]ε καὶ μὴ τοῦ χρόνου καταψεύδεο·
αἰεὶ· θέλει] γάρ, Γυλλί, χἠτέρους ἄγχειν.

ΓΥΛΛΙΣ

σίλ[λ]αι[ν]ε ταῦτα· τῆς νεωτέρης' ὑμῖν
πρόσεστιν —

ΜΗΤΡΙΧΗ

ἀλλ' οὔ, τοῦτο μή σε θερμήνῃ.

---

12 ΙΔЄ | ΤΑΥΤΗC(?) ‖ 13 ΜΑΚΡΗΝ (Ν superscr.) | *τῆς λαύρης* Rth ‖ 15 ΜΥΙ' cum apostropho, in margine litteris minutissimis ΜΥCΟCΩΝ, cf. Stob. ‖ 16 Χ'ΗCΚΙΗΠΑΡЄCΤΗΚЄΝ', ' puncta (dubitationis signa? sed cf. 40) add. man. rec. ‖ 17 suppl. Cr coll. Philostr. Apoll. IV 10, 2, *ἀλλ'* (*σὺ δ'*) *οὖλε* (St) vereor ut locum habeat, potest *ἔπισχ*]*ε* (St); *σίγη τ*]*ε* Bch, sed ante Є fuit Δ (ΛΜΧ) | ΚΑΤΑΨЄΥΔΟΥ·:, e coniectura corr. m. rec.[2] (·Є· ·CΟ· superscr.), secutus sum coll. III 58, *καταψεύδευ* M | 18 suppl. Cr (ΑΙΔΟΚΙ vel ΘЄΛΙ) coll. v. 22 *γῆρας φιλεῖ*] Rth, *δυνήσεαι*] vel *ἰσχὺν ἔχεις*] Bch, *οἵη τ' ἔτ' εἶ* Tck, *οὗτος φιλεῖ*] Zl | ΑΓΧΙΝ | 19 C̄ΙΛ-ΑΙΝЄ, priores litterae vv. 19—27 evanidae. *σίλλαινε· ταῦτα* Nch Hdl Bl, sed cf. V 29 *ταῦτα . . πληκτίζευ* | ΝЄΩΤЄΡΗ'C ΥΜῙΝ | *ταῦτ' ἃ τῆς* M caesura vix ferenda ‖ 20 spat. ante ΑΛΛ, Metrichae dedit Cr Hck, continuant plerique | ΘЄΡΜΗΝΗ

---

13 Hesych. *λαύρα· ῥύμη . . . οἱ δὲ στενωπούς. καὶ δίοδοι.*
15 sq. Stob. Flor. 116, 18 *Ἡρώδου μιμιάμβων· ἐγὼ—μυιὸς ὢν—καὶ* (*κὴν*) *σκιὴ παραστήκει*, cf. PLGr. II[4] p. 510 Bgk. Legerat quod prima manu traditum est interpunctione non adiutus; in papyri margine temeraria correctoris coniectura, cf. VI 37.
16 Hesych. *καθέλκει· καταβάλλει.* Ad Herondam rettulerat M. Schmidt

I

ΓΥΛΛΙΣ

ἀλλ᾽, ὦ τέκνον, κόσον τιν᾽ ἤδη χηραίνεις
χρόνον μόνη τρύχουσα τὴν μίαν κοίτην;
ἐξ οὗ γὰρ εἰς Αἴγυπτον ἐστάλη Μάνδρις,
δέκ᾽ εἰσὶ μῆνες κοὐδὲ γράμμα σοι πέμπει,
ἀλλ᾽ ἐκλέλησται καὶ πέπωκεν ἐκ καινῆς.
κεῖ δ᾽ ἐστὶν οἶκος τῆς θεοῦ· τὰ γὰρ πάντα,
ὅσσ᾽ ἔστι κου καὶ γίνετ᾽, ἔστ᾽ ἐν Αἰγύπτῳ·
πλοῦτος, παλαίστρη, δύναμις, εὐδί[η, δ]όξα
θέαι, φιλόσοφοι, χρυσίον, νεηνίσκοι,
θεῶν ἀδελφῶν τέμενος, ὁ βασιλεὺς χρηστός,
μουσήιον, οἶνος, ἀγαθὰ πάνθ᾽ ὅσ᾽ ἂν χρήζῃς,
col. 3 γυναῖκες, ὁ[κ]όσους οὐ μὰ τὴν [Ἅ]ιδεω κούρην
ἀστέ]ρας ἐνεγκεῖν οὐραν[ὸ]ς κεκαύχηται,
τὴν] δ᾽ ὄψιν οἶαι πρὸς Πάριν κοθ᾽ ὥρμησαν
θεαὶ κρι]θῆναι καλλονήν — λάθοιμ᾽ αὐτὰς
εἰποῦσα.] κοίην οὖν, τάλαινα, σὺ ψυχὴν
ἔχουσα] θάλπεις τὸν δίφρον; κατ᾽ οὖν λήσεις

---

23 ΜΆΝΔΡΙϹ ‖ 25 ЄΚΛЄΛΗϹΤΑΙ | ΚΑΙΝΗ̂Ϲ, super Η non accentus sed λ[είπει] (Palmer), in marg. ΚΥΛΙΚΟϹ (κύλικος?) ad καινῆς referendum ‖ 26 ΚΙ̅ ‖ 27 ὅσ᾽ M | κἠγίνετ᾽ W ‖ 29 ΘЄ́ΑΙ (*spectacula*) ‖ 31 ͵ΜΟΥϹΗΙΟΝ ΟΙΝΟϹ ΑΓΑ (superscr. ΘΑ), ͵ lineola lacunae indicium, corr. m. rec.[2]? | ΧΡΗΖΗΙϹ, suppl. Bch, C litterae umbram cognovit Bl ‖ 32 τὴν Δεωκούρην (M) legi non potest ‖ 33 priorum tertiae columnae litterarum tenues umbrae servatae | suppl. Hck Rth ‖ 34 --ΝΔΟΨΙΝ, superscr. -Ο---ΟϹ τὸ δ᾽ εἶδος (Hdl Bl), suppl. Kn ‖ 35 -------ΘΗΝΑΙ suppl. Bch ‖ 36 suppl. Bl, μειοῦσα] Mk (St), ἰσοῦσα St, ἰδοῦσα] Bch ‖ 37 ΚΑΤΟΥ̂ (superscr. Ν)

Cf. 35 Hesych. καλλονή· εὐπρέπεια

I

γηρᾶσα] καί σευ τὸ ὥριμον τέφρη κάψει.
σύντει]νον ἄλλῃ χἠμέρας μετάλλαξον
τὸ]ν νοῦν δύ᾽ ἢ τρίς, χἰλαρὴ κατάστηθι
ἱλαρὸν πρὸ]ς ἄλλον· νηῦς μιῆς ἐπ᾽ ἀγκύρης
οὐκ ἀσφ]αλὴς ὁρμεῦ[σα]. κεῖνος ἢν ἔλθῃ
ὁ βάσκανος θε]ῶν — μηδὲ εἷς ἀναστήσῃ —,
μέμψ[ῃ] σ[εαυτῇ]· π[ο]λ[λ]ὰ δὲ ἄγριος χειμὼν
ἐ[ξ ε]ὐ[δίης ἐνέπ]εσε, κοὐδὲ εἷς οἶδεν
τὸ μέλλο]ν ἡμέων· ἄστατος γὰρ ἡμείων
ζ]ο[ή —

ΜΗΤΡΙΧΗ

[τί οὖν] φῃς;

---

38 suppl. Rth | τακεῖσα] Bch, sed cfr. v. 63 | ΩΡΙΜ̣ΟΝ, voluit ὥριον | τεφρὴ Zl ‖ 39 suppl. Bch, πάπτη]νον W | spat. ante ΑΛΛΗ | ΧΗΜЄΡΑϹ (superscr. ·Κ·) ‖ 40 suppl. Bl Bch | ΧΙΛΑΡ·ΗΚΑΤΑϹΤΗΘ·Ι, rhythmum indicavit scriba I | --Ι·ΟΥΝ, conieceram πλοῦν quod recepit M, sed Π legi non potest | ΤΡΙϹ servavit M ‖ 41 -----(-)ΠΟϹ(?) (superscr. Ρ), suppl. Cr, φίλον Bch, num βλέπουσ᾽ ἐς]? ἀνδρῶν πρὸς Rth ‖ 42 suppl. Hicks | ΟΡΜЄΥϹΑ an ΟΡΜΟΥϹΑ? | κεῖνος κτλ. Metrichae, quae sequuntur lenae tribuerunt Rth Bl, vereor ut recte ‖ 43 -----ϹΙΙ(---ΩΝ, deinde spatium, suppl. Cr exempli causa (loquitur de Morte, cf. III 17), χειμών σ᾽ ἂν ἴσχοι Bch | ΑΝΑϹΤΉϹΗΙ, nescio quid in margine dextra ⓥ (ⓥ = θάνατος? cf. ad v. 74) ‖ 44 με....αι...τοδ... Kn, [Η]ΜЄΑϹ--Ν--ΤΟΔΙΝΑΔЄ Dl, [Υ]ΜЄΑϹ Bl, ΜЄΝΨ--Ϲ-----Π-ΛΛΑΔЄ Cr, litterae praeter primas incertae, suppl. Cr; μεθορμίσας· τὸ δῶμα κτλ. Bch ‖ 45 suppl. Cr, κάτεισι σείσων αὐτίκ᾽ οὐδὲ Bch, Υ et ЄϹЄ litterarum vestigia videre mihi videor ‖ 46 suppl. Bch Cr Tck | ΓΑΡΗΜΙΩΝ, ΗΜΩΝ in ΗΜΙΩΝ mutavit m. pr., coniecturam dubitanter superscripsit m. rec.[2] ΑΝΘΡΩΠΟΙϹ (deletum est ΩΝ) ‖ 47 Versus initio lineolam ⁄ (sollemne dubitationis indicium) adpictam cognovit Dl | ----ΙΦΙ-Ϲ (lectio prorsus incerta), deinde spatium maius, suppl. Zl, βίος καθ᾽ ὥρην Bch

---

38 Hesych. ὥριμον· καίριμον. ἤτοι καιρόν. ‖ 39 ἄλλῃ· ἀλλαχοῦ ‖ 47 Hes. φῄς· λέγεις. ὑπολαμβάνεις

I

ΓΥΛΛΙΣ

col. 4 ἀλλὰ μή τις ἕστηκε
σύνεγγυς ἡμῖν;

ΜΗΤΡΙΧΗ

οὐδὲ εἷς.

ΓΥΛΛΙΣ

ἄκουσον δὴ
ἅ σοι χρ[εΐ]ζουσ' ὧδ' ἔβην ἀπαγγεῖλαι.
ὁ Ματακ[ί]νης τῆς Παταικίου Ψύλλος,
ὁ πέντε νικέων ἆθλα — παῖς μὲν ἐν Πυθοῖ,
δὶς δ' ἐν Κορίνθῳ τοὺς ἴουλον ἀνθεῦντας,
ἄνδρας δὲ Πίσῃ δὶς καθεῖλε πυκτεύσας —,
πλουτέων τὸ κ[αλ]όν, οὐδὲ κάρφος ἐκ τῆς γῆς
κινέων, ἄθικτ[ο]ς [ἐς] Κυθηρίην σφρηγίς,
ἰδών σε κατόδῳ τῆς Μίσης ἐκύμηνε
τὰ σπλάγχν' ἔρωτι καρδίην ἀνοιστρηθείς,
καί μευ οὔτε νυκτὸς οὔτ' ἐφ' ἡμέρην λείπει
τὸ δῶμ[α, τέ]κνον, ἀλλά μευ κατακλαίει
καὶ ταταλίζει καὶ ποθέων ἀποθνήσκει.
ἀλλ' ὦ τέκνον μοι Μητρίχη, μίαν ταύτην

---

47 ЄCΤΗΚЄĊ, C deletum ‖ 48 CΥΝЄΓΓΥC | ΗΜΦΝ (m. pr. Ϣ corr. in I?), interstitium ‖ 49 suppl. Hardie Bch ‖ 50 ΟΜΑΤᾸΚ̂-ΝΗC, Ματαχήνης Rth, Ματαχίνης Bch, corrector (Bl) coniecit Ματαλίνης | ·Ψ (Ψ RHerzog, an Γ, Ρ superscripta?) ΥΛΛΟC·, in mg. ΓΡΥΛ· (m. rec.?), cf. fr. 12; Ψύλλος RHerzog ‖ 51 ΑΘΛ'Α, voluitne ἄθλια? ‖ 53 ΔЄΠΙCΗΙΔ-Ϲ (ἐπ ισον Kn), ΤΡΙC legere sibi videtur St ‖ 54 dignosco ΤΟΚΑΛΟΝ (Α, Є superscr.), καλόν in κάλλος corr. m. rec.[2] | ΚΑΡΠΟC, Φ m. pr. ‖ 55 ΑΘΙΚΤ-C-ЄΚΥΘΗΡΙΗΝ CΦΡΗΓΙC, suppl. El Cr Nch, ἄ. ἐς Κ., σφρηγίς Wright, ἄ. ναὶ Κυθηρίην Bch Zl, ἄ. ἐὼν Κυθηρης· ἤν, σφρηγίς Rth ‖ 56 ΚΑΤ(Τ potius quam Θ) ΌΔϢΙΤΗCΜῘCΗC ‖ 57 ΤΑCΠΛΑΓΧΝЄΡϢΤΙ ‖ 58 ἡμέρῃ Hdl | ΛΙΠЄΙ ‖ 59 suppl. Kn ‖ 60 ΤᾺΤᾺΛΙΖЄΙ, ne legeretur ΤΑΤΑ̂ ‖ 61 ΜΗΤΡΙΧΗΙ̇, Μητρί, τὴν M, fortasse recte

I

ἁμαρτίην δός· τῇ θεῷ κατάρτησον
σαυτήν, τὸ [γ]ῆρας μὴ λάθῃ σε προσβλέψαν.
καὶ δοιὰ πρήξεις· ἡδέω[ς ξ]ή[σει καὶ πρὸς col. 5
δοθήσεταί τι μέζον ἢ δοκεῖς. σκέψαι,
πείσθητί μευ· φιλέω σε, ναὶ μὰ τὰς Μοίρας.

ΜΗΤΡΙΧΗ

Γυλλί, τὰ λευκὰ τῶν τριχῶν ἀπαμβλύνει
τὸν νοῦν· μὰ τὴν γὰρ Μάνδριος κατάπλωσιν
καὶ τὴν φίλην Δήμητρα, ταῦτ' ἐγὼ 'ξ ἄλλης
γυναικὸς οὐκ ἂν ἡδέως ἐπήκουσα,
χωλὴν δ' ἀείδειν χωλὸν ἐξεπαίδευσα
καὶ τῆς θύρης τὸν οὐδὸν ἐχθρὸν ἡγεῖσθαι.
σὺ δ' αὖτις ἔς με μηδὲ ἕν, φ[ί]λη, τοῖον
φέρουσα χώρει· μῦθον, ὃς ἀλετρήησ[ι
πρέπει γυναιξί, ταῖς νέαις ἀπάγγ[ε]λλε·

---

62 δὸς τῇ θεῷ· M Dalmeyda alii ‖ 63 suppl. Kn | ΛΑΘΗΙ ‖ 64 Δ̊ΙΑΠΡΗΞЄΙC ΗΔЄϢ-/ Η-Ι', spatium maius post C; καὶ δοιὰ πρήξεις, ἡδονήν τε καὶ κέρδος Bl, sed ЄϢ vel ЄΔ certum, ἡδέως δὴ τερφθείσῃ Dl, ἡ. ζήσεις καί σοι FD, ἡδέως παθούσῃ γὰρ Gomperz: de fine cf. Herod. III 6, infra VII 35 ‖ 65 ΔΟΚЄΙC CΚЄΨΑΙ· ‖ 66 ΠЄΙCΘΗΤΙ, sed lineola deleta videtur | μοι nonnulli, ionismum servavi ‖ 67 ΓΥΛΛΙ, Γυλλίς Rth Bch, cf. ad III 7 ‖ 68 spatium post ΝΟΥΝ | Κ-ΤΑΠΛϢCΙΝ cognovit Kn ‖ 69 ЄΓϢ ‖Ξ (Ξ potius quam Γ vel Є) ΑΛΛΗC, verum viderant FD Dl, ἔγω[γ]ε plerique, ἔγω[γ] M; cf. VI 24 ‖ 71 ΧϢΛΟ̂Ν, Α add. m. rec.[2] (= χώλ' ἂν): χωλὸν neutrius generis atque ἂν suppletur ex v. 70. 'crura fregissem' ‖ 73 sq. μηδὲ ἓν κρέκ' Ludwich, μηδὲ ἕν⟨α⟩ ... τοῖον | φέρουσα χώρει μῦθον· ὃν δὲ γρήαισι Bl ‖ 74 ος μετρηιαις Kn, ΟΝΔЄΓΡΗΙΑΙCΙ legit Bl (M γρήησι), ego OCΑΛЄ-ΤΡΗΙΑΙCΙ legi posse puto, quamquam ЄΤ plerumque non coniungitur a scriba: certe aptissimum ἀλετρήησι = ἀλετρίσι, cf. Alcm. fr. 70. Lyr. adesp. 21 III p. 693 Bgk; μιτρηίαισι Bch. In marg. evanidae lineolae '⸱π' (= πόρναις Dl Mk), cf ad v. 43

---

64 Hes. δοιά· δύο ‖ 67. 68 Stob. Flor. 116, 24 Ἡρώδα Μιμιάμβων· Γύναι — νοῦν. Invenerat ΓΥΛΛΙ, non ΓΥΛΛΙC

I *τὴν Πυθέω δὲ Μητρίχην ἔα θάλπειν*
τὸν δίφρον· οὐ γὰρ ἐνγελᾷ τις εἰς Μάνδριν.
ἀλλ' οὐδὲ τούτων, φασί, τῶν λόγων Γυλλὶς
δεῖται. Θρέϊσσα, τὴν μελαινίδ' ἔκτ[ρ]ιψον
col. 6 *κἠ]κτημόρους τρεῖς ἐγχέα[σα τοῦ ἀ]κρήτου,*
καὶ ὕδωρ ἐπιστάξασα δὸς πιεῖ[ν ἁ]δ[ρ]ῶς.
τῆ, Γυλλί, πῖθι.

ΓΥΛΛΙΣ

δεῖξον· οὐ, [μὰ το]ῦ[κ]πω[μα,
πείσουσά σ' ἦλθον, ἀλλὰ ἕ[κητι] τῶν ἱ[ρ]ῶν.

ΜΗΤΡΙΧΗ

ὧν οὕνεκέν μοι, Γυλλί, ὤνα' [ἡδίστου.

---

76 ΔΙΥΘΕΩΔΕ (ne legeretur *ὧδε*), ΔΙ in Π corr. m. pr., cf. v. 37 ‖ 77 $\overset{\text{ΤΟΝ ΔΙΦΡΟΝ}}{\text{Μ}\cancel{\text{ΗΤΡΙΧ}}\text{ΗΝ}}$ | *ἐς* M h. l. et saepius | ΜΆΝΔΡΙΝ | 78 $\overset{\text{ΧΙ}}{\text{ΟΥΔΕ}}$, ΧΙ m. rec.[2], *οὐδὲ* praeferendum, cf. 70 VII 49 | $\overset{\text{Α}}{\text{ΦΥCΕΙ}}$, Α m. r.[2], *τῶν λόγων φύσει* M ‖ 79 spatium post ΔΕΙΤΑΙ | in margine $\overset{\text{ΛΓΥ}}{\text{ΚΥΗΑ}}$ = *κύλικα, κύλικα ἢ γυάλην?* ‖ 80 --ΚΤΗΜΟΡΟΎC, suppl. Bch Nch | ΤΡΕΙC--ΓΧCΑC--ΟΥ-, suppl. Cr, *τρὶς* M | *ἐγχέα[σά μοι ἀ]κρήτου* Hdl, *καταμέτρησον ἀκρήτου* Bch ‖ 81 ΠΙΕΙ--ΔΡΟC (vel ΩΙ) suppl. Bch, *ἁδρῷ* Cr, olim coll. Hes. s. v., *ἱδρῷ* Bl ‖ 82 ΤΗΙ | ΠΕΙΘΙ·, spatium maius; servae haec verba dant Ribbeckius Wright alii | ΔΕΙΞΟΝ, deinde interstitium; cf. Stratt. 1, 39 CA. III p. 362 K. | cognosco ΟΥ----Υ-ΠΩ{ (accentus an Ε superscr.?), ΟΥCΑΜ-ΥΑΠΩ legit Dl, *οὐ[κ ἐ]γὼ [π]άμπαν* Bl vix recte, nam ΠΩ illud quod legeram et Kenyoni apparuit et Dielsio; de iurandi formula cf. v. 68: in fine non fuit *τὴν Πύθεω. οὖν φίλοινον σε*, nunc *οὐ τό μευ ἄγγελμα?* Bch ‖ 83 spatium post ΗΛΘΟΝ | in fine *τῶν σῶν* Bch, ΤΩΝΙΡΩΝ Cr, assentientibus Bl Dl St; *ἱρῶν* (= dies festi, fortasse *Λήναια*) interpretatus cum propter *ὧν οὕνεκεν κτλ.* v. 84, quocum neque *ἀλλ' ἔλεξ' ἐγὼν εἴρων* coniungi potest nec magis *ἀλλ' ἕκητι τῶν εἰρῶν* (St) aut *ἕκ[ητ' ἐ]τῶν [οἴ]ων* (Ludwich; nam *ὤνου 'νεκεν* haud satis aptum ‖ 84 suppl. Cr coll. *ἡδύς γε* v. 86. VI 77, *Γυλλίς, ὤνα[ο ζωροῦ* vel *ὤνα' [ἐκ Βάκχου* Bch, [*αὐτίτου* Cr olim

---

83 Hesych. *ἱρῶν· εὐχῶν* (scr. *εὐωχιῶν?*)?

ΓΥΛΛΙΣ I

ὅς σεῦ γένοιτο, μᾶ τέκνον, π[ο]λὺ[ς ληνῷ.
ἡδύς γε, ναὶ Δήμητρα· Μη[τρ]ίχ[ης] οἴ[νο]υ
ἡδίον' οἶνον Γυλλὶς οὐ πέ[π]ωκ[έ]ν [κ]ω.
σὺ δ' εὐτύχει μοι, τέκνον, ἀσ[φα]λίζου[σα
σαυτήν, ἐμοὶ δὲ Μυρτάλη τε κ[αὶ Σ]ίμη
νέαι μένοιεν, ἔστ' ἂν ἐνπνέ[η] Γυλλίς.

---

85 ΟCCΟΥ͡ | ΜΑ͡ | umbrae ultimarum litterarum servatae; suppl. Cr ‖ 86 *οἶνος* Bch, verum vidit Bl ‖ 87 ΗΔΈΙΟΝ | ΠΕ-ΏΚ(Ν-ω, suppl. Cr (an *'πεπώκειν?*), *πέ[πωκ' οὔκω* Bch, alii aliud ‖ 88 suppl. Bch, *ἀσ[φαλέως τήρει* Bl, *Ἄιδῃ συγχωρέω τ.* coniecerat Zl, *Ἀΐδῃ ζεύξαις σ.* Cr, *ἀ[γκαλ]ίζου [δὲ* vel *ἀλλὰ κα]ὶ ζεῦ[ξον ταύτην* Bch olim ‖ 89 $\overset{\text{C}}{\cancel{\text{Τ}}}\text{ΑΥΤΗΝ}$, deinde spatium, Τ deletum et C m. pr. superscriptum esse testatur Kn; voluit quod dederam *σαυτήν*; volgatam lectionem *ταύτην* restituit M | suppl. Bch Cr Nch ‖ 90 ΝΕΑΙ (coronis in margine)

II.

ΠΟΡΝΟΒΟΣΚΟΣ.

ΒΑΤΤΑΡΟΣ

Ἄνδρες δικασταί, τῆς γενῆς μ[ὲν] οὐκ ἐστὲ
ἡμέων κριταὶ δήκουθεν οὐδὲ [τῆ]ς δόξη[ς,
οὐδ' εἰ Θαλῆς μὲν οὗτος ἀξίην τ[ὴν] νηῦν
ἔχει ταλάντων πέντ', ἐγὼ δὲ μ[η]δ' ἄρτους,
col. 7 δίκῃ ὑ]περέξει Βάτταρόν [τι π]ημ[ήν]ας·
ἢ ἐγ]ὼ [αὖθ]ι — ἀκώλυτον γάρ — [⟨τὰς⟩ ἐμὰς] κλαῦσαι
ἐῶν γεν]ήσομ' ἀστός, ἢ ἄσ[τυρο]ν χὤρη.

1 ЄCTЄ ‖ 2 interstitium ante ΟΥΔЄ ‖ 3 -ΟΥΔΙ, lineola illa ΝΥΝ corrigendum indicatur | ΝΥΝ (Η supra), Η m. r.²? ‖ 4 ЄΚΙ | ΔЄΜ(Μ, non Κ teste Bl)-Δ, δ' ἐμ[οὺ]ς plerique, sed spatium non sufficit | coll. Hes. ἐμοὺς σάρπους? Cr olim ‖ 5 ---ΠЄΡЄΞЄΙ, ----περεξι κτλ. Kn, suppl. Cr, ἔχω, ὑπ. Bl | ---ΗΜΙ-ΙΑC, linea in mg. dextr., suppl. Nch ‖ 6 ---Ω-Υ-ΙΑΚΩΛΥΤΟΝ, suppl. Cr; utique non fuit ΛΥΚΟΝ; mira commenti sunt Bl M alii | ΓΑΡ----ΚΛΑΥCΑΙ, ' punctum et linea in marg. dextra syllabam omissam indicat, metrum enim creticum deesse arguit, quem quattuor litteris vix explebis ‖ 7 an εἰπὼν? | -C-ΙΗCΟΜΑCΤΟC | ----ΝΧΩΡΗ suppl. Cr (cf. ὥρα καὶ χώρα), ἢ ἄσ[τυ συ]νχωρῇ Mk, alii aliud | vv. 5—15 nondum satis expediti

Testim. Plut. de poet. aud. 3 p. 18 C (Com. ad. 304 K.) ὁ νέος ἀναγιγνώσκων ἃ Θερσίτης ὁ γελωτοποιὸς ἢ Σίσυφος ὁ φθορεὺς ἢ Βάτραχος (Βάτταρος? Βάταλος Nauck) ὁ πορνοβοσκὸς λέγων ἢ πράττων πεποίηται, διδασκέσθω τὴν μιμουμένην ταῦτα δύναμιν καὶ τέχνην ἐπαινεῖν, ἃς δὲ διαθέσεις καὶ πράξεις μιμεῖται καὶ προβάλλεσθαι καὶ κακίζειν ad Battarum Herondae rettulerunt O. Hense H. Diels F. B. Jevons. Cf. Ammian. XXX 4, 14 ‖ 7 Hes. ἀστός· πολίτης. πολιτικός. | id. ἄστυρον· πόλισμα (cf. Callim.)

οὗτ]ος μέτοι[κός] ἐστι τῆς πόλιος κἠγώ, II
καὶ ζ]ῶμεν οὐχ ὡς βουλό[με⟨σ⟩]θα, ἀλλ' ὡς ἥμεας
ὁ χῶ]ρος ἕλκει. — προστάτην [⟨ν⟩έμει]ν Μέννην
δεῖ μ' εἶ]τ' Ἀρι[στοφ]ῶντα· πὺξ [νε]νίκηκεν
Μέν]νης, [Ἀρισ]τοφῶν δὲ κ[ἤτι] νῦν ἄγχει —
Θαλ]ῆ, 'στ' ἀ[ηδ]έα ταῦτα; το[ῦ ἡλ]ίου δύντος
ἐπ]έθετο σ[ύρ]ων, ἄνδρες, ἣ[ν εἶ]χε χλαῖναν·
ἀτ]ενῶς ἔ[χω]· τῷ προστάτ[ῃ τ]εθώρ[η]γμαι.
ἐρεῖ τά]χ' [ὑμῖ]ν· „ἐξ Ἄκης ἐλή[λουθ]α
πυρ]οὺς ἄγων κἤστησα τὴν κακὴν λιμόν."
ἐγὼ δ]ὲ πε[ρ]νὰς ἐκ Τύρου τι τῷ δήμῳ

8 Priorum litterarum umbras incertas ---ΟC (vel Ω) ΜЄΙΟ(Ν)ΙΙ -CCCΤΙ Angli quidam (FD) bene interpretati sunt in ceteris falsi; [ξεῖν]ος μὲν ἱρός ἐστι κτλ. vix recte Bl | --ΛЄΩC (10 supra), corr. m. pr. ‖ 9 ----ΩΜЄΝΟΥΧΩC, suppl. Cr | Χ (del.) ΑΛΛΩCΗΜЄΑC, accentus synaloephes et ἐγκλίσεως indicium; ante Α m. pr. del. Κ vel Χ ‖ 10 ---ΡΟCЄΛΚ(potius quam Μ)Ι, suppl. Cr, cf. ἀλλ' ἕπου χώρας τρόποις, χώρᾳ ἕπεσθαι proverbia; π]ροσέλκει volgo, sed ante ΡΟC non fuit Π | ΠΡΟCΤΑΤΗΝ---Ν, in margine νεμειν m. rec.², ut ЄΜΙΝ in ΝЄΜΙΝ correctum indicaretur ‖ 11 ----ΙΑΙΙ---ΦΩΝΤΑ, suppl. Cr (ΔΙΜΙ]Τ) ‖ 12 suppl. Bch | ΝΥΝ ΑΓΧΙ, linea recta in margine dextra ‖ 13 ----ΗЄCΤΑ(inc.)--ЄΑ, [κεἰ μ]ή ἐστ' ἀλ[ηθ]έα ταῦτα, Bl ‖ 14 --C(Λ?)ΟЄΤΟC(ΠΙC? ΤΟΛ Bl)--ΩΝ, suppl. Cr coll v. 23, ἐξῆλ]θετ' ὀλ[έσ]ων Bl; non fuit πρήσσων | CΗ--ΧЄ(Є potius quam Ι teste Bl)ΧΛΑΙΝΑΝ ‖ 15 initium suppl. Cr, στ]ενῶς ἐ[γὼ] Bl | ---ЄΘΩΡ-ΙΓ(ΡΗΓ teste Bl) ΜΑΙ, μ]εθώρμισμαι Cr olim (Kn), δ]εδώρημαι Bch, verum vidit Bl ‖ 16 ----ΑΧ---Ν, litterarum ΜΙΝ capita discernere mihi videor | ΝЄΞΑΚΗCЄΛΙ, suppl. Bl ‖ 17 ΟΥCΑΓΩΝ | priores litterae papyri particulae inscriptae recte huc relatae | noti mangones Tyrii | ΩΝΚΗΤΗCΤΑ-ΤΙΝ, turbatum aliquid scriba indicavit; κἤστησα τὴν Mk, κἤ τι κρατεῖ Cr olim ‖ 18 ----ЄΠC, suppl. Cr

10 Cf. Suid. s. v. νέμειν προστάτην, Harpocr. s. v. προστάτης. 12 Hes. ἄγχει· φέρει (?). πνίγει ‖ 14 Hes. σύρων· ἕλκων. Cf. Anaxil. 18 CAFr. II p. 268 K.

II προτίθημι· δ]ωρεὴν γὰρ οὔτ' οὗτος πυ[ρ]οὺς
δίδωσ' ἀλή]θειν οὔτ' ἐγὼ πάλιν κείνην.
col. 8 εἰ δ' οὕνεκεν πλεῖ τὴν θάλασσαν ἢ χλαῖναν
ἔχει τριῶν μνέων Ἀττικῶν, ἐγὼ δ' οἰκέω
ἐν γῇ τρίβωνα καὶ ἀσκέρας σαπρὰς ἕλκων,
βίῃ τιν' ἄξει τῶν ἐμῶν ἔμ' οὐ πείσας,
καὶ ταῦτα νυκτός, οἴχεθ' ἥμιν ἡ ἀλεωρὴ
τῆς πόλιος, ἄνδρες, κἀφ' ὅτῳ σεμνύνεσθε,
τὴν αὐτονομίην ὑμέων Θαλῆς λύσει.
ὃν χρῆν ἑαυτόν, ὅστις ἐστὶ κἀκ ποίου
πηλοῦ πεφύρητ' εἰδότ', ὡς ἐγὼ ζώειν
τῶν δημοτέων φρίσσοντα καὶ τὸν ἥκιστον.
νῦν δ' οἱ μὲν ἐόντες τῆς πόλιος καλυπτῆρες
καὶ τῇ γενῇ φυσῶντες οὐκ ἴσον τούτῳ
πρὸς τοὺς νόμους βλέπουσι κἠμὲ τὸν ξεῖνον
οὐ[δεὶ]ς πολίτης ἠλόησεν οὐδ' ἦλθεν
πρὸς τὰς θύρας μευ νυκτὸς οὐδ' ἔχων δᾷδας
col. 9 τὴν οἰκίην ὑφῆψεν οὐδὲ τῶν πορνέων
β[ί]ῃ λαβὼν οἴχωκεν· ἀλλ' ὁ Φρὺξ οὗτος
ὁ νῦν Θαλῆς ἐών, πρόσθε δ', ἄνδρες, Ἀρτίμμης,
ἅπαντα ταῦτ' ἔπρηξε κοὐκ ἐπῃδέσθη

---

19 suppl. Bch | ultimae litterae evanidae ‖ 20 ΘΙΝ, suppl. Hdl | Κ(fuit Π)ΑΛ⁝ΝΚ-ΝΗΝ, *παλιν κ.ινῆν* Kn, *καλην κι(υ)νην* Bch ‖ 21 ΠΛΙ ‖ 22 ЄΧΙ ‖ 24 ΑΞΙ | ЄΜ'ΟΥ ‖ 26 *ὅτεῳ* M ‖ 28 ΟΝЄΧΡΗΝΑΥΤΟΝ, corr. El W Bch | *κοίου* M ‖ 29 ΙΔΟΤ | ΖΩΙΗΝ (H supra) (= ΖΩΙΝ, *ζώειν ζῆν?*) ‖ 31 *εὔντες* M ‖ 33 ΞΙΝΟΝ ‖ 36 ΟΙΚΙΑΝ (H supra), corr. m. pr. ‖ 37 ΒΙΗΙ ‖ 38 ΑΠΡΟϹΘЄ, Α anticipatum ex ΑΝΔΡЄϹ | *Ἀρτίμης* W. Schulze ‖ 39 ΑΠΑΝΤΑ, *ηπαντα* Kn, *ἢ πάντα* M alii

---

25 Hesych. *ἀλεωρή· . . . ἀσφάλεια*

οὔτε νόμον οὔτε προστάτην οὔτ' ἄρχοντα. II
κ]αίτοι λαβών μοι, γραμματεῦ, τῆς αἰκείης
τὸν νόμον ἄνειπε, καὶ σὺ τὴν ὀπὴν βῦσον
τῆς κλεψύδρης, βέλτιστε, μέχρις οὗ εἴπῃ,
μὴ πρός τε κυσὸς φῆσι χὠ τάπης ἡμῖν,
τὸ τοῦ λόγου δὴ τοῦτο, λῄης κύρσῃ.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

ἐπὴν δ' ἐλεύθερός τις αἰκίσῃ δούλην
ἢ ἑκὼν ἐπίσπῃ, τῆς δίκης τὸ τίμημα
διπλοῦν τελείτω.

ΒΑΤΤΑΡΟΣ

ταῦτ' ἔγραψε Χαιρώνδης,
ἄνδρες δικασταί, καὶ οὐχὶ Βάτταρος χρήζων
Θαλῆν μετελθεῖν. ἢν θύρην δέ τις κόψῃ,
μνῆν τινέτω, φησί· ἢν δὲ πὺξ ἀλοιήσῃ col. 10
ἄ[λ]λην πάλι μνῆν, ἢν δὲ τὰ οἰκί' ἐμπρήσ[ῃ
ἢ ὅρους ὑπερβῇ, χιλίας τὸ τίμημα
ἔ[νει]με, κἢν βλάψῃ τι, διπλόον τίνειν.
ᾤ[κ]ει πόλιν γάρ, ὦ Θαλῆς, σὺ δ' οὐκ οἶσθας

---

41 ΑΙΚΙΗϹ ‖ 43 *'νείπῃ* Bch, *οὗ⟨ν⟩*? Cr ‖ 44 ΦΗϹΙ, *φῆσι*? cf. *ἴδωμι* III 43, *ἧσιν* O 359, Krüger II 36, 9; Kühner-Blass II 46 ‖ 45 ΛΗΪΗϹ ‖ 46 ЄΠΗΝ ‖ 47 *ἕλκων* Rth ‖ 48 ΤЄΛΙΤΩ ‖ 49 ΚΑ'(ΑΙ del.?)ΟΥΧΙΒΑΤΤΑΩϹΧΡΗΖΩΝ (ΡΟ supra), corr. m. pr. ‖ 50 *ἢν* — 54 scribae tribuerunt Rth M alii; at *φησί* — *ἀλοιήσῃ* — *πάλι* — *ἔνειμε* — *τίνειν* a legum sermone aliena ‖ 51 ΦΗϹΙΝ ‖ 52 *πάλιν* plerique | ЄΜΠΡΗϹΗΙ ‖ 54 ЄΝ ΙΜЄ | ΤΙΝΙΝ ‖ 55 Ω--Ι | ΟΙϹΘΑϹ, alterum Ϲ m. r. additum esse (M) non credo; cf. v. 67; *οἶσθα* Rth

---

44 Hesych. *κυσός· ἡ πυγή* (debebat *ὁ πρωκτός*) ‖ 47 Hes. *ἐπίσπῃ· ἐπισπάσηται. πληρώσῃ* (Il. *B* 359). *καταλάβῃ*. Glossema primum Herondae versu male intellecto ortum (cf. ad. VII 114): nam *ἐπισπῇ* vix scribendum ‖ 52 Cf. Hes. *ἐμπρῆσαι· καῦσαι·*

II οὔ[τ]ε πόλιν οὔτε πῶς πόλις διοικεῖται.
ο[ἰκεῖ]ς δὲ σήμερον μὲν ἐν Βρικινδήροις,
ἐχθὲς δ' ἐν Ἀβδήροισιν, αὔριον δ', ἤν σοι
ν[α]ῦλον διδοῖ τις, ἐς Φασηλίδα πλώσῃ.
ἐ[γ]ὼ δ', ὅκως ἂν μὴ μακρηγορέων ὔμεας,
ὦνδρες δικασταί, τῇ παροιμίῃ τρύχω,
π[έ]πονθα πρὸς Θάλητος ὅσσα κα⟨ὶ⟩ πίσσῃ
μῦς· πὺξ ἐπλήγην, ἡ θύρη κατήρακται
τῆς οἰκίης μευ, τῆς τελέω τρίτην μισθόν,
τὰ ὑπέρθυρ' ὀπτά. δεῦρο Μυρτάλη καὶ σύ·
δεῖξον σεωυτὴν πᾶσι· μηδὲν αἰσχύνευ·

---

56 ΔΙΟΙΚΙΤΑΙ ‖ 57 ΒΡΙΚΙΝΔΉΡΟΙC ‖ 59 ΔΙΔΟΙ, *διδῷ* plerique, *διδοῖ* (coniunctivum) M | ΠΛΩCΗ ‖ 60 Ύ́ΜΕΑC, cf. v. 9 ‖ 61 *τῆς παροιμίης* Cr olim, Bl ‖ 62 *Θαλῆτος* M |
ΗΜ ΙCΘΟ
ΚΑΠΙCCΗΙ (= *καὶ π. μ.*, corr. = *καὶ ἐν π. μ.* m. rec.[2]) ‖ 64 Μ~~ΘΙΡΑ~~Ν, corr. m. pr.; olim contuli *δεκάτην τίνειν*; at verius fortasse *μοῖραν* (scil. impendii, cf. III 46) ‖ 66 *σεαυτὴν* M | *μηδέν'*? R Herzog

---

62 Zenob. Ath. I 39 *ὅσα μῦς ἐν πίσῃ* (*πίσσῃ* Laur.). *ἡ παροιμία εἴρηται ἐπὶ τῶν νενικηκότων μετὰ πολλοῦ πόνου. Μῦς γὰρ Ταραντῖνος πύκτης ἐν Πίσῃ* (*πίσσῃ* Laur.) *ἀγωνιζόμενος* ⟦*καὶ*⟧ *πρὸς πολλοὺς* (*πολλὰ* Laur.) ⟦*ἔχων*⟧ *ἀγωνιστὰς καὶ πολλὰς λαβὼν πληγὰς μόλις ἐνίκησεν.* Paullo plenius Zenob. Bodl. 194 (= Ps.-Diog. Vind. 72 paroem. II p. 11 sq.) *ἄρτι μῦς πίττης γεύεται·* * * * *Μῦς ὄνομά ἐστιν, ὥς φασι, Ταραντίνου πύκτου, ὃς ἐνίκησεν ἐν Πίσσῃ πολλὰς πληγὰς λαβὼν κατὰ τὴν ρια Ὀλυμπιάδα. διηγούμενος δέ τις* (*καί τις δ.* Diog.) *ἔλεγεν· ὅσα ἔπαθεν ὁ Μῦς ἐν τῇ Πίσσῃ. Οἱ δέ φασι τὸ ζῷον ἐμπεσὸν εἰς πίσσαν δεινὰ πάσχειν καὶ τέλος ἀποθνήσκειν ἀνελθεῖν οὐ δυνάμενον.* Vetus proverbium *μῦς ἐν πίσσῃ* ab ipso poeta ad pugilem translatum esse olim opinatus (*Untersuchungen* p. 4 sq.) v. 62 sq. *Πίσσῃ* | *Μῦς* scripsi multisque probavi; verum, quod recte monuit Kb, haec *ἀφ' ἱστορίας* explicatio grammatici videtur esse ab ipso Herondae loco profecti. Simpliciorem illam, quae altero loco legitur apud Zenobium Bodl., Didymi esse puto adversarium impugnantis (cf. Anal. ad paroem. 48)

II
col. 11

νόμιζε τούτους οὓς ὁρῇς δικάζοντας
πατέρας ἀδελφοὺς ἐμβλέπειν. ὁρῆτ', ἄνδρες,
τὰ τίλματ' αὐτῆς καὶ κάτωθε κἄνωθεν
ὡς λεῖα ταῦτ' ἔτιλλεν ὡναγὴς οὗτος,
ὅθ' εἷλκεν αὐτὴν κἀβιάζετ' — ὦ Γῆρας,
σοὶ θυέτω ἐπ[εὶ] τὸ αἷμ' ἂν ἐξεφύσησεν,
ὥσπερ Φίλι[π]πος ἐν Σάμῳ κοτ' ὁ Βρέγκος.
γελᾷς; κίν[αι]δ[ός] εἰμι καὶ οὐκ ἀπαρνεῦμαι
καὶ Βάτταρός μοι τοὔνομ' ἐστὶ χὠ πάππος
ἦν μοι Σισυ[μ]βρᾶς χὠ πατὴρ Σισυμβρίσκος
κἠπορνοβόσ[κ]ευν πάντες, ἀλλ' ἕκητ' ἀλκῆς
θαρσέων λέως λ[έγ]οιμ' ἄν· „εἶ, Θαλῆς, εἴη·

Η
67 ΟΡΑΙC, corr. m. pr. ‖ 68 spat. post ΒΛΕΠΙΝ ‖ 69 post *αὐτῆς* interpunxit Bch | ΚΑΤΩΘΕΝ, Ν del. m. pr. ‖ 70 ΛΙ͡Α | ΩΝΑΓΗC ‖ 71 ΙΛΚΕΝ ‖ 72 ΤΟ ΑΙΜΑΝ, suppl. Bl ‖ 73 ΦΙΛΙΓΠΟC (*Φίλιππος*, corr. *Φίλιστος* Bl)
Κ
ΕΝCΑΜΩΠΟΤ (corr. m. pr.) ΟΒΡΕΓ (Γ potius quam Ι vel C) ΚΟC, *ὁ ἄρεσκος* legebat Bch, sed Α C Κ miram haberent formam; conieceram *κοτέ. ρέγκεις*; vel *Βρεικός. Βρέγκος = βρίγκος*? ‖ 74 ΓΕΛΑΙC, deinde interstitium ‖ 76 CΙCΥ/ ΒΡΑC | CΙCΥΜΒΡΊCΚΟC ‖ 77 spat. post ΠΑΝΤΕC ‖ 78 ΛΕC (fuit Ω, non Ο) CΛ--ΟΙΜΑΝ ΙΘΑΛΗCΙΗΙ (non fuit ΙCΙ), corr. (*λεῴ, λέων*?) deleta, interstitium post ΑΝ; *λέοντ' ἄγχοιμ' ἂν* (Bch) vel *ἕλοιμ' ἂν* (Bl, M, alii) omnino non convenit cum litterarum vestigiis | *εἰ Θαλῆς εἴη* '*si sit Thales*' Bch, *εἰ Θ. εἶσι* M; possis etiam *εἰ Θ. εἴην* 'si iuvenis essem sicut Th.'; sed impeditae sententiae: itaque aut *εἶ* ad *εἶμι* referendum (cf. Hesych.) aut *ἴ⟨θι⟩, Θαλῆς* (ΙΘΙΘΑΛΗC) corrigendum. Fictum ab his verbis sermonem (cf. v. 84) oriri et paragrapho indicatum et interstitio post ΑΝ. '*Accede, Thales; bene habet*'

---

70 Hesych. I p. 169 Schm.: *ἀναγής· ὁ ἐναγής ἢ βέβηλος* ‖ 73 cf. Hesych. *βρίγκος· ἰχθὺς κητώδης*? ‖ 78 Hesych. *λείως· ... σφόδρα· τελείως ..* Etym. M. 560, 30 (Herod. II p. 190 L. cf. Apollon. p. 58, 12 Schn.) *εἰ δὲ βαρύνεται* (*λέως*), *ἀποβολή ἐστι τοῦ τελέως.* Archil. fr. 112 | Hesych. *εἶ· πορεύου.* | id. *εἴη· γένοιτο, ἔστω. εἴη· ... καὶ ἔξεστιν*

II ἐρᾷς μὲν ἴσω[ς] Μυρτάλης· οὐδὲν δεινόν,
ἐγὼ δὲ πυρῶν· ταῦτα δοὺς ἐκεῖν' ἕξεις.
ἢ νὴ Δί', εἴ σευ θάλπεταί τι τῶν ἔνδον,
col. 12 ἔμβυσον εἰς τὴν χεῖρα Βα[ττ]αρίῳ τιμήν,
καὐτὸς τὰ σαυτοῦ θλῆ λαβὼν ὅκως χρῄζεις·
ἔνεστιν.“ ἄνδρες — ταῦτα μὲν γὰρ εἴρηται
πρὸς [τ]οῦτον, ὑμεῖς δ' ὡς ἀμαρτύρων εὔντων
γνώμῃ δικαίῃ τὴν κρίσιν διαιτᾶτε.
ἢν δ' οἶον ἐς τὰ δοῦλα σώματα σπεύδῃ
κὴς βάσανον αἰτῇ, προσδίδωμι κἀμαυτόν·
λαβών, Θαλῆ, στρέβλου με· μοῦνον ἡ τιμὴ
ἐν τῷ μέσῳ ἔστω· ταῦτα τρυτάνῃ Μίνως
οὐκ ἂν δικάζων βέλτιον δ[ι]ῄτησε.

CY
79 ΕΡΑΙC ΜΕΝ, *ἐρᾷς σὺ μὲν ἴσως* plerique praeter M | ΟΥΔΈΝ ‖ 80 ΠΥΡΕΩΝ ad *πυρούς* v. 17; cf. *χειρέων* VI 11, VII 3 sim. | ΕΚΙΝΕΞΙC ‖ 81 *ναὶ* M, sed cf. praef. | ICΕΥ ‖ 82 ΧΙΡΑ | ΒΑΤΤΑΡΙΩΙ, *Βαττάρῳ* plerique, sed cf. *Εὐριπίδιον* sim. | ΤΙΜΗΝΙ, num vocis *Βατταρίῳ ι* (per synizesin pronuntiandam, cf. VIII 11) deletam voluit? ‖ 83 _ΚΑΥΤΌCΤΑC›ΑΥΤΟΥΘΛΗ̑, *ἢ αὐτὸς* Bch; _ lineola scriptorem de loco dubitasse indicatur; › sine causa adscriptum sublatum videtur; certe *τὰ σὰ αὐτοῦ* ipsum poetam intellexisse prorsus incredibile, nam *αὐτὸς τὰ σαυτοῦ, πρᾶττε τὰ σαυτοῦ* formula sollemnis | ΧΡΗΖΕΙC ‖ 84
C N
ΕΝΔΕΤΙC (C potius quam Γ), ultima littera deleta, c N add. m. rec.², corr. Cr. *ἓν δ' ἐστίν* Bch, *ἓν δ' ἔστ' ἔτ'* Hw, *ἐν δ' ἔστιν* Cr olim, Bl M, sed *δὲ* illud vereor ne addiderit qui hoc vocabulum perperam ad ea rettulit quae sequuntur, sicut Bl (*ἐν δ' ἔστιν,*
ϵ
ἄνδρες· ταῦτα κτλ.) | ΑΝΔΡΕΑC, ϵ add. m. rec., Α in Ε corr. m. pr. ‖ 87 *οἶον solum* Cr¹ coll. *προσδίδωμι* ‖ 88 ΑΙΤΗΙ

---

84 Hesych. *ἔνεστιν· ἔξεστιν* . . . ‖ 87 Hesych. *οἶον· ὁποῖον. μόνον . . . καθάπερ*

τὸ λοιπόν, ἄνδρες, μὴ δοκεῖτε τὴν ψῆφον II
τῷ πορνοβοσκῷ Βαττάρῳ φέρειν, ἀλλὰ
ἅπασι τοῖς οἰκεῦσι τὴν πόλιν ξείνοις.
νῦν δείξεθ' ἡ Κῶς κὠ Μέροψ κόσον δραίνει,
χὠ Θεσσαλὸς τίν' εἶχε χἠρακλῆς δόξαν,
χὠσκλήπιος κῶς ἦλθεν ἐνθάδ' ἐκ Τρίκκης,
κἤτικτε Λητοῦν ὧδε τεῦ χάριν Φοίβη. col. 13
ταῦτα σκοπεῦντες πάντα τὴν δίκην ὀρθῇ
γνώμῃ κυβερνᾶτ', ὡς ὁ Φρὺξ τὰ νῦν ὑμῖν
πληγεὶς ἀμείνων ἔσσετ', εἴ τι μὴ ψεῦδος
ἐκ τῶν παλαιῶν ἡ παροιμίη βάζει.

---

92 ΔΟΚ'ΤΕ, ΔΟΚΙΤΕ, non ΔΟΚΕΙΤΕ, nam M papyri ruga distracta falsus est ‖ 94 ΞΙΝΟΙC ‖ 95 ΔΊΞΕΘΗΚΩ͡C ‖
x
96 ΕΙΧΕΝΗΡΑΚΛΗC, x add. m. rec.²? ‖ 97 ΚΩ͡C ‖ 98 ΚΉΤΙΚΤΕ ΛΗΤΟΥ͡ΝΩΔΕΤΕΥ͡ΧΑΡΙΝΦΟΙΒΗ·, enuntiatorum constructio bene
P
indicata ‖ 101 ΠΛΗΓΙCΑΜΙΝΩΝ ‖ 102 ΒΑΖΙ, P (Kn iudice non est accentus signum) coniectura inepta add. m. rec. ‖ 102 \(> ΕΚ ΤΩΝ

---

95 Hesych. *δραίνει· ποιεῖ. δύναται, ἰσχύει* . . . ‖ 100 sq. Suid. (Greg. Cypr.) *Φρὺξ ἀνὴρ πληγεὶς ἀμείνων καὶ διακονέστερος.* Cicero pro Flacco 27, 65: utrum igitur nostrum an vestrum hoc vetus proverbium, Phrygem plagis fieri solere meliorem?

III.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ.

ΜΗΤΡΟΤΙΜΗ

Οὕτω τί σοι δοίησαν αἱ φίλαι Μοῦσαι,
Λαμπρίσκε, τερπνὸν τῆς ζοῆς τ᾽ ἐπαυρέσθαι —
τοῦτον κατ᾽ ὤμου δεῖρον, ἄχρις ἡ ψυχὴ
αὐτοῦ ἐπὶ χειλέων μοῦνον ἡ κακὴ λειφθῇ.
ἔκ μευ ταλαίνης τὴν στέγην πεπόρθηκεν
χαλκίνδα παίζων· καὶ γὰρ οὐδ᾽ ἀπαρκεῦσιν
αἱ ἀστραγάλαι, Λαμπρίσκε, συμφορῆς δ᾽ ἤδη
ὁρμᾷ ἐπὶ μέζον. κοῦ μὲν ἡ θύρη κεῖται
τοῦ γραμματιστέω καὶ τριηκὰς ἡ πικρὴ
col. 14 τὸν μισθὸν αἰτεῖ κἢν τὰ Ναννάκου κλαύσω,
οὐκ ἂν ταχέως λέξειε· τήν γε μὴν παίστρην,

---

3 ΔΙΡΟΝ ‖ 4 ΧΙΛΕΩΝ | ΛΙΦΘΗΙ ‖ 5 *στέγην* = *οἶκον* ‖ 6 ΧΑΛΚΊΝΔΑ c. accentu, ‿ lin. in marg. sin.? ‖ 7 ΑΣΤΡΑΓΆΛΑΙ c. acc., cf. Eust. Ψ 86 p. 1289; aut alteram produxit, ut Hipponax *φαρμᾱκόν* sim., aut primo loco trochaeum pro iambo admisit (Bl, Wilamowitzius: cf. I 67); *αἱ δορκάδες* Rth M ‖ 8 ΚΙΤΑΙ | 10 ΑΙΤΙ, deinde interstitium ‖ 11 Post ΛΗΞΙΕ interstitium, corr. Hck Bl W; *λήξειε* (a *λάσκω* oriundum) M

---

9 Hesych. *τριακάς· ἡ τριακοστὴ τοῦ μηνός* ‖ 10 Zenob. volg. 510 = Ath. II 101: *τὰ ἀπὸ Ναννάκου· ....ἐπὶ τῶν πολλὰ θρηνούντων. Νάννακος γὰρ ἐγένετο Φρυγῶν βασιλεύς..., ὃς προειδὼς τὸν μέλλοντα κατακλυσμὸν .... μετὰ δακρύων ἱκέτευεν. Ἡρώδης δὲ ὁ ἰαμβοποιός φησιν· ἵνα τὰ Ναννάκου κλαύσω.*

ὅκουπερ οἰκίζουσιν οἵ τε προὔνικοι III
κοἱ δρηπέται, σάφ᾽ οἶδε κἠτέρῳ δεῖξαι.
κἡ μὲν τάλαινα δέλτος, ἣν ἐγὼ κάμνω
κηροῦσ᾽ ἑκάστου μηνός, ὀρφανὴ κεῖται
πρὸ τῆς χαμεύνης τοῦ ἐπὶ τοῖχον ἑρμῖνος,
κἢν μήκοτ᾽ αὐτὴν οἷον Ἀίδην βλέψας
γράψῃ μὲν οὐδὲν καλόν, ἐκ δ᾽ ὅλην ξύσῃ.
αἱ δορκαλίδες δὲ λιπαρώτεραι πολλὸν
ἐν τῇσι φύσῃς τοῖς τε δικτύοις κεῖνται
τῆς ληκύθου ἡμέων, τῇ ἐπὶ παντὶ χρώμεσθα.
ἐπίσταται δ᾽ οὐδ᾽ ἄλφα συλλαβὴν γνῶναι,
ἢν μή τις αὐτῷ ταὐτὰ πεντάκις βώσῃ.
τριθημέρῃ Μάρωνα γραμματίζοντος
τοῦ πατρὸς αὐτῷ τὸν Μάρωνα ἐποίησεν
οὗτος Σίμωνα ὁ χρηστός· ὥστ᾽ ἔγωγ᾽ εἶπα col. 15
ἄνουν ἐμαυτήν, ἥτις οὐκ ὄνους βόσκειν
αὐτὸν διδάσκω, γραμμάτων δὲ παιδείην,

---

12 *παροικίζουσιν* Bl ‖ 13 ΔΙΞΑΙ ‖ 15 ΚΙΤΑΙ ‖ 17 *ἣν* Bl Bch coll. Eurip. Med. 30, fort. recte ‖ 18 ΞΥΛ[C]ΗΙ, C add. m. pr. ‖ 19 Δ[ελι]ΑΙΠΑΡΩΤΕΡΑΙ, ελι add. m. pr. ‖ 21 ΤΗΝ, corr. m. pr. | *χρεώμεσθα* M ‖ 22 de 'alpha syllaba' cf. Apoll. de constr. p. 4, 26, Scholl. Dion. Thrax p. 820, 6. 840, 1, Lucian. Iud. voc. 2 p. 83 ‖ 23 ΒΩCΑΙ, corr. Rth Bl, ΑΙ e versu antecedente irrepsit ‖ 24 ΤΡΙΘΗΜΕΡΑΙ, corr. Rth, *τριτήμέρῃ* M ‖ 25. 26 spatia post ΑΥΤΩΙ et ΧΡΗCΤΟC ‖ 26 ΙΠΑ ‖ 27 ΒΟCΚΙΝ ‖ 28 ΠΑΙΔΙΗΝ

---

12 Hesych. *οἰκίζουσιν· οἰκοῦσιν* | Hesych. *προύνικοι· οἱ μισθοῦ κομίζοντες ὤνια ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς.* Cf. Etym. M. Phot. s. v. Herodian. (Choerob.) II p. 446. Poll. VII 132 (*κωμῳδοδιδάσκαλοι* = Herond., ut fr. 18? cf. CAFr. III p. 468 K.) ‖ 16 Hesych. *ἑρμίς· τόρνος· ποὺς κλίνης* ‖ 19—21 Ps.-Diog. 532 p. 274 Gott. (ex Heronda): ...*λιπαρώτερος ληκυθίου· ἐπὶ τῶν ὑπερβολικῶ⟨ς λιπαρῶ⟩ν* ‖ 20 Hesych. *φῦσα ..· ἀσκός*

III δοκεῦσ' ἀρωγὸν τῆς ἀωρίης ἕξειν.
ἐπεὰν δὲ δὴ καὶ ῥῆσιν οἷα παιδίσκον
ἢ 'γώ μιν εἰπεῖν ἢ ὁ πατὴρ ἀνώγωμεν,
γέρων ἀνὴρ ὠσίν τε κὤμμασιν κάμνων,
ἐνταῦθ' ὅκως νιν ἐκ τετρημένης ἠθεῖ·
„Ἄπολλον — Ἀὐρεῦ“ — τοῦτο φημὶ χὴ μάμμη,
τάλης, ἐρεῖ σοι, κἠστὶ γραμμάτων χήρη
κὠ προστυχὼν Φρύξ —· ἢν δὲ δή τι καὶ μέζον
γρύξαι θέλωμεν, ἢ τριταῖος οὐκ οἶδεν
τῆς οἰκίης τὸν οὐδόν, ἀλλὰ τὴν μάμμην,
γρηῦν γυναῖκα κὠρφανὴν βίου, κείρει,
ἢ τοῦ τέγευς ὕπερθε τὰ σκέλεα τείνας
κάθηθ' ὅκως τις καλλίης κάτω κύπτων.
τί μευ δοκεῖς τὰ σπλάγχνα τῆς κακῆς πάσχειν,
col. 16 ἐπεὰν ἴδωμι; κοὐ τόσος λόγος τοὖδε·
ἀλλ' ὁ κέραμος πᾶς ὥσπερ ἴτρια θλῆται,
κὴπὴν ὁ χειμὼν ἐγγὺς ῇ, τρί' ἥμαιθα

29 ЄΞΙΝ ‖ 31 ЄΙΠΙΝ ‖ 33 $\overset{\text{Η}}{\text{⊢ΘΙ}}$ corr. m. pr. | μιν Rth M ‖ 34 $\overset{\text{Γ}}{\text{ΑΥΡЄΥ}}$ (Γ add. m. pr.?), ἀγρεῦ plerique (Cr[1] coll. Aesch. fr. 200 p. 67 N[2]), Ἀὐρεῦ M ‖ 35 = τάλας? τὰ λῆς Bch alii, vix recte, cf. VII 88 | ЄΡΙ ‖ 36 ΜΙΖΟΝ, μέζον M ‖ 39 ΚΙΡΙ ‖ 40 ΤΙΝΑC ‖ 42 κάκης M | ΠΑCΧΙΝ ‖ 43 spat. post ΙΔΩΜΙ: ἴδω μιν Rth M, sed -μι forma Homerica (cf. ad II 44) atque μιν verbis quae sequuntur refragatur | ΤΌCΟC ‖ 44 ΙΤΙΑ, corr. Rth, ἰτίη Bch Hck alii | κλῆται? Bl ‖ 45 _ΚΗΠΗΝΟΧΙΜΩΝ, lineola corruptelam indicat | $\overset{\text{ΑΙ}}{\text{ΗΜЄΘΑ}}$, corr. m. rec.[2]

34 cf. Hesych. Ἔναυρος· ὁ Ἀπόλλων. ἐναύρω· πρωΐ. Κρῆτες (M). Apoll. Rhod. Β 687 ἐπικλείοντος Ἑώιον Ἀπόλλωνα cum schol. | Hesych. μάμμη· ἡ μήτηρ τῶν γονέων ‖ 44 Hesych. ἴτρια· ... κλάσματα ἢ καπυρώδη πλάσματα ... πέμματά τε καὶ τραγήματα ‖ 45 Hesych. ἥμαιθον· ἡμιωβέλιον. διώβολον $\overset{\epsilon}{\pi}$ (= παρ' ἐνίοις, cf. v. προκυκλίς [supra p. 3]). Κυζικηναί (falso παρὰ Κυζικηνοῖς inde a Salmasio et Musuro omnes)

κλαίουσ' ἑκάστου τοῦ πλατύσματος τίνω· III
ἓν γὰρ στόμ' ἐστὶ τῆς συνοικίης πάσης
τοῦ Μητροτίμης ἔργα Κοττάλου ταῦτα,
κἀληθίν', ὥστε μηδ' ὀδόντα κινῆσαι.
ὅρη δέ, κοίως τὴν ῥάκιν λελέπρηκε
πᾶσαν, καθ' ὕλην ⸤οἷα Δήλιος κυρτεὺς
ἐν τῇ θαλάσσῃ⸥ τὠμβλὺ τῆς ζοῆς τρίβων.
τὰς ἑβδόμας τ' ἄμεινον εἰκάδας τ' οἶδε
τῶν ἀστροδιφέων, κοὐδ' ὕπνος νιν αἱρεῖται
νοεῦνθ' ὀτῆμος παιγνίην ἀγινῆτε.
ἀλλ' εἴ τί σοι, Λαμπρίσκε, καὶ βίου πρῆξιν
ἐσθλὴν τελοῖεν αἵδε κἀγαθῶν κύρσαις,
μὴ ἔλασσον αὐτῷ —

ΛΑΜΠΡΙΣΚΟΣ

Μητροτίμη, ⟨μὴ⟩ ἐπεύχεο,
ἕξει γὰρ οὐδὲν μεῖον. Εὐθίης κοῦ μοι,
κοῦ Κόκκαλος, κοῦ Φίλλος; οὐ ταχέως τοῦτον

46 _ΚΛΑΙΟΥCΑ, Α del. ‖ 49 ͵ΚΑΛΗΘΙΝ', interstitium, ' m. r.[2]? ‖ 50 $\overset{\text{Ο}}{\text{ΔЄΚΟΙΩC}}$, ο m. pr., ὀκοίως plerique (Cr[1]), nunc κοίως servavi ut requisitius | ῥάκιν = ῥάκος (V 45) ‖ 51 κατ' ἰλὺν St, ὕλην = ἰλὺν M, vix recte ‖ 53 $\overset{\text{ΔΑ}}{\text{ЄΒΔΟΜΑC}}$, ΔΑ m. rec.[2] | ΑΜΙΝΟΝ ΙΚΑΔΑCΤ ‖ 54 μιν Rth M | ΑΙΡΙΤΑΙ ‖ 55 ὅτ' ἦμος plerique, ὀτῆμος M, ὀπῆμος Hdl | ἀγινεῖτε Bch ‖ 57 αἵδε, αἱ Μοῦσαι, cf. v. 97 ‖ 58 μὴ μᾶσσον (magistri) Richards | post ΑΥΤΩΙ interstitium | ΜΗΤΡΟΙΤΙΜΗ | ἐπεύχευ M ‖ 59 ЄΞЄΙ | ΜΙΟΝ, hinc interstitium | $\overset{\text{Κ}}{\text{ΠΟΥ}}$ corr. m. pr.

51 Hesych. οἷα· ὥσπερ, καθάπερ. | id. κυρτεύς· ἁλιεύς ‖ 60 Zenob. Ath. I 41: Εἰς τὴν Ἀκεσαίου σελήνην· ἐπὶ τῶν εἰς χρόνον ἀναβαλλομένων τι πράττειν ... Ἀκεσαῖος γὰρ κυβερνήτης ἐγένετο τοῦ Νηλέως· ἔλεγε δὲ ἐκεῖνος ἀναμένειν τὴν σελήνην ἀεὶ πλήρη ἵνα ἐν φωτὶ ὁ πλοῦς γένηται. Brevius Phot. II p. 212 Nb. (Suid. Ap.). Ineptit Ps.-Diogenianus (i. e. scriba quidam medii aevi) cum (530 p. 274) Λακωνικὰς σελήνας τὸ ἐναντίον esse dicit

III col. 17 ἀρεῖτ' ἐπ' ὤμου, τῇ Ἀκέσεω σεληναίῃ
δείξοντες; — αἰνέω τἄργα, Κότταλ', ἃ πρήσσεις.
οὔ σοι ἔτ' ἀπαρκεῖ τῇσι δορκάσιν πέμπειν
ἀστράβδ', ὅκωσπερ οἵδε, πρὸς δὲ τὴν παίστρην
ἐν τοῖσι προὐνίκοισι χαλκίζεις φοιτέων;
ἐγώ σε θήσω κοσμιώτερον κούρης
κινεῦντα μηδὲ κάρφος, εἰ τό γ' ἥδιστον.
κοῦ μοι τὸ δριμὺ σκῦλος, ἡ βοὸς κέρκος,
ᾧ τοὺς πεδήτας κἀποτάκτους λωβεῦμαι;
δότω τις εἰς τὴν χεῖρα πρὶν χολὴ⟨ν⟩ βῆξαι.

ΚΟΤΤΑΛΟΣ

μή μή ἱκετέω, Λαμπρίσκε, πρός σε τῶν Μουσέων
καὶ τῶν γενείων τῆς τε Κουτίδος ψυχῆς,
μὴ τῷ με δριμεῖ, τῷ 'τέρῳ δὲ λώβησαι.

---

61 ΑΡΙΤ | ΑΚΈϹΕΩ ‖ 62 ΔΙΞΟΝΤΕϹ, *δίξοντες* RHerzog (M), sed cf. V 13 *παράδειγμα θῶ* | $\overset{\wedge\cdot}{\text{ΚΟΤΤΑΛ}}$ | ΠΡΗϹϹΙϹ ‖ 63 ΤΑΙϹΙ corr. Rth M | ΠΕ~~ΜΠ~~ΕΙΝ (superscr. ΑΙΖ), servavi *πέμπειν*, *talis destinatum petere* (cf. *σπείρειν διανοίαις* Ar. Vesp. 1044 sim., Persius III 50, Poll. IX 7, 103), *παίζειν* cum corr. plerique; *πέμπειν* si falsum est requisitius aliquid latet ‖ 64 ΆϹΤΡΆΒΔ, scriba de accentu dubitavit, sed cf. *κρύβδα, μίγδα* Herodian. p. 495; explico *fulminis instar* (Zl) ‖ 65 ΠΡΟΝΙΚΟΙϹΙ ‖ 67 ΚΑΡΦΟϹΙΤΟ ‖ 68 *σκῦτος* plerique, cf. ad v. 7 ‖ 70 ⟨σ⟩*χολὴ βῆξαι* ingeniose Ribbeckius, *χολῇ* Bch M ‖ 71 ΜΗΜΗΙΚΕΤΕΫΩ~~ΠΡΟΘ~~ΕΠΡΙϹΚΕ (superscr. ΛΑΜ), Υ forma mira exaratum deletumve, *ορ* supra *ευ* (Bch) non dignosco neque *οι* (M); *μή μ' ἱκετεύω* Bch, *μὴ μὴ ἵκετ', οἵ* M. Cf. *τροφεύω τροφέω, τεκτονεύω τεκτονέω*, infra IX 2 ‖ 72 ΤΩΝ (superscr. ΟΥ) ΓΕΝΕΙ~~ΩΝ~~ (superscr. ΟΥ), corr. m. pr.? *τοῦ γενείου* plerique | ΚΟΥΤΙΔΟϹ (superscr. Τ), τ m. rec., *κοττίδος* Hck Bch, *Κοττ-* plerique, servavi *Κουτ-*, cf. p. 92

---

66 sq. cf. Aristoph. Lysistr. 473 sq. ‖ 67 Hesych. *εἰ τόγε· εἰ τοῦτο* ‖ 69 cf. Hesych. *πεδῆται· πεπεδημένοι*

ΛΑΜΠΡΙΣΚΟΣ III

ἀλλ' εἷς πονηρός, Κότταλε, ὥστε καὶ περνάς
οὐδείς σ' ἐπαινέσειεν, οὐδ' ὅκου χώρης
οἱ μῦς ὁμοίως τὸν σίδηρον τρώγουσιν.

ΚΟΤΤΑΛΟΣ

κόσας, κόσας, Λαμπρίσκε, λίσσομαι, μέλλεις
ἔς μευ φορῆσαι —;

ΛΑΜΠΡΙΣΚΟΣ

μὴ 'μέ, τήνδε δ' εἰρώτα.

ΚΟΤΤΑΛΟΣ

τατᾶ, κόσας μοι δώσετ'; col. 18

ΜΗΤΡΟΤΙΜΗ

εἴ τί σοι ζῴην,
φέρειν ὅσας ἂν ἡ κακὴ σθένῃ βύρσα.

ΚΟΤΤΑΛΟΣ

παῦσαι, ἱκαναί, Λαμπρίσκε.

---

74 ῙϹ | *Κότταλ'* M | ΠΈΡΝΑϹ ‖ 75 ΟΥΔΙϹ | ΟΚΩϹ (superscr. ΟΥ), ου add. m. rec.[2], coll. *ὡς* Theocr. I 13. V 101. 103 *ὅκως* servavit Cr[1] ‖ 77 ΚΟϹΑϹ | ΜΕΛΛΙϹ ‖ 78 *μοι* plerique, *μ' ἐνφορῆσαι* Rth; num supplendum *νῶτον*? | spatium maius post ΦΟΡΗϹΑΙ | *τήνδε*, matrem | ΙΡΩΤΑ ‖ 79 ΤΑΤΑ͡, cf. *τατία* V 69, *τᾶ τᾶ* (magistri) Bch | Ι ΤΊϹΟΙ, *ι* longa notatur, cf. 74 | ΖΩΗΝ̇ (voluitne *ζωή*?), tentavi *σᾶ* (*σῶ*) *ζῴην* coll. V 69 ‖ 80 ⸝ΦΕΡ (superscr. ΕΙΝ), ειν m. rec.[2]? | ϹΘΕΝΗ/ ΒΥΡϹΑ/ (Ι del.) ‖ 81 interstitia ante ΙΚΑΝΑΙ et ΚΑΙ

---

75 sq. Senec. apocol. 7 (ex Heronda?): *venisti huc ubi mures ferrum rodunt.* Antig. mirab. 18 p. 65 West.: *ἐνταῦθα* (in insula Gyaro) *οἱ μύες διατρώγουσιν τὸν σίδηρον.* Cf. Aristot. Pseudep. p. 334 R.

III

ΛΑΜΠΡΙΣΚΟΣ

καὶ σὺ δὴ παῦσαι
κάκ' ἔργα πρήσσων.

ΚΟΤΤΑΛΟΣ

οὐκέτ', οὐχί ⟨τι⟩ πρήξω,
ὄμνυμί σοι, Λαμπρίσκε, τὰς φίλας Μούσας.

ΛΑΜΠΡΙΣΚΟΣ

ὅσσην δὲ καὶ τὴν γλάσσαν οὗτος ἔσχηκας·
πρός σοι βαλέω τὸν μῦν τάχ', ἢν πλέω γρύξῃς.

ΚΟΤΤΑΛΟΣ

ἰδού, σιωπῶ· μή με, λίσσομαι, κτείνῃς.

ΛΑΜΠΡΙΣΚΟΣ

μέθεσθε, Κόκκαλ', αὐτόν·

ΜΗΤΡΟΤΙΜΗ

οὐ δ⟨εῖ σ'⟩ ἐκλῆξαι,
Λαμπρίσκε, δεῖρον δ' ἄχρις ἥλιος δὺς ᾖ.

ΛΑΜΠΡΙΣΚΟΣ

ἀλλ' ἐστὶν ὕδρης ποικιλώτερος πολλῷ,

---

82 ΚΑΚ | ΠΡΗC^C ΩΝΟΥΚΕΤΟΥΧΙΠ^ΡΗ ΑΙΞΩ, suppl. M, *οὐκέτι πρ.* plerique, *οὐχὶ ⟨μὴ⟩* Cr[1] ‖ 83 ^C ΑΟΙ ‖ 84 ΟCCHN, *ὅσην* Bch, cf. V 8 | ΕCΧΗΚ^ΑC Ε ‖ 85 *μῦς = φιμός, κημός* (a *μύειν*); simile *βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ* ‖ 86 ΙΔΟΥ ‖ 87 ΜΕΘΕCΘΕ | post ΑΥΤΟΝ spatium maius | ΟΥΔΕΚΛΗΞΑΙ, *οὔ σε δεῖ λ.* Bch, alii aliud ‖ 88 ΛΑΜΠΡΙCΚΕ | ΔΕΙΡΟΝ^Δ ΑΧΡΙC, Δ m. pr. | *δὺς ᾖ* M, *ἥλιον δύσῃ* coll. Callim. ep. II 3, 114, Dion. Chrys. I p. 302 R. (163 D) Cr[1], *δύῃ* Rth Bch, *λύσῃ* St ‖ 89 ΑΛΛ

---

89 Ps.-Diog. 372. 669: *ποικιλώτερος ὕδρας· ἐπὶ τῶν . . . θαυμαζομένων.* Hesych. *ὕδρη· ὁ ἔχις* (antecedunt *ὕδρα, Ὕδρα*)

καὶ δεῖ λαβεῖν νιν κἀπὶ βυβλίῳ δήκου, III
τὸ μηδέν, ἄλλας εἴκοσίν γε, καὶ ἢν μέλλῃ
αὐτῆς ἄμεινον τῆς Κλεοῦς ἀναγνῶναι.
ἰσσᾶ, λάθοις τὴν γλάσσαν ἐς μέλι πλύνας.

ΜΗΤΡΟΤΙΜΗ

ἐρέω ἐπιμηθέως τῷ γέροντι, Λαμπρίσκε,
ἐλθοῦσ' ἐς οἶκον ταῦτα, καὶ πέδας ἥξω
φέρουσ', ὅκως νιν σύμποδ' ὧδε πηδεῦντα
αἱ πότνιαι βλέπωσιν, ἃς ἐμίσησεν. col. 19

---

90 ΔΙ | ΛΑΒΙΝ ‖ 91 ΜΗΔ^Θ ΕΝ, θ add. m. rec.? | ΙΚΟCΙΝ ‖ 92 ΑΜΙΝΟΝ | ΚΛΕΟΥC ‖ versus 90—92 olim Metrotimae dedi, *ἰσσᾶ* puero, quem lingua exserta effugisse putabam, reliqua Metrotimae; mecum fecerunt Ribbeckius alii; sed Lamprisco vv. 89—93 continuari *Λαμπρίσκε* voce v. 94 poeta ipse indicavit. *καὶ δεῖ λαβεῖν νιν . . . ἄλλας;* Metrotimae, *εἴκοσίν γε — ἀναγνῶναι* Lamprisco, reliqua Metrotimae tribuit M ‖ 93 post ICCΑΙ spatium maius, Lamprisco tribuit Cr[2], Metrotimae plerique | ΛΑΘΟΙC ΤΗΝΙΛΑCCΑΝ | fuit cum scribebam *μέλαν* | ΠΛΥΝΑC· cum puncto? ‖ 96 *μιν* Rth M ‖ 97 (ΑΙΠΟΤΝΙΑΙ, versus initium fere evanuit, verum viderant Danielsson Rth

IV.

ΑΣΚΛΗΠΙΩΙ ΑΝΑΤΙΘΕΙΣΑΙ ΚΑΙ ΘΥΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΚΟΚΚΑΛΗ

Χαίροις ἄναξ Παίηον, ὃς μέδεις Τρίκκης
καὶ Κῶν γλυκῆαν κἠπίδαυρον ᾤκηκας,
σὺν καὶ Κορωνὶς ἥ σ' ἔτικτε κὠπόλλων
χαίροιεν, ἧς τε χειρὶ δεξιῇ ψαύεις
Ὑγίεια, κὦνπερ οἵδε τίμιοι βωμοί,
Πανάκη τε κἠπιώ τε κἰησὼ χαίροι
χοἰ Λεωμέδοντος οἰκίην τε καὶ τείχη
πέρσαντες ἰητῆρες ἀγρίων νούσων
Ποδαλείριός τε καὶ Μαχάων χαιρόντων,
χὤσοι θεοὶ σὴν ἑστίην κατοικεῦσιν
καὶ θεαί, πάτερ Παίηον· ἵλεῳ δεῦτε

---

vv. 1—18 Coccalae recte tribuit Zl (Mk), Cynnoni Kb M 1 litterae quaedam evanidae | ṀΕΔΙϹ ‖ 2 *γλυκῆαν* servavit Cr[1] (M), *γλυκεῖαν* plerique ‖ 3 ӁΩΠΟΛΛΩΝ, Χ in Κ corr. m. pr., voluit quod scripsi ‖ 4 ΧΕ̇ΙΡΙ | ΨΑΥΙϹ (Ι ex Ε?) ‖ 5 ΥΓΙΙΑΤΕӁ'ΩΝΠΕΡ: Hygieia parhedrus Aesculapii, itaque ΤΕ delendum, cf. v. 6; errorem notavit diasceuasta, sed falso ut videtur Κ induxit. *Ὑγίια* coll. v. 20 servavit M ‖ 7 ΤΙΧΗ, *τείχεα* M ‖ 9 ΠΟΔΑΛΙΡΙΟϹ ‖ 11 _ΚΑΙ, lineola corruptelae indicium | ΙΔ̂ΕΩ, corr. m. pr.

---

5 Hesych. *βωμοί· ἔμβολοί τινες (= βήματα) οὕτως λεγόμενοι*

τοῦ ἀλέκτορος τοῦδ' ὅντιν' οἰκίης τοίχων IV
κήρυκα θύω, τἀπίδορπα δέξαισθε.
οὐ γάρ τι πολλὴν οὐδ' ἕτοιμον ἀντλεῦμεν,
ἐπεὶ τάχ' ἂν βοῦν ἢ νενημένην χοῖρον
πολλῆς φορίνης κοὐκ ἀλέκτορ' ἴητρα
νούσων ἐποιεύμεσθα, τὰς ἀπέψησας col. 20
ἐπ' ἠπίας σὺ χεῖρας, ὦ ἄναξ, τείνας.

ΚΥΝΝΩ

ἐκ δεξιῆς τὸν πίνακα, Κοκκάλη, στῆσον
τῆς Ὑγιείης.

ΚΟΚΚΑΛΗ

μᾶ, καλῶν, φίλη Κυννοῖ,
ἀγαλμάτων· τίς ἦρα τὴν λίθον ταύτην
τέκτων ἐπο⟨ί⟩ει καὶ τίς ἐστιν ὁ στήσας;

ΚΥΝΝΩ

οἱ Πρηξιτέλεω παῖδες· οὐχ ὁρῇς κεῖνα
ἐν τῇ βάσι τὰ γράμματ'; Εὐθίης δ' αὐτὰ
ἔστησεν ὁ Πρήξωνος.

---

12 ΤΟΥΑΛΕΚΤΟΡΟϹ (ω supra), ω add. m. rec.[2] | olim conieci *ὅντιν' ὄρθριον τοίχων κτλ.* (*οἰκίης* glossema ad *τοίχων* referendum?), *οἰκίῃ στοίχων* (*horarum*) M; sed cf. v. 7 *οἰκίην .. τείχη*, v. 92 *οἰκίης ἕδρῃ* ‖ 15 ΕΠΙ | *νενημένην = νενασμένην*, cf. Aristoph. Nub. 1203 ‖ 16 ΑΛΕΚΤΟΡ'ΊΗΤΡΙ̇Α, de *ἴητρον* forma cf. Hesych., Baunack, Inschr. aus Epidauros (Stud. I) 59,45 p. 124 *ἀποθύσειν τὰ ἴατρα*, 60, 20 *ἀποδιδόναι τὰ ἴ.*, sim. 80, 7. 35 ‖ 18 ΧΕ̇ΙΡΑϹ | ΤΙΝΑϹ ‖ 19 ΕΚ? distr. Zl. Cf. 88 | *πίναξ* tabella votiva, cf. mimi tit. ‖ 20 ΥΓΙΙΗϹ, *Ὑγιίης* M | Ṁ Â, puncto haud scio an rhythmum indicare voluerit diasceuasta; trochaeum pro iambo admissum esse (cf. III 7 adn.) statuit Wilamowitzius (fortasse recte, nam de Υ producta ne cogites), alterum *μᾶ* add. Rth, alii aliud ‖ 21 spatium ante ΤΙϹ | ΤΟΝ (Η supra), corr. m. pr. ‖ 22 ΕΠΟΕΙ ‖ 23 ΚΙΝΑ ‖ 24 interstitium post ΒΑϹΙ, *βάσει* plerique praeter M | *αὐτά*, cf. 21 *ἀγαλμάτων*

IV

ΚΟΚΚΑΛΗ

ἵλεως εἴη
καὶ τοῖσδ' ὁ Παιὼν καὶ Εὐθίῃ καλῶν ἔργων.
ὅρη, φίλη, τὴν παῖδα τὴν ἄνω κείνην
βλέπουσαν ἐς τὸ μῆλον· οὐκ ἐρεῖς αὐτήν,
ἢν μὴ λάβῃ τὸ μῆλον, ἐκ τάχα ψύξει;
κεῖνον δέ, Κυννοῖ, τὸν γέροντα· πρὸς Μοιρέων,
τὴν χηναλώπεκα ὡς τὸ παιδίον πνίγει·
πρὸ τῶν ποδῶν γοῦν εἴ τι μὴ λίθος, τοὔργον
ἐρεῖς λαλήσει. μᾶ, χρόνῳ κοτ' ὤνθρωποι
κἠς τοὺς λίθους ἕξουσι τὴν ζοὴν θεῖναι.
col. 21 τὸν Βατάλης γὰρ τοῦτον οὐχ ὁρῇς, Κυννοῖ,
ὅκως βέβ[ηκεν] ἀνδριάντα τῆς Μύττεω;
εἰ μή τις αὐτὴν εἶδε Βατάλην, βλέψας
ἐς τοῦτο τὸ εἰκόνισμα μὴ ἐ[τύμ]ης δείσθω.

ΚΥΝΝΩ

ἕπευ, φίλη, μοι καὶ καλόν τί σοι δείξω

25 ΙΗ ‖ vv. 25—38 vario modo distribuas (cf. Rth Kb W M), Coccalae dedit Zl ‖ 26 ЄΥΘΙΗC ‖ 27 ΚЄΙΜЄΝΗΝ, expunxit ΜЄ ‖ 28 ЄΡΙC ‖ 29 ΨΥΞΙ, *ψύξειν* Bch Cr[1], cf. 33 ‖ 30 ΓЄΡΟΝΤΑΠΡΟC, ' lineola aut pausam indicare voluit, aut dubitationem; *τὸν ὀρέγοντα* ingeniose St ‖ 32 ,ΠΡΟ, corrector de constructione dubitavit | ΙΤΙ ‖ 33 ЄΡΙCΛΑΛΗCΙ, deinde interstitium, *λαλήσειν* Rth Cr[1], cf. 29 | $\overset{x}{K}$ΡΟΝΩΙ, corr. m. pr. ‖ 34 ΚΗC c. paragr.? lineola illa si vv. 33 et 34 sermonem dividendum esse indicatur, non optemperandum | ΘΙΝΑΙ ‖ Columnae 21 fere mediae litterae nonnullae detritae ‖ 36 Ο$\overset{κ}{Π}$ΩC, corr. m. pr. | ΒЄΒ----, suppl. Bl W, tentaveram *βαβάζοντ'* vel *βαβάκτην*, *βεβάκχευται* Kb ‖ 37 ΙΔЄ | litterae quaedam evanidae ΒΑΤΑΛΗΝ·, ad *εἶδε* relatum ‖ 38 ΙΚΟ$\overset{ε}{Ν}$ΙCΜΑ ΜΗC---$\overset{c}{Η}$ΔΙCΘΩ, suppl. Cr Tyrrell alii, *ἐ[κείν]ης* Bl M, *ἐ[τέρ]ης* Kb Richards, v. Leeuwen ‖ 39 ЄΠЄΥ | ΔΙΞΩ

31 cf. Hesych. *χηνάλοπες· ... ὅπερ ἔνιοι χηναλώπεκες*

πρῆγμ' οἷον οὐχ ὤρηκας ἐξ ὅτευ ζώεις. IV
Κύδιλλ', ἰοῦσα τὸν νεωκόρον βῶσον.
οὐ σοὶ λέγω αὔτῃ τῇ ὧ[δε] χὦδε χασκούσῃ;
μᾶ, μή τιν' ὤρην ὧν λέγω πεποίηται;
ἕστηκε δ' εἴς μ' ὁρεῦσα καρκ[ί]νου μέζον.
ἰοῦσα, φημί, τὸν νεωκόρον βῶσον,
λαίμαστρον· οὔτ' ὀργή σ[ε] κρηγύην οὔτε
βέβηλος αἰνεῖ· πανταχῇ λί[θος] κεῖσαι·
μαρτύρομαι Κύδιλλα τὸν θ[εὸν] τοῦτον,
ὡς ἔκ με κα⟨ί⟩εις οὐ θέλουσαν οἰδῆσαι,
μαρτύρομαι, φημί· ἔσσετ' ἡμέρη κείνη,
ἐν ᾗ τὸ βρέγμα τοῦτο τὠσυρὲς κνήσῃ.

40 ΟΤΟΥ, corr. M | ΖΩΙC ‖ 41 ΚΥΔΙΛΛ' ‖ 42 spatium ante ΑΎΤΗ | ΤΗΙΩ..C suppl. Rth | ΧΑCΚЄΥCΗΙ, corr. Rth ‖ 43 ΜΑ ΜΗ ΤΙΝ, nescio quid (acutus?) deletum | ΛЄΓΩ ‖ 44 ΚΑΡΚ-ΝΟΥ ‖ 46 interstitium maius ante ΛΆΙΜΑCΤΡΟΝ | *βῶσον. λαίμαστρον*, plerique, voluit *βῶσον, λαίμαστρον·* | ΟΡΓΗCC Κ-ΗΓΥΗΝ, *ὀρτή* W, alii ‖ 47 spatium post ΑΙΝΙ | ΛΙ---ΚΙCΑΙ, ut videtur, suppl. Cr, *δ' ἴσ' ἔγκεισαι* Kn Bch, *δ' [ἀργὴ]* W, *δ[ίση]* Hdl Palmer ‖ 49 ΩC ЄΚΜЄ ΚΑΙC, corr. Jackson Bch (*κάεις*), *καίπερ* plerique ‖ 50 ,ΜΑΡΤΥΡΟΜΑΙ, lineola obliqua *ζητήσεως* indicium | ΦΙΜΙ ЄCCЄΤ·ΗΜЄΡΗΙΚЄΙΝΗΙ, *φήμ'* Rth M ‖ 51 ЄΝΗΙ, Ι del., delendum erat ΚЄΙΝΗΙ vocis Ι ultimum, sed librarius (m. pr.?) huc aberravit; verum viderant Hw Zl Tck alii. de *φημί* in enuntiati fine posito cf. V 20 | ΤΩΥCΥΡ(Γ)CCΙ, C litteram fortasse in Ν corr. m. pr.; ΤΩΥCΥΡΙC' (Ι del.) Bl, non recte, nam punctum illud ad versum sequentem pertinet atque post C alterum non punctum, sed lineola vel macula; aut *τωὔσυρον = τὸ* αὔσυρον, αὔσιον* (cf. *τηύσιον, ἀήσυρος*), aut Υ anticipatum atque *τὠσυρὲς* (= *τὸ ἀσυρὲς*) scribendum (Bl); *τῶυ* (= *τοι αὖ*) *ξυρός* Bch, *τωὖ* (= *τὸ αὖ*) *Σύρος* M, *τῷζυρὸν* van Leeuwen; *caput scalpere* animi perturbati

41. 45 Hesych. *βῶσον· κάλεσον, βόησον* ‖ 45 cf. Hesych. *νεωκόρος· ὁ τὸν ναὸν κοσμῶν ...* | 51 Hes. *ἀσυρές· βδελυρόν. προπετές. βλοσυρόν. θρασύ.*

IV

KOKKAΛH

μὴ πάνθ' ἑτοίμως καρδίῃ βάλῃ, Κυννοῖ·
col. 22 δούλη 'στί, δούλης δ' ὦτα νωθρίῃ θλίβει.

KYNNΩ

ἀλλ' ἡμέρῃ τε, κἠπὶ μέζον ὠθεῖται.

KOKKAΛH

αὕτη σύ, μεῖνον· ἡ θύρη γὰρ ὤικται
κἀνεῖθ' ὁ παστός· οὐχ ὁρῇς, φίλη Κυννοῖ,
οἷ' ἔργα; καινὴν ταῦτ' ἐρεῖς Ἀθηναίην
γλύψαι τὰ καλά — χαιρέτω δὲ δέσποινα.
τὸν παῖδα δὴ ⟨τὸν⟩ γυμνὸν ἢν κνίσω τοῦτον,
οὐχ ἕλκος ἕξει, Κύννα; πρὸς γάρ οἱ κεῖνται
αἱ σάρκες, οἷα θερμὰ θερμὰ πηδῶσαι
ἐν τῇ σανίσκῃ· τὠργυρεῦν δὲ πύραγρον

52 ΜΗ | ΒΑΛΛ(ο)Ι, *καρδίῃ βάλῃ* Bl, *καρδίῃ βάλοι* Bch, *πανθετοίμως καρδιηβόλει* M ‖ 53 ΔΟΥΛΗCΤΙ/ΔΟΥΛΗC, alterum Δ propius ad Ι incohaverat: intermisit atque expunxit vel interpunxit | ΘΛΙΒΕΙ ut videtur ‖ 54 ΑΛΛ potius quam ΑΜ | ΩΘΙΤΑΙ | loquitur de ancilla, cf. *ὁρμᾷ ἐπὶ μέζον* III 8 ‖ 55 spatia post CY et MINON | 55 *αὕτη* — 56 *ὁ παστός* Cynnoni tribuerunt Bch M | 55 *ὤεικται?* Bl ‖ 56 ΚΑΝΕΙΘ ‖ 57 spatium post ΕΡΓΑ | Κ(Α)ΟΙΝΗΝ corr. El, Α(?) cognovit Bch, *κοινὴν sociam* M | ΕΡΙC ‖ 58 spatium post ΚΑΛΑ ‖ 59 spatium post ΔΗ | ΚΝΙCΩ Dl Bch, ΚΝΙΓΩ etiam nunc Kn; angulo tam recto C exaratum vix invenies, sed *ἔκνιγον* aoristum falsa analogia fictum (cf. *ἔκλαγον* Inscr. Coae 218, 2) non iam admisi ‖ 60 ΕΞΙΚΥΝΝΑ, deinde interstitium; cf. 71 | ΚΙΝΤΑΙ ‖ 61 ΘΕΡΜΑ(ΘΕΡΜΑ)ΠΗΔΩCΑΙ, alterum *θερμὰ* fortasse add. man. rec.[2] e coniectura; aut intellexit '*ut fontes calidi*', quod nimis sane quaesitum, aut vocabuli repetiti vim augeri putavit; *οἷα θερμ⟨ὸν αἷμ⟩α* St; possis *οἷα ⟨ζῶντι⟩, ⟨λουτρὰ⟩ πηδεῦσαι?* M ‖ 62 ΠΥΡΑΓ (Γ vel C) Τ(Ρ)ΟΝ, *πυραγρον* Kn olim, Rth Bl alii; ΠΥΡΑCΤ(Ρ)ΟΝ, *πύραστρον* M assentientibus Kn Cr[1], sed qui ‿ adpinxit aut ΓΡ legit aut ΓΙ; *πύραγρον δὲ* Hdl

IV

οὐκ ἢν ἴδῃ Μύελλος ἢ Παταικίσκος
ὁ Λαμπρίωνος, ἐκβαλεῦσι τὰς κούρας
δοκεῦντες ὄντως ἀργυρεῦν πεποιῆσθαι;
ὁ βοῦς δὲ χὠ ἄγων αὐτόν, ἥ θ' ὁμαρτεῦσα
χὠ γρυπὸς οὗτος κὠ [ἀν]άσιμος ἄνθρωπος,
οὐχὶ ζόην βλέπουσιν ἡμέρην πάντες;
εἰ μὴ ἐδόκευν τι μέζον ἢ γυνὴ πρήσσειν,
ἀνηλάλαξ' ἄν, μή μ' ὁ βοῦς τι πημήνῃ,
οὕτω ἐπιλοξοῖ, Κυννί, τῇ ἑτέρῃ κούρῃ. col. 23

KYNNΩ

ἀληθιναί, φίλη, γὰρ αἱ Ἐφεσίου χεῖρες
ἐς πάντ' Ἀπελλέω γράμματ', οὐδ' ἐρεῖς "κεῖνος
ὤνθρωπος ἓν μὲν εἶδεν, ἓν δ' ἀπηρνήθη".
ἀλλ' ᾧ ἐπὶ νοῦν γένοιτο, καὶ θεῶν ψαύειν
ἠπείγεθ'· ὃς δ' ἐκεῖνον ἢ ἔργα τὰ ἐκείνου
μὴ παμφαλήσας ἐκ δίκης ὁρώρηκεν,
ποδὸς κρέμαιτ' ἐκεῖνος ἐν γναφέως οἴκῳ.

63 ΙΔΗΜΥ(ΕΛ)ΛΟC, corr. m. pr. ‖ 66 *χὠ? ἁμαρτεῦσα* M 67 /ΧΩ, de lineola cf. v. 50 | ΟΥΤΟC ΟΥΚ ΚΩ ΙΑCΙΜΟC, ΛΛ m. r.[2], *-σιλλος* plerique, *-σιμος* Dl Zl El ‖ 68 ΖΟΗΝ | *βλέπουσι νημερτῆ* Hw: *ἡμέρην* ab *ἥμερος* ‖ 69 ΕΔΟΚΟΥΝ | ΠΡΗCCΙΝ ‖ 70 ΑΝΗΛΑΛΑΞΑΝ | ΠΗΜΗΝΗΙ, lineolis fort. tempora notantur ‖ 71 ΟΥΤΩC ‖ 72 ΧΙ (Ι ex Ε) ΡΕC ‖ 73 *πράγματ* ? W | ΕΡΙCΚΙΝΟC ‖ 74 ΙΔΕΝ, *οἶδεν* vel *εἶχεν* correctura vix opus est ‖ 75 ΨΑΥΙΝ ‖ 76 ⸝ΗΠΙΓΕΘΟCΔΕΚΙΝΟΝΗΕΡΓ(ΤΑ)ΑΕΚΕΙΝΟΥ, ⸝ lineola et ʹ puncto syllaba omissa indicatur, ΤΑ m. r.[2]; *δ' ἐκεῖνον*, ut scriba, non *δὲ κεῖνον* (M), cf. *ἐκείνου*

66 cf. Hesych. *ὁμαρτεῖν . . . ἐπακολουθεῖν* ‖ 67 Hesych. *γρυπός· ὁ ἐπικαμπῆ τὴν ῥῖνα ἔχων* ‖ 77 cf. Hippon. fr. 131 B.

IV

ΝΕΩΚΟΡΟΣ

καλ' ὔμιν, ὦ γυναῖκες, ἐντελέως τὰ ἱρὰ
καὶ ἐς λῷον ἐμβλέποντα· μεζόνως οὔτις
ἠρέσατο τὸν Παιήον', ἤπερ οὖν ὑμεῖς.
ἰὴ ἰὴ Παίηον, εὐμενὴς εἴης
καλοῖς ἐπ' ἱροῖς ταῖσδε κεἴ τινες τῶνδε
ἔασ' ὀπυιηταί τε καὶ γενῆς ἆσσον.
ἰὴ ἰὴ Παίηον· ὧδε ταῦτ' εἴη.

ΚΟΚΚΑΛΗ

εἴη γάρ, ὦ μέγιστε, χὐγιίῃ πολλῇ
ἔλθοιμεν αὖτις μέζον' ἱρ' ἀγινεῦσαι
σὺν ἀνδράσιν καὶ παισί.

ΚΥΝΝΩ

Κοκκάλη, καλῶς
τεμοῦσα μέμνεο τὸ σκελύδριον δοῦναι
col. 24 *τῷ νεωκόρῳ τοὔρνιθος, ἔς τε τὴν τρώγλην*
τὸν πελανὸν ἔνθες τοῦ δράκοντος εὐφήμως,

---

79 ΚΑΛ | ΕΝΤΕΛΕΩΣΙ (Ι del.) ΤΑΙΡΑ, falsus est M ‖ 80 ΜΕΖΟΝΩ^σ, σ m. rec. ‖ 81 ΥΜΕΙΣ ‖ 82 ΙΗΣ ‖ 83 ×ΚΑΛΟΙΣ (lineola deleta) ΕΜ (Μ del.) ΠΙΡΟΙΣ, corr. m. rec.² ut videtur | spatium ante ΚΙΤΙΝΕΣ ‖ 85 ΤΑΥΤΙΗ | cf. Soph. OR 1096 ‖ 86 ΙΗΓΑΡ Coccalae tribui | *χὐγίῃ* Rth Bch, fortasse recte; invenitur ΥΓΙΗ v. 95 et in inscr. Cois 345, 16; cf. *ὑγεία* in lexico Bekkeri | 86—88 anonymae Cynnus amicae dedit M ‖ 88 spatium ante ΚΟΤΤΑΛΗ, cf. 19 ‖ 89 ΤΕΜΕΥΣΑ, lineola cum altera persona appellata vix indicetur (sed cf. II 79), quae antecedunt Coccalae tribuit; *τεμοῦσα μέμνευ* M ‖ 90 ΤΩΙΝΕΟΚΟΡΩΙ, de re cf. Inscr. Coae 36 sq. | spatium ante ΕΣ ‖ 91 ΠΈΛΑΝΟΝ, ut acuatur ultima | interstitia post ΕΝΘΕΣ et

---

79 Hesych. *ἐντελῶς· τελείως* ‖ 80 Hesych. *λώιον· λωΐτερον. βελτιώτερον* ‖ 90 *νεοκόρος* Hesychii (additicium et Byzantinum) non spectat ad papyri ΝΕΟΚΟΡΩΙ ‖ 91 Hesych. *πέλανον· πέμματι πλακουντῶδες*

καὶ ψαιστὰ δεῦσον· τἄλλα δ' οἰκίης ἕδρῃ IV
δαισόμεθα· καὶ ἐπὶ μὴ λάθῃ φέρειν, αὔτη,
τῆς ὑγιίης· δῷ, πρόσδος· ἡ γὰρ ἱροῖσιν
μέ[ζ]ων ἅμ' ἀρτίης ἡ ὑγίη 'στὶ τῆς μοίρης.

---

92 ΔΕΥΣΟΝ ‖ 93 interstitium post ΔΑΙΣΟΜΕΘΑ | ΜΗΛΑΘΗ (sine Ι) ΦΕΡΙΝ: non fuit ΜΗΛΑΘΙΣ, *μῆλα θεὶς*, cf. *μέμνεο* 89 ‖ 94 *ὑγι(ί)η* 'cibus sacratus', cf. Phot. s. v., Athen. III 115 A | Δ̂ΩΙ, ∧ add. m. pr., *νῷ* (pro *νῷν*) Cr olim coll. Lucian. soloec. 6, *λῶι πρόσδος* (*volo addas, λῷ* [?] ad *λῆν*)· *ἡ γὰρ κτλ.* Bch, *λώι* vel *λῷ* (*affatim*) *πρ.* M; *δῷ* illud vix deduci potest a *δώς*, quod *ἄκλιτον* esse veteres adfirmant; sententia ni fallor eadem quae II 80 *ταῦτα δούς κτλ.* (*det* cibum sacratum aedituus, *deinde tu da* portiunculam v. 90. 95 memoratam), sed insolitus coniunctivus. Certe *φέρειν* .. *δῶ* (*ἐς δῶμα*) vix coniungi potest | *πρόσδος* 'adde', scil. *ὑγιίης*; Coccalen appellat ‖ 95 ΜΕ/ΩΝΑΜΑΡΤΙΗΣ, *μέζων ἁμαρτεῦσ' ἡ ὑγίη 'στὶ τῆς μοίρης* Bch, *μέζων ἁμαρτεῖ ἡ σὴ ὑγί' ἥ 'στι τῆς Μοίρης* M, *ι* coalescente (II 8. 84) *ἅμ' ἀρτίης* ... *τῆς μοίρης* Kn (*praesente portiuncula liberalior datur cibus sacratus*), atque *ἅμα* c. gen. et volgare et Ctesianum. Totus locus nondum satis expeditus

---

92 *ψαιστά· ἄλφιτα ἐλαίῳ δεδευμένα.* Cf. lex. rhet. Bekk. An. p. 317, 26 s. *ψαιστά.* Harpocr. s. *νεήλατα.* Athen. XV 672 D. | cf. Hesych. *δεῦσαι· βρέξαι· βάψαι* ‖ 94 sq. Hesych. *ὑγίεια· ἄλφιτα οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ πεφυραμένα· καὶ πᾶν τὸ ἐκ θεοῦ φερόμενον εἴτε μύρον εἴτε θαλλός.* Cf. Phot. s. *ὑγίειαν*, Lex. rhet. Bekk. An. p. 313, 23 s. *ὑγεία*, Athen. III 115 A *ὑγίεια ... ἡ διδομένη ἐν ταῖς θυσίαις μᾶζα ἵνα ἀπογεύσωνται* Huc bucoliastarum *ὑγίειαν* (Theocr. ed. Meineke p. 3) recte rettulit E. Rohde ‖ 95 Hesych. *ἅμ· ἅμα. ὁμοῦ?*

V.

ΖΗΛΟΤΥΠΟΣ.

ΒΙΤΙΝΝΑ

Λέγε μοι σύ, Γάστρων, ἥδ' ὑπερκορὴς οὕτω,
ὥστ' οὐκέτ' ἀρκεῖ τἀμά σοι σκέλεα κινεῖν,
ἀλλ' Ἀμφυταίῃ τῇ Μένωνος ἔγκεισαι;

ΓΑΣΤΡΩΝ

ἐγὼ Ἀμφυταίην τὴν Μένωνος; ὤρηκα
γυναῖκα; προφάσις πᾶσαν ἡμέρην ἕλκεις,
Βίτιννα· δοῦλός εἰμι, χρῶ ὅτι βούλῃ ⟨μοι⟩
καὶ μὴ τό μευ αἷμα νύκτα κἠμέρην [πῖ]νε.

---

1 ΗΔ, *ἧδ'* (scil *κέρκος*) Mk, cf. v. 45; *ἥδ' = ἤδη* vix ferri potest; *εἷς* Rth, *εἶ δ'* Bch; *ἦρ'* Hw ‖ 2 ΑΡΚΙ | ΚΙΝΙΝ ‖ 3 ΕΓΚΙ-
Λ ΓΕΙΣ
ΣΑΙ ‖ 4 Ε̄ΓΩ | ΤΗΝ~~ΜΕΝΩΝ~~ΟΡ (fort. corr. ex Σ)ΩΡΗΚΑ, corr. Kenyone iudice m. r.(?); *τὴν λέγεις ὀρώρηκα κτλ.* plerique; primam lectionem servavit Cr; post *Μένωνος* subintellegendum fere *κινεῖν λέγομαι* neque *ἐγὼ Ἀμφυταίῃ τῇ Μένωνος*; correctura opus est ‖ 5 spatium ante ΠΡΟΦΑΣῙΣ, ῑ servavit M, *προφάσεις* plerique | ΗΜΕΡΑΝΕΛΚΙΣ ‖ 6 ΒΊΤΙΝΝΑ, deinde spatium | ΙΜΙΧΡΩΟ·ΤΙΒΟΥΛΙ· satis distinctum, non fuit ΒΟΥΛΙ (M); num punctis rhythmi hiatus indicatur? suppl. Bl, cf. Aristoph. Thesm. 212, *⟨καὶ⟩ βούλει* El, *⟨δὴ⟩ βούλει* W, *χρ⟨έ⟩ω ὅτι βού⟨λῃ⟩ α⟨ἰε⟩ί* M ‖ 7 exitum suppl. Kn

---

Πυρρίαν servi nomen esse perhibet Helladius apud Photium p. 532^{b}, 40

ΒΙΤΙΝΝΑ V

ὅσην δὲ καὶ τὴν γλάσσαν οὗτος ἔσχηκας·
Κύδιλλα, ποῦ μοι Πυρρίης; κάλει μαὐτόν.

ΠΥΡΡΙΗΣ

τί ἐστι;

ΒΙΤΙΝΝΑ

τοῦτον δῆσον — ἀλλ' ἔθ' ἕστηκας; —
τὴν ἱμανήθρην τοῦ κάδου ταχέως λύσας.
ἢν μὴ καταικίσασα τῇ σ' ὅλῃ χώρῃ col. 25
παράδειγμα θῶ, μᾶ, μή με θῇς γυναῖκ' εἶναι.
ἦρ' οὐχὶ μᾶλλον Φρύξ; ἐγὼ αἰτίη τούτων
ἐγῷμι, Γάστρων, ἥ σε θεῖσα ἐν ἀνθρώποις·
ἀλλ' εἰ τότ' ἐξήμαρτον, οὐ τὰ νῦν εὖσαν
μῶραν Βίτινναν, ὡς δοκεῖς, ἔθ' εὑρήσεις.
φέρεις σύ; δῆσον τὴν ἀπληγίδ' ἐκδύσας.

Κ ΣΤ
8 Ο̄ΣΗΝ, cf. III 84 ubi legitur ΟΣΣΗΝ *κτλ.* ‖ 9 ΠΟΥ~~ΜΟ~~Ι, corr. m. rec.(?), cf. v. 4; *κοῦ 'στὶ* plerique, cf. III 59 al. | ΚΑΛΙ | debebat *μωὐτὸν* ‖ 10 Τ̄ΙΕΣΤΙ deinde spatium ‖ 11 ΤΟΥ ΤΟΥ, alterum del. m. pr. | *λῦσον* Rth, alii ‖ 12 ΤΗΙΣ (non ΤΗΙΓ) ‖ 13 ΠΑΡΑΔΙΓΜΑ | *θ⟨έ⟩ω* M | ΙΝΑΙ ‖ 14 ΘΗΡ, Ε in Η corr. m. pr. | *μᾶλλον ὁ Φρύξ* proverbium ‖ 15 ΕΓΩ͡ΙΜΙ | ΘΕ̇ΙΣΑ ‖ 16 ΑΛΛΙ ‖ 17 ΜΩ͡ΡΑΝ, *μῶραν* Rth, Bch 'morionem' | ΔΟΚΙ(Ι ex Ε)Σ | ΕΥΡΗΣΙΣ ‖ 18 ΦΕΡῙΣΣΥ, deinde spat. maius: 'fersne loramentum?'. *φέρ' εἷς σύ* El Bch, qui duos adhiberi
Η
tortores conicit; *φέρων* Rth | Δ(ex Λ?)ΥΣΟΝ, corr. m. pr.

---

14 cf. II 100. Zenob. Ath. II 5 *μᾶλλον ὁ Φρὺξ*, explicatio supplenda ex Parisino (Volg.) V 16 *συναγαγὼν ὁ Κροῖσος, ὥς φασι, τοὺς ⟨ἑπτὰ⟩ σοφοὺς ἠρώτα, τίνα εἰδεῖεν εὐδαιμονέστατον. ἄλλον δὲ ἄλλον λέγοντος Αἴσωπος ὁ Φρὺξ .. τοσοῦτον ἔφη τὸν Κροῖσον τῶν ἄλλων ὅσον καὶ τὴν θάλατταν τῶν ποταμῶν προέχειν. ἀκούσας δὲ Κροῖσος εἶπε 'μᾶλλον ὁ Φρύξ'.* Explicatius eadem apud Phot. Suid. (lex. rhet. Didym.). Formula proverbialis *κατ' ἔλλειψιν* usurpata falso *ἀφ' ἱστορίας* enarratur, cf. ad II 62 sq. (a Demone: Anal. ad paroem. p. 133).

ΓΑΣΤΡΩΝ

μὴ μή, *Βίτιννα*, τῶν σε γουνάτων δεῦμαι.

ΒΙΤΙΝΝΑ

ἔκδυθι, φημί. δεῖ σ' ὀτεύνεκ' εἷς δοῦλος
καὶ τρὶς ὑπέρ σευ μνᾶς ἔθηκα γινώσκειν.
ὡς μὴ καλῶς γένοιτο τἠμέρῃ κείνῃ,
ἥτις σ' ἐσήγαγ' ὧδε. *Πυρρίη*, κλαύσῃ,
ὁρῶ σε δήκου πάντα μᾶλλον ἢ δεῦντα.
σύγσφιγγε τοὺς ἀγκῶνας, ἔκπρισον δήσας.

ΓΑΣΤΡΩΝ

Βίτιννα, ἄφες μοι τὴν ἁμαρτίην ταύτην.
ἄνθρωπός εἰμι, ἥμαρτον· ἀλλ' ἐπὴν αὖτις
ἕλῃς τι δρῶντα τῶν σὺ μὴ θέλῃς, στίξον.

ΒΙΤΙΝΝΑ

πρὸς *Ἀμφυταίην* ταῦτα, μὴ 'μὲ πληκτίζευ,
col. 26 μεθ' ἧς ἀλινδῇ καὶ ἔμ' ἔχει[ς] πο[δ]όψηστρον.

19 ΜΗ | ΔΟΥΜΑΙ, sed Ο lineola addita in Є correxisse videtur m. pr. ‖ 20 ЄΚΔΥΘΙ | interstitium post ΦΗΜΙ | ΔΙCΟ[ε] (spiritus sive Є additum) ΤЄΥΝЄΚΙ (Ι ex C? legerat ni fallor ЄΙ, εἷς M) ‖ 21 ΤΡΙC, τρὶς M, τρεῖς plerique | ΜΝΑC, μνέας M | ΓΙΝѠΙCΚΙΝ 22 ΚΙΝΗΙ ‖ 23 ΚΛΑΥCΙ ‖ 24 ὁρ⟨έ⟩ω M ‖ 25 σύσσφιγγε? Bch, σύ γε φίγγε M | spatium post ΑΓΚѠΝΑC ‖ 26 ΒΙΤΙΝΝΑ | Α[η]ΜΑΡΤΙΑΝ, corr. m. pr., cf. 38 ‖ 27 ΙΜΙ | ἐπὴν μ' Rth ‖ 29 ΠΡΟC, Bitinnae | *ταῦτα μή με πληκτίζευ cum Amphytaea haec noli mihi succensere* Bch, sed cf. Strabo XI p. 512: *πινόντων ἅμα καὶ πληκτιζομένων πρὸς ἀλλήλους*, Dio Cass. XLVI 18: *πρὸς γυναῖκα . . . πληκτιζόμενος* ‖ 30 legere mihi videor ΑΛΙΝΔΙΚΑΙ ЄΜЄΧΙ-ΠѠ-ΟΨΗCΤΡΟΝ, *ποδόψηστρον* coniecerant Hw Cr Tck; *ἀπόψηστρον* alii, ΚΑΙЄΜCΝ (ΑΔ) Ι (del.?) ΗΠΟΔΟ Bl; *ἔχεις* Cr, unde *ἔχῃ* M

ΠΥΡΡΙΗΣ

δέδεται καλῶς σοι.

ΒΙΤΙΝΝΑ

μὴ λάθῃ λυθεὶς σκ[έ]ψαι.
ἄγ' αὐτὸν εἰς τὸ ζήτρειον πρὸς *Ἕρμωνα*
καὶ χιλίας μὲν ἐς τὸ νῶτον ἐγκόψαι
αὐτῷ κέλευσον, χιλίας δὲ τῇ γαστρί.

ΓΑΣΤΡΩΝ

ἀποκτενεῖς, *Βίτιννα*, μ' οὐδ' ἐλέγξασα
εἴτ' ἔστ' ἀληθέα πρῶτον εἴτε καὶ ψευδέα;

ΒΙΤΙΝΝΑ

ἃ δ' αὐτὸς εἶπας ἄρτι τῇ ἰδίῃ γλάσσῃ
'*Βίτινν'*, ἄφες μοι τὴν ἁμαρτίην ταύτην';

ΓΑΣΤΡΩΝ

τήν σευ χολὴν γὰρ ἤθελον κατασβῶσαι.

ΒΙΤΙΝΝΑ

ἕστηκας ἐμβλέπων σύ, κοὐκ ἄγεις αὐτόν,
ὅκου λέγω σοι; ὁδῇ, *Κύδιλλα*, τὸ ῥύγχος

31 spatium post COΙ | ΜЄ[η]Θ, corr. m. pr. | ΛΑΘΗ | ΛΥΘΙC ‖ 33 ΤΟΝΝѠΤΟΝ ‖ 35 ΑΠΟΚΤЄΝЄΙC ‖ 36 ΙΤ ‖ 37 ΑΔ ΑΥΤΟC[ε]ΙΠΑC | ΙΔΙΑΙ ‖ 39 ΤΗΝ ‖ 40 ЄCΤΗΚΑC | ΑΓΙC ‖ 41 spat. post COΙ | ΟΔΗ, scripsi ὁδῇ, scil. Pyrrhies, cf. ἐφαμαρτεῖς 43; neque coniectura opus est (σμῇ Rth, θλῇ Hdl) neque adverbium novum fingendum (M); cf. *τῆς ῥινὸς ἕλκειν*

32 Choerob. Etym. Magn. s. *ζήτρειον: σημαίνει τὸ τῶν δούλων δεσμωτήριον ἤγουν τὸν μύλωνα παρὰ Χίοις καὶ Ἀχαίοις. εὕρηται δὲ καὶ διὰ τοῦ ι συνεσταλμένου· καὶ παρὰ Ἡροδότῳ* (Hemsterh. *Ἡρώδῃ*, scr. *Ἡρώνδᾳ*). *ἄγε αὐτὸν εἰς τὸ ζήτρειον. ἔστι δὲ χορίαμβον* (scr. *χωλίαμβον*) *τὸ μέτρον*: unde *πρὸς Ἕρμωνα* grammaticum legisse colligitur. Cf. Ritschelii Opusc. I p. 663 = de Oro et Orione p. 74. Adde Poll. Herodian I p. 372, 7. Hesych. *ζητρεῖον· τὸ τῶν δούλων κολαστήριον.*

V τοῦ παντοέρκτεω τοῦτο, καὶ σύ μοι, Δρήχων,
ἤδη 'φαμαρτεῖς οἷ σ' ἂν οὗτος ἡγῆται.
δώσεις τι, δούλη, τῷ κατηρήτῳ τούτῳ
ῥάκος καλύψαι τὴν ἀνώνυμον κέρκον,
ὡς μὴ δι' ἀγορῆς γυμνὸς ὢν θεωρῆται;
τὸ δεύτερόν σοι, Πυρρίη, πάλιν φωνέω,
ὅκως ἐρεῖς Ἕρμωνι χιλίας ὧδε,
col. 27 καὶ χιλίας ὧδ' ἐμβαλεῖν· ἀκήκουκας;
ὡς ἤν τι τούτων ὧν λέγω παραστείξῃς,
αὐτὸς σὺ καὶ τἀρχαῖα καὶ τόκους τίσεις.
βάδιζε καὶ μὴ παρὰ τὰ Μικκάλης αὐτὸν
ἄγ', ἀλλὰ τὴν ἰθεῖαν. οὗ δ' ἐπεμνήσθην —
κάλει κάλει δραμοῦσα, πρὶν μακρήν, δούλη,
αὐτο⟨ὺ⟩ς γενέσθαι.

ΚΥΔΙΛΛΑ

Πυρρίης, τάλας, κωφέ,
καλεῖ σε. μᾶ, δόξει τις οὐχὶ σύνδουλον
αὐτὸν σπαράσσειν, ἀλλὰ σημάτων φῶρα·
ὁρῇς, ὅκως νῦν τοῦτον ἐκ βίης ἕλκεις
ἐς τὰς ἀνάγκας, Πυρρίη, ⟨σ⟩έ, μᾶ, τούτοις
τοῖς δύο Κύδιλλ' ἐπόψεθ' ἡμερέων πέντε
παρ' Ἀντιδώρῳ τὰς Ἀχαϊκὰς κείνας,
ἃς πρῶν ἔθηκας, τοῖς σφυροῖσι τρίβοντα.

ΒΙΤΙΝΝΑ

οὗτος σύ, τοῦτον αὖτις ὧδ' ἔχων ἧκε
δεδεμένον οὕτως, ὥσπερ ἐξάγεις αὐτόν,
Κόσιν τέ μοι κέλευσον ἐλθεῖν τὸν στίκτην
ἔχοντα ῥαφίδας καὶ μέλαν. μιῇ δεῖ σε
ὁδῷ γενέσθαι ποικίλον. κατηρτήσθω col. 28
οὔ[τ]ω κατὰ μυὸς ὥσπερ ἡ Δάου τιμή.

ΚΥΔΙΛΛΑ

μή, τατί', ἀλλὰ νῦν μὲν αὐτὸν — οὕτω σοι

---

42 spatium post ΤΟΥΤΟ, ΔΕ m. pr. | ΔΡΗΧΩΙ(Ν Kn, Ψ R Herzog) ‖ 43 ΦΑΜΑΡΤΙC ΟΙ (non fuit CΦΙ, quod legit Bch) ЄΑΝ; nihil superscriptum, sed sicut in versu antecedente interstitium (alius columnae litteris ΙΩ?) commaculatum | -τει ὅκοι σοι ἂν Rth contra metrum, verum vidit Bl ‖ 44 ΔΩCIC ‖ 46 ἐὼν M, cf. v. 78 ‖ 48 ЄΡΙC ‖ 49 ЄΜΒΑΛΙΝ ΑΚΗΚΟΥΚΆC, lineola (accentu?) interrogationem indicari putat Dl, accentum gravem M ‖ 50 παραστείξῃς Rth M, παραστίξῃς Bch Cr[1] ‖ 51 ΤΙCΙC, τείσεις M ‖ 53 spatium post ΑΓ | ΙΘΙΑΝ | οὗ δ' Kb, οὐδ' Rth ‖ 54 ΚΑΛΙ bis | ΔΡΑΜЄΥCΑ, corr. M ‖ 55 ΑΥΤΟC, corr. van Leeuwen Bch, αὐτὸν Rth | spatium ante ΠΥΡΡΙΗC | Πυρρίης — 62 τρίβοντα Cydillae tribuerunt v. Leeuw. Bch, Π. — 56 σε Cydillae, 56 μᾶ — 68 τιμή Bitinnae Rth. versus 57 nota versui 56 praefigenda erat ‖ 56 ΚΑΛΙ(Ι ex Є? cf. v. 20), Cydilla | spat. ante ΜΑ | ΔΟΞΙ | ΔΟΥΛΟΝ (CYN superscr.), corr. m. pr.

57 ΑΥΤΟΝCΠΑΡΑΤΤΙΝ, spat., corr. Rth; paragraphus ad versum antecedentem referenda, cf. I 82 sq. ‖ 58 ЄΛΚΙC ‖ 59 ‚ЄC, vitium indicatum | ΠΥΡΡΙΗ ЄΜΑ, post Η spat.; suppl. Bl ‖ 60 ΤΟΥC, corr. Bl W, μᾶ τούτους τοὺς δύο Bch contra analogiam ‖ 61 ΚΙΝΑC ‖ 62 πρῷν Bch, sed πρῶν = πρώην ‖ 63 ΟΥΤΟC | ΑΥΘΙC (Τ superscr.), corr. m. pr. ‖ 64 ЄΞΑΓΙC ‖ 65 ЄΑΘΙΝ ‖ 66 ΡΑΦΙΔΑC, Φ corr. ex Δ | spat. post ΜЄΛΑΝ | ΔΙ ‖ 67 sq. interstitia post ΠΟΙΚΙΛΟΝ et ΩCΠЄΡ | κατὰ μυὸς, cf. κατ' ὤμου III 3, μῦν προσβαλέω III 85; κατάμυος M, Cr olim; Δάου τιμή = Δᾶος, ex tragicorum consuetudine Cr[1], τιμή = ποινή M, quod nunc praefero, cf. Hesych. ‖ 69 ΜΗ ΤΑΤΊ, deinde interstitium; non fuit ΠΑΤΊ. τατία = τατᾶ III 79, cf. ταταλίζειν I 60. VI 77 | CΩ (Ι superscr.), corr. m. rec.[2], ut videtur; dubitavi an scriberem σῶ, σῶς, σᾶ, atque ita σῶ = σόη M, cf. III 79

---

51 Hesych. ἀρχαῖα· τῶν δανείων τὰ κεφάλαια

68 Hesych. Δάος (Δᾶος Heins.)· ἀγγάριος (= com. ad. 287 p. 460 K ?). δούλου ὄνομά τι εἰ (ἢ? Schm.) καὶ ἐλεύθερος καὶ εἰς κωμῳδίαν εἰσαγόμενος. (Cf. Menand. 946 p. 254 K.) | id. τιμή· δόξα. ποτὲ δὲ καὶ τιμωρία ἢ ἀντέκτισις ἡ κυρία

V ζ]ῴη Βατυλλίς, κὴπίδοις μὲν ἐλθοῦσαν
ἐς ἀνδρὸς οἶκον καὶ τέκν' ἀγκάλαις ἄραις —
ἄφες· παραιτεῦμαί σε τὴν μίαν ταύτην
ἁμαρτίην —

BITINNA

Κύδιλλα, μή με λυπεῖτε,
ἢ φεύξομ' ἐκ τῆς οἰκίης. ἀφέω τοῦτον
τ[ὸ]ν ἑπτάδουλον; καὶ τίς οὐκ ἀπαντῶσα
ἔς μευ δικαίως τὸ πρόσωπον ἐμπτύοι;
οὔ, [τ]ὴν τύραννον. ἀλλ' ἐπείπερ οὐκ οἶδεν
ἄνθρωπος ὢν ἑωυτόν, αὐτίκ' εἰδήσει
ἐν τῷ μετώπῳ τὸ ἐπίγραμμα ἔχων τοῦτο.

ΚΥΔΙΛΛΑ

ἀλλ' ἔστιν εἰκὰς καὶ Γερήνι' ἐς πέμπτην —

---

70 ₋ωΙΗ ΒΑΤΥΛΛΙϹ, interstitium | ΜΙ̣ΕΝ, macula ante Є, an μιν (Rth Bl) voluit m. rec.? ‖ 71 ΑΓΚΆΛΛΑΙϹ, incertum signum super Α ‖ 73 ΛΥΠΙΤΕΜ(non ΛΛ)Є, corr. Rth, possis μή με λυπήσῃς vel λυπήσῃς με, sim., μὴ λύπει. ΚΥ. τέλλε — ἢ φεύξομ' ἐκ τῆς οἰκίης. ΒΙ ἀφέω κτλ. M, ΚΥ. τέγγου, ἢ φ. W; sed domina a deliciis ita se laedi fingit, ut ipsa fugitura sit ‖ 74 Η̄ | interstitium post ΟΙΚΙΗϹ ‖ 75 interstitium post ΔΟΥΛΟΝ ‖ 77 Ο̣Υ̣ΙΗΝ, suppl. Palmer Danielsson conl. οὐ τὸν Δία sim., ὃς τὴν τύραννον cum aposiopesi Hw | ЄΠ ЄΠЄΙΠЄΡ ‖ 78 ἐὼν ἑαυτόν M, cf. v. 46 | ΙΔΗϹΙ ‖ 79 ΜЄΤωΠω ‖ 80 Ā̄ΛΛЄϹΤΙΝΙΚΑϹ, sub ΙΝ nescio an alius litterae vestigia pelluceant

---

75 Eustath. (Suet. περὶ βλασφημιῶν) Od. ε 306 p. 1542, 47: Ἱππῶναξ (fr. 75 p. 487 Bgk.) δὲ ὑπεραναβὰς τοῦτο [τὸ τρίπρατος sim.] φησίν· ἀφέω τοῦτον τὸν ἑπτάδουλον. Il. Θ 488 p. 725, 32: Ἱππῶναξ δὲ τὸν τρία ὑπεραναβὰς ἀριθμὸν ἑπτάδουλον ἔφη τινά. Suet. Mill. Miscell. p. 426: παρ' Ἱππώνακτι δὲ καὶ ἑπτάδουλος καὶ ἑπτάβουλος. Herondae verba errore aut Eustathii aut Suetonii Hipponacti tributa, qui ἑπτάδουλος verbo usus esse videtur

BITINNA V

νῦν μέν σ' ἀφήσω, καὶ ἔχε τὴν χάριν ταύτῃ,
ἣν οὐδὲν ἧσσον ἢ Βατυλλίδα στέργω,
ἐν τῇσι χερσὶ τῇσ' ἐμῇσι θρέψασα.
ἐπεὰν δὲ τοῖς καμοῦσιν ἐγχυτλώσωμεν,
ἄξεις τότ' ἀμ[έ]λει τ[ὴν] ἑορτὴν ἐξ ἑορτῆς. col. 29

---

81 Ν̄ΥΝ ‖ 82 ΗΤΤΟΝ, corr. M ‖ 83 ЄΜΗϹΙ ‖ 85 ΑΞΙϹ | ΑΜ̣ΛΙΤ Ι̣Ν, suppl. Hicks, post Μ fuit Є, non Α

---

85 Prov. cod. Paris. 2650 ἄξεις . . τὴν ἑορτήν corruptum videtur, cf. L. Cohn, *zu den Paroemiographen p. 74*

VI.

ΦΙ[Λ]ΙΑΖ[Ο]ΥΣΑΙ Η ΙΔΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΚΟΡΙΤΤΩ

Κάθησο, Μητροῖ· τῇ γυναικὶ θὲς δίφρον
ἀνασταθεῖσ[α]· πάντα δεῖ με προστάσσειν
αὐτήν, σὺ δ' οὐδ' ἓν ἄν, τάλαινα, ποιήσαις
αὐτὴ ἀπὸ σαυτῆς· μᾶ, λίθος τις, οὐ δούλη,
ἐν τῇ οἰκίῃ ⟨κ⟩εῖσ'· ἀλλὰ τἄλφιτ' ἢν μετρέω,
τὰ κρῖμν' ἀμιθρεῖς, κῆ τοσοῦτ' ἀποστάζει,
τὴν ἡμέ[ρ]ην ὅλην σε τονθορύζουσαν
καὶ πρημονῶσαν οὐ φέρουσιν οἱ τοῖχοι.
νῦν αὐτὸν ἐκμάσσεις τε καὶ ποεῖς λαμπρόν,

ΦΙΛΙΑΖΟΥϹΑΙ, lectio certa (non fuit ΦΑΛΛΙΑΖΟΥϹΑΙ, quae Kaibelii est coniectura) ‖ 1 ΓΥΝΑΙΚΙΔΘ (fuerat Ο) Є (ex Ϲ?) Ϲ, Δ del. m. pr. ‖ 2 ΑΝΑϹΤΑΘЄΙϹ | ΠΡΟϹΤΑΤΤΙΝ, corr. Rth ‖ 3 spat. ante ϹΥΔΟΥΔЄΝ, lineolas evanidas add. m. rec., quas *οὐδ' ἓν* interpretatus est Bch ‖ 4 *σεωυτῆς* M | spat. ante ΜΑ ‖ 5 spatium post ЄΙϹ | *οἰκίῃ μοι εἶς* vel *κεῖσ'* Bch, *κεῖσ'* Cr Hdl coll. IV 47 | ΜЄΤΡЄΩ (Η. superscr.), Η add. et del. m. pr. (?): *μετρῇ* Bch: domina servae *demensum* dat, prior igitur lectio praeferenda ‖ 6 spatium post ΑΜΙΘΡЄΙϹ | ΚΗ | ΑΠΟϹΤΑΞЄΙ, corr. Cr (*κῄ* = *καὶ εἰ*?), alii *κἢν* — *ἀποστάξῃ* ‖ 9 ЄΚΜΑϹϹΙϹ | ΠΟΙϹ

---

9 Cf. Hesych. *ἐκμάσσει* ... (lacuna)

ὅτ' ἐστὶ χρ[εί]η, ληστρί; θῦέ μοι ταύτῃ, VI
ἐπεί σ' ἔγε[υσ]' ἂν τῶν ἐμῶν ἐγὼ χειρῶν.

ΜΗΤΡΩ

φίλη Κοριττοῖ, ταὐτό μοι ζυγὸν τρίβεις.
κἠγὼ ἐπιβρύχουσα ἡμέρην τε καὶ νύκτα
κύων ὑλακτέω ταῖ⟨ς⟩ ἀνωνύμοις ταύταις.
ἀλλ' οὕνεκεν πρός σ' [ἦλθ]ον —

ΚΟΡΙΤΤΩ

ἐκποδὼν ἡμῖν
φθείρεσθε, νώβυστρα, ὦ[τα] μοῦνον καὶ γλάσσαι,
τὰ δ' ἄλλ' ἑορτή.

ΜΗΤΡΩ

λίσσομα[ί σε], μὴ ψεύσῃ,
φίλη Κοριττοῖ, τίς ποτ' ἦν ὅ σοι ῥάψας col. 30
τὸν κόκκινον βαυβῶνα;

ΚΟΡΙΤΤΩ

κοῦ δ' ὀρώρηκας,
Μητροῖ, σὺ κεῖνον;

ΜΗΤΡΩ

Νοσσὶς ε[ἶ]χεν ἠρίννης
τριτημέρῃ νιν· μᾶ, καλόν τι δώρημα.

---

10 suppl. Kb Bch Cr, Η litterae vestigia servata; fuit ΧΡΙΗ | ΛΗϹΤΡΙ, interstitium magnum, interpunxit Cr; *χρείη· ληστρί,* Bch M ‖ 11 suppl. Rth Kb | ΧЄΙΡΩΝ (Є superscr.), cf. VII 3, correctura inepta ‖ 12 ΦΙΛΗ ΚΟΡΙΤΤΟΙ (ΤΟΙ = -*τί* R Herzog) | spat. ante ΤΑΥΤΟΜ..!, ultimae litterae incertae | ΤΡΙΒЄΙϹ ‖ 15 ΠΡΟϹ Ϲ: \-ΟΝ, spatium | *ἡμῖν·* M ‖ 16 ΦΘΙΡЄϹΘЄΝΩΒΥϹΤΡΑ Ω ι - Μ, suppl. Hck ‖ 17 ЄΟΡΤΗΙ, spatium, *ἑορταί* Bch, *ἑορτῇ* (ad *ἑορτάω = ἑορτάζω) M ‖ 18 spatium ante ΤΙϹ | *κοτ'* M | ϹϹΙ (*σοι* potius quam *σευ*), lectio incerta ‖ 19 ΚΟΝΚΙΝΟΝ (Κ superscr.), Κ add. m. pr. | spatium ante ΚΟΥ ‖ 20 ΜΗΤΡΟΙ | spatium post ΚΙΝΟΝ | *ἔσχεν*? ‖ 21 ΤΡΙΤΗΜЄΡΗΝΙΝ, spat., cf. III 24

VI

ΚΟΡΙΤΤΩ

Νοσσίς; κόθεν λαβοῦσα;

ΜΗΤΡΩ

διαβαλεῖς ἤν σοι
εἴπω;

ΚΟΡΙΤΤΩ

μὰ τούτους τοὺς γλυκέας, φίλη Μητροῖ,
ἐκ τοῦ Κοριττοῦς στόματος οὐδεὶς μὴ ἀκούσῃ
ὅσ' ἂν σὺ λέξῃς.

ΜΗΤΡΩ

ἡ Βιτᾶτος Εὐβούλη
ἔδωκεν αὐτῇ καὶ εἶπε μηδέν' αἰσθέσθαι.

ΚΟΡΙΤΤΩ

γυναῖκες, αὕτη μ' ἡ γυνή ποτ' ἐκτρίψει.
ἐγὼ μὲν αὐτὴν λιπαρεῦσαν ἠδέσθην
κἤδωκα, Μητροῖ, πρόσθεν ἢ αὐτὴ χρήσασθαι.
ἡ δ' ὥ⟨σ⟩περ εὕρημ' ἁρπάσα⟨σα⟩ δωρεῖται
καὶ τῇσι μὴ δεῖ· χαιρέτω φίλη πολλὰ
ἐοῦσα τοίη, χἠτέρην τιν' ἀνθ' ἡμέων

---

22 N̄OCCIC, spatium | spat. ante ΔΙΑΒΑΛΙC ‖ 23 ЄΙΠΩ, spatium; *εἴπω;* Cr, *εἴπω·* Bch, plerique ‖ 24 ЄΚ | ΟΥΔЄ̇ΙC ‖ 25 interstitium magnum ante ΗΒΙΤΑ̂ΤΟC, ¯ pro paragrapho non accipiendum; aut *Bĭ* notavit aut accentum gravem (M), cf. ad V 49; *Βιτᾶδος* secundum Herodianum W. Schulze, fortasse recte, sed cf. *Κανδᾶτος — τι* VI 87. VII 29 ‖ 26 ЄΔΩΚЄΝ ‖ 27 ΓΥΝΑΙΚЄC | *κοτ'* Rth M | ЄΚΤΡΙΨΙ ‖ 30 ΑΡΠΑCΑΔΩΡΙΤΑΙ, haplographia ‖ 31 ΤΑΙCΙ, corr. Rth M | ΔΙ, spat.

---

25 Herodian. ed. Lentz II p. 657, 5 (= Choerob. 42, 26 Gaisf., Ioann. Alex. 8, 14): *τὰ εἰς ας περισπώμενα δύο κλίσεις ἐπιδέχεται ... χωρὶς τῶν Ἰωνικῶς ἐκφερομένων διὰ τοῦ δος, οἷον Βιτᾶς Βιτᾶδος* (*Βιττ-* Lentz ex Ioanne). Ad Herondam rettulit W. Schulze ‖ 30 Hesych. *δωρεῖται· χαρίζεται*, aut huc referendum aut ad Antiph. 1 CAF. II p. 13 K.

VI

φίλην ἀθρείτω. τἄλλα Νοσσίδι χρῆσαι,
τῇ μή, δοκέω, — μέζον μὲν [ἢ] γυν[ὴ γρ]ύξω,
λάθοιμι δ', Ἀδρήστεια — χιλίων εὔντων
ἕνα οὐκ ἂν ὅστις λεπρός ἐστι προσδώσω.

ΜΗΤΡΩ

μὴ δή, Κοριττοῖ, τὴν χολὴν ἐπὶ ῥινὸς col. 31
ἔχ' εὐθύς, ἤν τι ῥῆμα μὴ σοφὸν πεύθῃ.
γυναικός ἐστι κρηγύης φέρειν πάντα.
ἐγὼ δὲ τούτων αἰτίη λαλεῦσ' εἰμί·
⟨ἦ⟩ πολλὰ τήν μευ γλῶσσαν ἐκτεμεῖν δεῖται.

ΑΙ ΗΔΙΚΗΓΓΥΞΑΙ
33 spat. post ΑΘΡΙΤΩ | ΧΡΗCΘ ‖ 34 ΜЄΝΗΓΥΝΗΓΙΥΞΩ, *μὴ δοκέω . . . ἢ δίκη γρύξαι*, sicut IV 69 coniecit m. rec.² loci structura non satis perspecta, cf. I 35. III 36. De *Μηδόκεω* nomine (W) ne cogites ‖ 35 ΑΔΡΗCΤЄΑ, Ι ex Є | *εὔντων si habeam*,
.CA.
nam *προσδώσω* h. l. = *praebeam* ‖ 36 ΛЄΠΡΟC, CA add. et del. m. rec., cui plerique obtemperaverunt | *ἕς τι* W | ΠΡΟC
ΟΙΩΝ
ΔΩЄΩ, superscr. *οιην* (Kn, *οιον* Bl) corr. ad regulas scholae, cf. VIII 3; sed *ἂν* cum futuro coniunctum et epicum est (Ξ 267. *A* 139, cf. G. Hermann, Op. I p. 28 sqq.), et volgare (Luc. Sol. 2 III p. 555 *συνήσων ἂν κτλ.*, Anacreont. 15, 30 *πιοῦσα δ' ἂν χορεύσω — συγκαλύψω*, quod perperam mutaverunt), atque ne ab Atticis quidem alienum, cf. Bekk. anecd. I p. 127, 24 sqq, Kruegeri Gramm. I 64, 3, 3, L. Herbst, 'über *ἂν* beim Futur im
ΚΑΛ.
Thukydides', Hamburg 1867 ‖ 38 COΦΟΝ, *σοφόν* servavit Cr coll. Stob., *καλόν* correctoris coniectura temeraria, quam nollem plerique secuti essent | ΠЄΥΘ.(ex C?)Η ‖ 39 ΦЄΡΙΝ | 40 ΙΜΙ ‖ 41 ΠΟΛΛΑΤΗΝ continuo scriptum, *λαλεῦσ' εἰμὶ* | *πολλ' ἄ⟨λλα⟩* vix recte M; initio syllaba deest, *⟨τὰ⟩ πολλὰ* sive *Πόλλις δὲ* Bch, possis etiam *⟨μᾶ⟩*; *πολλὰ . . δεῖται* ut *χαιρέτω . . πολλά* v. 31 | *γλάσσαν* M | ЄΚΤЄΜΙΝΔΙΤΑΙ | *δεῖται*, scil. Coritto, seu potius *δ.* = *δεῖ*, cf. Hippocr. *περὶ ἀέρων* 8 p. 45 Ilb.-Kühl.

37—39 Stob. Flor. LXXIV 14: *Ἡρώδου (Ῥώδα A) μιμιάμβων· Μὴ δή, κόρη, τυ τὴν χολὴν ἐπὶ ῥῖνας ἔχ' εὐθύς, ἤν τι ῥῆμα μὴ σοφὸν* (cum m. pr.) *πεύθῃ. γυναικός κτλ.* ‖ 41 Antiatt. 88, 21 *δεῖται ἀντὶ τοῦ δεῖ· ἀπελθεῖν με δεῖται.* Sed cf. Hes. *δεῖται· δέεται, χρῄζει*

VI ἐκεῖνο δ' οὔ σοι καὶ μάλιστ' ἐπεμνήσθην,
τίς ἔσθ' ὁ ῥάψας αὐτόν; εἰ φιλεῖς μ', εἶπον.
τί μ' ἐνβλέπεις γελῶσα; νῦν ὁρώρηκας
Μητροῦν τὸ πρῶτον; ἢ τί τἄβρά σοι ταῦτα;
ἐνεύχομαι, Κοριττί, μή μ' ἐπιψεύσῃ,
ἀλλ' εἰπὲ τὸν ῥάψαντα.

ΚΟΡΙΤΤΩ

μᾶ, τί μοι ἐνεύχῃ;
Κέρδων ἔραψε.

ΜΗΤΡΩ

κοῖος, εἰπέ μοι, Κέρδων;
δύ' εἰσὶ γὰρ Κέρδωνες, εἷς μὲν ὁ γλαυκός,
ὁ Μυρταλίνης τῆς Κυλαιθίδος γείτων·
ἀλλ' οὗτος οὐδ' ἂν πλῆκτρον ἐς λύρην ῥάψαι·
ὁ δ' ἕτερος ἐγγὺς τῆς συνοικίης οἰκέων
τῆς Ἑρμοδώρου, τὴν πλατεῖαν ἐκβάντι,
ἦν μέν κοτ', ἦν τις, ἀλλὰ νῦν γεγήρακε·
col. 32 τούτῳ [Κυλ]αιθὶς ἡ μακαρῖτις ἐχρῆτο —
μνησθεῖεν αὐτῆς οἵτινες προσήκουσι.

ΚΟΡΙΤΤΩ

οὐδέτερος αὐτῶν ἐστιν, ὡς λέγεις, Μητροῖ.

---

43 ΕΙΦΙΛΙCΜΙΠΟΝ ‖ 44 sq. spat. ante ΝΥΝ et Η ‖ 47 ΑΛΛΙΠΕ | spatium ante ΜΑ | ΤΙ (Kb) vetus scriptura, quamquam in papyro Η (⟨μ⟩ὴ, ἦ?) potius legitur ‖ 48 ΚΕΡΔΩΝ ΕΡΡΑΨΕ, spatium ‖ 49 ΔΥΙCΙ | spat. ante ΙC ‖ 50 ΓΙΤΩΝ | an *Κυλαίθιδος*? *Λυκαιθίδος* commendavit Gurlitt ‖ 52 ΟΙΚ^ΕΩΝ | Priore col. 32 parte litterae septimae et quae sequuntur plerumque detritae | 55 ΚΥΛΑΙΘΙC (Bl Hw) legi posse credo, ΠΥΜ- vel ΓΑΛΑΙΘΙC Bch | anapaestus excusationem nominum propriorum habet ‖ 57 ΟΥΔΕΤΕΡΟC | *ὧν* Kb Hw, sed neutrum illum esse ipsa Metro dixerat

---

46 Hesych. *ἐνεύχεσθαι· τὸ δεόμενον . . . ἐξορῆσαι (exorare) τὸν ἀξιούμενον* ‖ 49 Hesych. *γλαυκός· λευκός*

ἀλλ' οὗτος οὐκ οἶδ' ἢ Χίου τις ἢ 'ρυθρέων VI
ἥκει, φαλακρός, μικκός· Αὐτὸ ἐρεῖς εἶναι
Πρηξῖνον. οὐδ' ἂν σῦκον εἰκάσαι σύκῳ
ἔχοις ἂν [οὕτ]ω· πλὴν ἐπὴν λαλῇ, γνώσῃ
Κέρδων ὁτεύνεκ' ἐστὶ καὶ οὐχὶ Πρηξῖνος.
κατ' οἰκίην δ' ἐργάζετ' ἐνπολέων λάθρῃ —
τοὺς γὰρ τελώνας πᾶσα νῦν θύρη φρίσσει —,
ἀλλ' ἔργ', ὁκοῖ' ἔστ' ἔργα τῆς Ἀθηναίης·
αὐτῆς ὁρῆν τ[ὰς] χεῖρας, οὐχὶ Κέρδωνος
δόξεις· ἐ[γὼ] μὲν — δύο γὰρ ἦλθ' ἔχων, Μητροῖ —
ἰδοῦσ' ἁμί[λλ]ῃ τὤμματ' ἐξεκύμηνα·
τὰ βαλλί' οὕτως ἄνδρες οὐχὶ ποιεῦσι —
αὐταὶ γάρ ε[ἰ]μεν — ὀρθά, κοὐ μόνον τοῦτο,
ἀλλ' ἡ μαλακότης ὕπνος, οἱ δ' ἱμαντίσκοι
ἔρι', οὐχ ἱμ[άντες]· εὐνοέστερον σκυτέα
γυναικ[ὶ] διφῶσ' ἄλλον οὐκ ἂν εὑρ[ί]σ[κοις. col. 33

---

59 ΗΚΙ | ΕΡΙCΙΝΑΙ ‖ 60 ΙΚΑCΑΙC ‖ 63 ΚΑΤΟΙΚΕΙΝ, Ε certum, ultimae litterae non prorsus certae (ΟΙΚΕΗ legit Bch); lineola corruptelae indicium, corr. Rth, cf. VII 125; num *κατ' οἰκέην = κατ' οἰκείην = κατ' ἰδίαν* (Athen. VIII p. 349 B) vel *κατ' ἔκδοσιν*? cf. v. 92 ‖ 65 verba disposuit Bch, post *ἔργα* interpunxit M ‖ 66 ΟΡΗΝΤ--ΧΕΙΡΑC spatium, cf. IV 72 ‖ 67 ΔΟΞΕΙC Ε--, suppl. Bl, *ἔ[ρῳ]* St ‖ 68 ΙΔΟΥC ΑΜΙ--Η, suppl. Bl, *ἅμ' ἰ[λλ]ῶς* Bch, *ἅμ' ἰδμῇ* M Cr olim, sed ΛΛΩ vel ΔΜΗ litteris vix locus est ‖ 70 Ε-ΜΕΝ, verum vidit Hw (Bl) ‖ 71 ΜΑΛΑΚΟΤΗC, non fuit quod M legit ΜΑΛΑΚΟCΤΙC | interstitia ante et post ΥΠΝΟC ‖ 72 suppl. Rth ‖ Col. 33 vv. 73—91 singulae fere litterae sub finem versuum paginis consutis contractae vel mutilatae | 73 suppl. Bch, num *εὑρήσεις*? cf. supra ad v. 36. ⟨ἐξ⟩*εύροις* Rth Bl, *ἀνευρήσεις* Hdl St

---

73 Hesych. *διφῶσα· ζητοῦσα, ψηλαφῶσα.* Sed cf. Hesiod. op. 373 sq.

VI

ΜΗΤΡΩ

κῶς οὖν ἀφῆκας τὸν ἕτερον;

ΚΟΡΙΤΤΩ

τ[ί] δ' οὐ, Μητροῖ,
ἔπρηξα; κοίην δ' οὐ προσήγαγ[ο]ν πειθοῦν
αὐτῷ; φιλεῦσα, τὸ φαλακρὸν καταψῶσα,
γλυκὺν πιεῖν ἐγχεῦσα, ταταλίζουσα,
τὸ σῶμα μοῦνον οὐχὶ δοῦσα χρήσασθαι.

ΜΗΤΡΩ

ἀλλ' εἴ σε καὶ τοῦτ' ἠξίωσ', ἔδει δοῦναι.

ΚΟΡΙΤΤΩ

ἔδει γάρ, ἀλλὰ καιρὸν οὐ πρέποντ' εἶναι·
ἤληθεν ἡ Βιτᾶτος ἐν μέσῳ δούλη.
αὕτη γὰρ ἡμέων ἡμέρην τε καὶ νύκτα
τρίβουσα τὸν ὄνον σκωρίην πεποίηκεν,
ὅκως τὸν ὠῦτῆς μὴ τετρωβόλο[υ] κόψῃ.

ΜΗΤΡΩ

κῶς δ' οὗτος εὗρε πρός σε τὴν ὁδὸν ταύτην,
φίλη Κοριττοῖ; μηδὲ τοῦτό με ψεύσ[ῃ.

---

74 ΚΩC | Τ(-)ΔΟΥ, Δ incert.: *τί οὐ?* Cr, quod M recepit || 75 ΠΙΘΟΥΝ || 75 sq. post ЄΠΡΗΞΑ ΑΥΤΩΙ ΦΑΛΑΚΡΟΝ interstitia || 77 spat. ante ΤΑΤΑΛΙΖ-ΥCΑ, lectio (Hck) conl. I 60 certa; vox aut a *τῇ* (*τητᾶσθαι*) conficta (*tätscheln* Bch) aut ad *τατᾶ τατία* referenda || 79 ΑΛΛΙ | ЄΔ^CΙ, ϵ (?) superscriptum || 80 ЄΔЄΙ | ΤΙΝΑΙ, *τ ιναι* (Kn) potius, quam *γιναι* (unde *ἄκαιρον οὐ πρέπον γ'* Cr[1]), nam Τ litterae hasta sinistra sutura mutilata videtur; sine interpunctione *ἔδει γὰρ ἀλλὰ καιρὸν οὐ* (*οὖν* W, *εὖ* M) *πρέποντ' εἶναι* Bch, alii; sed cf. IV 86. I 86, atque de infinitivo v. 33 || 81 ΗΛΗΘЄΝΓΑΡΗ, *ἦλθεν γὰρ* Rth Bch; *γὰρ* ex versu 80 vel 82 iteratum; *ἤληθεν ἡ* Cr, unde *ἤληθε δ' ἡ* sine iusta causa M | in fine *Εὐβούλη* Kb || 85 ΚΩC

ΚΟΡΙΤΤΩ VI

ἔπεμψεν αὐτὸν Ἀρτεμῖς ἡ Κανδᾶτ[ος
τοῦ βυρσοδέψεω τὴν στέγην σημήνασα.

ΜΗΤΡΩ

αἰεὶ μὲν Ἀρτεμῖς τι καινὸν εὑρίσκει,
πρόσω πιοῦσα τὴν προκυκλίην θάμ[ν]ην.
ἀλλ' οὖν γ' ὅτ' οὐχὶ τοὺς δύ' εἶχες ἐγλῦσαι,
ἔδει πυθέσ[θ]αι τὸν ἕτερον τίς ἡ ἐγδοῦσα. col. 34

ΚΟΡΙΤΤΩ

ἐλιπάρεον, ὁ δ' ὤ[μ]νυεν οὐκ ἂν εἰπεῖν μοι·
ταύτῃ γάρ, ἴσθι, ⟨ἄλλος τις⟩ ἢ γυνὴ ἦν, Μητροῖ.

---

87 ЄΠЄΜΨЄΝ | *Ἀρτεμῖς* Bch, cf. *Ἀρτεμῖσία*, *Ἀρτεμίσιος*, ΑΡΤΗΜΙC mulier Inscr. Coae 357, *Ἀρτεμείς* W. Schulze | ultimae litterae prorsus incertae, *Κανδᾶτος* Bl plerique, *Κανδᾶδος* W. Schulze, cf. v. 25 || 89 ΑΙЄΙ, *δι ει* Kn, verum vidit Kb | ЄΥΡΙ(.-ЄΙ, *ευρησει* Kn ceterique || 90 ΠΡΟCΩΠΙЄΥCΑ, *ποιεῦσα* plerique, *πρό σοι πιεῦσα* Kb | A loco alieni *θεοὶ προκύκλιοι* (Α---ΡΩΙ-Σ) Iunonis *Τελείας* socii Erythris | ΠΡΟΚΥΚΛΙΗ (corr. ex Μ?) ΝΘΑΜ (vel ΛΛ, ex parte sutura haustum) ΗΝ (Ν--(-)Υ(Κ?)), ultimae litterae incertae, ΘΑΜ-ΗΝ Bl, super ΘΑΛ Bch scriptum esse putat ΠΩΡ, ut *θάλψιν* per *θαλπωρὴν* explicet glossator, ego olim *θάλλειν* per *προχωρεῖν* explicatum esse opinatus sum, nunc *προκυκλίην θάμνην* (vel *-αν*, Bl) *ἀρραβ]ῶ[να* glossemate illustrari vel in *-ί]δ[ος| χών[ην* mutari *-ί]δ[ος] χών[ην* suspicor; *πρόσω ποεῦσα τὴν προκυκλίην Θαλλ[οῦ]ν* M, vix recte || 91 ΙΧЄCЄΓΛΥCΑΙ (Bl), *ἐκλῦσαι* plerique || 92 Є-ΔΟΥCΑ, *ἐγδοῦσα* Bl, *ἐκδοῦσα* plerique || 93 *ἐλιπάρευν* M | Ω-ΝΥЄΝ Cr assentiente Bl, non fuit quod volgatum erat ΩΜΟCЄΝ neque ΩΜΝΥCЄΝ (M); *ὤμνυ'* pronuntiandum, nam *υε* per synizesin vix accipi potest | ЄΙΠЄΙΝ, ad marg. Α with Ν above (= *ἄνω*), in margine superiore litteris festinanter exaratis: *ταυτηι γαρ*, quae sequuntur incerta: *και ηγαπησεν* Kn, *ισθι κ⟨αι⟩ πονηρ⟨ος⟩ ην* Bch, *ισθι η γυνη ην* Cr, denique *μητροι* Υ (= *κάτω*? = *εἶπεν* Dl). Hinc *ταύτῃ γάρ, ἴσθι, καὶ πονηρὸς ἦν, Μητροῖ* Bch, *εἶπε, καὶ πεπηγέναι, Μ.* Dl, *ἴσθι, ⟨ἄλλος τις⟩ ἢ γυνὴ ἦν, Μ.* Cr coll. 27

---

94 Hesych. *ἴσθι·... γνῶθι, ἐπίστασο*

VI ΜΗΤΡΩ

λέγεις ὁδόν μοι νῦν πρὸς Ἀρτεμῖν εἶναι,
ὅκως ὁ Κ[έρ]δ[ω]ν ὅστις ἐστὶν εἰδ[ῶ ἐ]γώ.
ὑγίαινέ μ[ο]ι, [Κοριτ]τί· λαιμάσ[σει], χὤρη
ἡμῖ[ν] ἀφ[έρπειν] ἐστί.

ΚΟΡΙΤΤΩ

τὴν θύρην κλεῖσον
αὔτ[η σ]ύ μ[οι], ὠοπῶλι, κἀξαμίθρησαι,
αἵ ἀλ[ε]κτ[ορῖ]δες [εἴ σ]όαι εἰσί, τῶν τε αἱρέων
αὐτῇσ[ι ῥῖψο]ν. οὐ γὰρ ἀλλὰ πορθεῦ[σι
ὤρν[ι]θε[ς] ἃ ἔ[ρκ]ται, κἢν τρέφῃ τις ἐν κόλπῳ.

---

95 spatium ante ΙΝΑΙ ‖ 96 ΙΔ[Ω Є]ΓΩ Kn, Γ litterae lineas angulo recto scriptas iure cognoscens; *εἰδ[ή]σω* Bch conl. V 78 ‖ 97 spatium post ----- ΤΙ, vix igitur probandum *μ[ὴ ὦμεν κω]τίλαι μά[την* (Dl) | ΛΑΙΜΑΤ-'(fuit ΤΤΙ)ΧΩΡΗ, *λαιματ[ρί,]* Bch M, *χωρει* Kn, *χώρει* plerique; ultima littera Η potius quam ЄΙ. Initium suppl. Bch, exitum Cr coll. Theocr. XV 147 ‖ 98 suppl. Cr | spat. ante ΤΗΝ | ΚΛΙϹΟΝ ‖ 99 ΑΥΤ--ΥΝ (non Χ)--Ω (potius quam ϹϹ vel ϹΤ assentiente Bl) ΟΠΩΛΙ, cf. V 42; multa tentavi, quod dedi maxime probabile; utique non fuit *Χρηστοπωλί* (M) | *ἐξαμιθρῆσαι* plerique ‖ 100 ΑΙΑΛ-ΚΤ---ΔЄϹΙ-ΟΑΙ, non potest legi *αἱ ἀλκυόνιδες [γὰρ ἐσ]πέραι*; quod scripsi, probabilius quam *εἰ πάρεισι, εἰ ἀθρόαι εἰσί*; de *ἴδ* cf. III 19. VII 14 ‖ 101 suppl. Bl Cr | spat. ante ΟΥΓΑΡ ‖ 102 ΩΡΝ{-ΘЄ{-ΑЄ---ΤΑΙ, *ωρν.θ.....αι* Kn legerat, *ἃ ἔρκται* Dl, num *ἃ εἴρκται* (cf. Hesych. *εἴρκται· ... κεκώλυται*)?

VII.

[Σ]ΚΥΤ[Ε]ΥΣ.

ΜΗΤΡΩ

Κέρδων, ἄγω [σ]οι τάσδε τὰς ν[έας, εἴ] τ[ι
τῶν [σ]ῶν ἔχεις αὐτῇσιν ἄξιον δεῖ[ξ]αι
χειρῶν νοῆρες ἔργον.

ΚΕΡΔΩΝ

οὐ μάτην, Μητροῖ·
ἐγὼ φ[ι]λῶ σε. ταῖς γυναιξὶν οὐ θήσεις
τὴν μέζον' ἔξω σανίδα; Δριμύλῳ φωνέω
πάλιν· καθεύδεις; κόπτε, Πίστε, τὸ ῥύγχος
αὐτοῦ, μέχρις τὸν ὕπνον ἐκχέῃ πάντα·

---

1 ΤΑϹΙ-----, suppl. Cr (an *κόρας* vel *καλάς*?), [*φίλας*] W, *γυνάς* Dl, *γυναῖκας*. *τί* Bl M ‖ 2 ЄΧΙϹ | ΔΙ-ΑΙ ‖ 3 ΧЄΙΡЄΩΝ, cf. VI 11 | spat. ante ΟΥ | ΜΗΤΡΩΙ, ultimae litterae corruptae et oblitae; ΜΗΤΡΩ ut videtur in ΜΗΤΡΟΙ correctum; *Μητροῖ*, plerique; *Μητροῖ·* (scil. *ἄγεις*) Cr ‖ 4 ЄΓΩ: alteri personae vers. 3 *οὐ κτλ.* tribuit, quod propter Rth aliosque moneo | *φιλέω* M | spat. post ϹЄ ‖ 5 ΔΡΙΜΥΛΩ, corr. Rth; *Δριμύλ'*; *ὦ* Bch; *φωνέω· πάλιν* plerique, *Δριμύλῳ φωνέω πάλιν·* Cr coll. V 47, *Δρίμυλ', ὦ φωνέω πάλιν, καθεύδεις;* St ‖ 6 ΚΑΘЄΥΔΙϹ

---

6 *Πιστὸν* servi nomen esse Helladius testatur apud Phot. Bibl. p. 532b B., cf. ad V 9

VII col. 35 μᾶλλον δὲ τὴν ἄκανθα[ν ἀγκύλῃ] καλῇ
ἐκ τοῦ τραχήλου δῆσο[ν. — εἶα δή, οἰκότρι]ψ,
κίνει ταχέως τὰ γούνα[τα· ἢ θέλεις δεσ]μὰ
τ]ρίβειν ψοφεῦντα νουθ[ετήματ' ἐκ] τῶνδε;
ν[ῦ]ν ἔκ μιν αὐτήν, λε[υκόπυγε, λαμπ]ρύνεις;
κ[νάπτων ἐγὼ] σευ τὴ[ν ἕδρην ἀπο]ψήσω.
ἕζεσ[θε], Μητ[ρο]ῖ. Πίστ[ε, τὴν ἄνω ἀνο]ίξας
πυ[ρ]γῖδα — μὴ τὴν ὧδ[ε, τὴν ἄνω κείνη]ν —

---

col. 35 ita discissa, ut ultimae litterae angusta papyri lacinia servatae sint atque complures litterae perierint | 8 ΑΚΑΝΘΑ (Α non Ο)-------Ι (fuit Ν vel Ι, non Η) ΚΑΛΗΙ', suppl. St, ἁρμογῇ Bch, οἱ κρόκῃ Cr[1], cf. adn. ad fr. 10 p. 72 ‖ 9 δησο[ν ....ψ Kn, inter ν et ψ septem tantum litteras excidisse vix recte statuit Bch; suppl. Cr, τυρόκλεψ vel κέρκωψ Bch ‖ 10 ΚΙΝΙ | ΓΟΥΝΑ----------◡ω, in fine fuit ΜΑ vel CΩ, ἤ σε δεῖ δεσμά suppl. Dl, non satis aptum ἤ σοι δέσμ' οἴσω, possis ἢ σε ποιήσω vel παιδεύσω; sed cf. adn. ad fr. 10 ‖ 11 ΤΡΙΒΙΝ ΝΟΥΘ---------¯ΟΥΤΩΝΔΕ, (Τ)ΟΥ deletae, scil. ut τῶνδε corrigeretur ex τούτων; scripsi interim ἐκ τῶνδε = *posthac* (Soph. OR. 235. 282. 1251 etc.); νουθ[έτημα γὰρ] τῶνδε Bch Dl ‖ 12 ultimae litterae ΡΥΝΙC, non -Η: Bch papyri fibra deceptus est ‖ 13 ͵Κ--†-----, quartae litterae Ψ superscriptum (Bl), ΚΑ Bl: correctum nescio quid (ΚΑΡΤΑ, ΚΑΠΤΩΝ?) in Κ(ΝΑ)Ψ(ΑC), κνάψας? Possis κνάφου δίκην σευ, cf. Hesych. | CΕΥ litterarum superiores partes servatae, suppl. Cr Dl, τὴ[ν κόνιν δ' ἀπο]ψήσω Hdl ‖ 14 ΕΖΕC---ΗΤΙ}-Ι, verum viderunt et Bch et Palmer, qui ἕζεο σὺ Μ. proposuit, atque ita Hdl M, sed cf. v. 5 ‖ 15 decem litterarum lacunam statuerunt Kn Bch; coll. II 43 possis ἄνω εἶπον

---

8 Hesych. ἄκανθος· περίρραμμα ὑφασμένον κτλ. vix huc spectat, nam vestimentorum acanthiorum (Varro Serv. Aen. I 649) nullus locus. Cf. Hes. ἀγκύλαι· ἱμᾶντες ἐν κρηπῖσιν ‖ 9 Hesych. οἰκότριψ· ὁ ⟨τῷ δεσπότῃ⟩ θρεπτός (δοῦλος), cf. Phot. Eust. p. 1854, 15 sqq. αἱ .. θρεπταὶ τοῖς δεσπόταις ... ἅβραι ... καὶ οἰκότριψ. Cf. V 83 ‖ 10 Hesych. δεσμά· πέδαις (corr. πέδας, volg. πέδαι) ‖ Ad v. 13 cf. Hesych. s. v. κνάφου δίκην· ὅταν ... οἱ κναφεῖς περιέλκωσι τὰ ἱματία περὶ τὸν λεγόμενον κνάφον

τὰ χρήσιμ' ἔργα τοῦ τρ[έφοντος Κέρδων]ος VII
ταχέως ἔνεγκ' ἄνω[θεν. ἆ, φίλη Μητ]ροῖ,
οἶ' ἔργ' ἐπόψεσθ'. ἡσυχῇ [σύ μοι, κύφ]ων
τὴν ἁμβαλού[χ]ην οἷ[γε. τοῦτ' ὁρῇ π]ρῶτον,
Μητροῖ· τέλεων ἄρη[ρεν οὐκ ἰχν]έων ἴχνος;
θηεῖσθε χὐμε[ῖ]ς, ὦ γυ[ναῖκες· ἡ πτέ]ρνη
ὁρῆθ' ὅπως πέπηγε χ[ὡς ἱμαντίσκ]οις
ἐξηρτίωται πᾶσα, κ[οὐ τὰ μὲν καλ]ῶς,
τὰ δ' οὐχὶ καλῶς, ἀλλὰ πά[ντα καλλίστω]ς.
τὸ χρῶμα δ' — οὕτως ὔμ[ιν ἡ θεὸς] δοίη
ζοῆς ὅκωσπ]ερ ἰχανᾶσθ' ἐπαυρέσθαι — col. 36

---

16 ΤΟΥΤΡ (ΤΙ? τουτ Kn) ----------- suppl. Cr. coll. 37, τοὐπ[ινῶμα Κέρδων]ος *inventum* (cf. νοῆρες v. 3) vix legi potest, τοῦ τρ[ίτου κρεμαστῆρ]ος Dl ‖ 17 Μητροῖ certum, nam Τ litterae hasta conspicitur; μάκαρ Μ. Hdl ‖ 18 in fine ΩΝ potius quam ΟΝ, suppl. Cr (vel κέντρων), [μὲν ἄθρησ]ον Bch ‖ 19 ΤΗΝΑΜΒΑΛΟΥΧΗΝ, nullum C litterae vestigium, ⟨σ⟩αμβαλούχην Headlam ceterique: ἁ- forma analogiis non caret | ΟΙΙ-------ΠΡΩΤΟΝ, non fuit οἷ ἔχει (Bch), verum vidit Bl ‖ 20 αρη Kn, suppl. Cr; ΑΡΙC Bch, papyri fibram pro Η litterae hasta transversa agnoscens, ἄρισ[τον ἰχν]έων idem; novem fere litterae exciderunt, suppl. conl. v. 118 ‖ 21 suppl. Rth alii ‖ 22 ΟΠ (ex Ρ?) ΩC, ὅκως M | suppl. Cr, χαλκέοις ἥλοις Hdl Bch alii, possis χρυσέοις conl. Ael. v. h. IX 3, Val. Max. IX 1 ext. 4, et κέντροις conl. Paus. X 16, 1; sed clavum quominus huic loco aptum esse credam impediunt Theophrasti verba char. V extr. aliique loci ‖ 23 ΕΞΗΡ(Ρ, non Ι)ΤΙΩΤΑΙΠΑCΑΚΟ, interpunxit post CA; scripsi ἐξηρτίωται ab ἐξαρτιόω (: ἐξάρτιον = ναυλόω : ναῦλον); ἐξητίωται Bch conl. ἐξαίτιος (αἰτίας ἐκτὸς γεγένηται); non fuit ἐξηκρίβωται. exitum suppl. Bch Cr Hdl alii ‖ 24 suppl. Cr, πᾶ[σα παγκάλω]ς vel καλλίστω]ς Bch; πά[ντ' ἔχει καλῶ]ς Hdl Hw ‖ 25 ΥΜ incertum .η Kn; supplevit, Bch, cf. III 1 ‖ 26 suppl. Cr Dl conl. III 1 sq. 56, βίου τε χὤν] ἐριχανᾶσθ' Bch, quod minus probabile propter caesuram; finxeram ῥιχανᾶσθ' (cf. ἀναρριχᾶσθαι ῥιχνοῦσθαι Hesych., ὀριγνᾶσθαι), sed praeferendum quod proposuit Danielsson (Dl) ἰχ-

---

18 Hesych. κύφων ... ἐπὶ .. τῶν δυσχερῶν, cf. schol. Aristoph. Plut. 476. Archil. fr. 178 ‖ 26 Hesych. ἰχανᾶν· ἐπιθυμεῖν, γλίχεσθαι ...

VII εὑρήσετ' οὐδὲν ἄλ]λο τῷδ' ἴσον· χρῶμα
οὐ κρόκιον οὕτ]ω κοὐδὲ κηρὸς ἀνθήσει·
τοῦ δέρματος μνέα]ς τρὶς ἔδωκε Κανδᾶ[τι
ποιῶν ὁ Κέρδων] τοῦτο, κἤτερον χρῶμα
κ[οὐ λῷον ἦν· — ὄμνυ]μι πάνθ' ὅσ' ἔστι ἱ[ρ]ά
χ[ὤσια, γυναῖκες], τὴν ἀληθ[είη]ν βάζειν,
κ[αὶ νῦν τε κἤπειτ'] οὐδ' ὅσον ῥοπὴν ψεῦδος,
β[άζοντι τῷ Κ]έρδωνι μὴ βίου ὄνησις
κὠ[νειάτ]ων γίνοιτο —· καὶ χάριν πρός με
τίνειν ἔδει· οὐ γὰ]ρ ἀλλὰ μεζόνων ἤδη

---

27 ὅτῳ δ' ἴσον χρῶμα sim. plerique; disposui et supplevi exempli causa; οὐκ ἔστιν οὐδὲν ἄλλο (Bl) vel οὐ γίνετ' vix probabilius. undecim tantum litteras excidisse statuit Kn ‖ 28 varia tentavi; ὅκου δὲ κηρὸς ἀνθήσει plerique, sed quae KOY antecedit non O sed Ω dimidiata; οὐ λείρι' Cr[1] Dl ‖ 29 undecim tantum litteras abesse statuit Kn; deinde TPIC, ante T litterae C vestigium; τοίου δέ μοι μνέα]ς Bch | ΚΑΝΔΑ̂--, exitus incertus, suppl. Bl, Κανδᾶτις Bch (cf. Ὀδᾶτις, Herod. I p. 106 L.); eundem ni fallor intellegi volt poeta quem VI 87 ‖ Versuum 31 sqq. primas litteras parvola papyri lacinia servata ad versus singulos recte relatas esse probabile, non certum ‖ 31 K(X,Y?) incertum, suppl. Cr coll. vv. 36 sqq., an κοὐ λῷον εἶχ' | ЄCTINIΠA, post alteram ι lacuna lineolaeque vestigium, fuit P, ut vidit Bl: -ιν syllaba ante vocalem scripta, ut II 51 φησιν_ἦν ‖ 32 χ[ἠγεῖσθε μ' αἰεὶ] τὴν ἀληθ[ίη]ν βαύζειν, deinde μή [με κερδαλ]έα δίζειν Bch, dignoscere mihi videor THN ΑΛΗΘЄΙ-Ν ΒΑΔΙΖЄΙΝ, priorum litterarum exigua tantum vestigia servata, ΒΑ certum: βαδιζειν fortasse in βαζειν correctum, αληθειην ni fallor in αληθιην ‖ 33 ἐρέω γὰρ οὐδὲν] Bch, sed prima littera (I) aut K fuit aut I, hinc suppl. Cr conl. Theocr. XV 74 ‖ 34 suppl. Cr, βαρῦνον ἦ] Bch ‖ 35 suppl. Cr, κ[ὠνητ]ων Bch, maior ni fallor lacuna: ΚΩ-----ΩΝ; lineola corruptelae indicium? ‖ 36 suppl. Cr, κύων φέροι· οὐ γὰ]ρ Bch, παῖς μὴ φέροι Cr[1]; φέροι ἔχις Dl, sententiam ἔχειν τῷ βυρσοδέψῃ commendavit Bl

---

35 Hesych. ὀνειάτων· ὀνησιφόρων.

οἱ βυρσοδέψαι] κερδέων ὀριγνῶνται VII
μ[εῖον πονεῦντες]· τὰ ἔργα τῆς τέχνης ἡμῶν
ἔχουσι, πίσ]υγγος δὲ δειλαίην οἰζὺν
καὶ πε]ῖναν [ἀθλ]έων νύκτα κἠμέρην. θάλπω
τὰς σανίδα]ς ἡμέων ἄχρι<ς> ἑσπέρης, κάπτει
ὕπνον ἤδε κ]αὶ πρ[ὸς] ὄρθ[ρ]ον οὐ δοκέω τό<σ>σον,
τὰ Μικίωνος θηρί' εὔπ[λευρ' ἢν βώσῃ. col. 37
κοὔπω λέγω, τρὶς καὶ δέ[κ' οἰκέτας β]όσκω,
ὁτεύνεκ', ὦ γυναῖκες, ἀργ[οῦσ' οἱ παῖδε]ς,
οἳ κἢν ὕῃ Ζεὺς τοῦτο μοῦ[νον ᾄδουσ]ι
'φέρ', εἰ φέρεις τι'· τἄλλα δαψ[ιλῶς ἕ]αται

---

37 suppl. Cr, ὦλλοι ῥαφῆες Bch Dl; κερδέων praeter consuetudinem creticum explet, ut ὑμέων II 27, perperam Κερδέων M ‖ v. 38 sqq. nescioquid in margine dextra | 38 suppl. Cr | ΤΑΘΡΡΑ Kn in ed., qui postea ΤΑЄΡΓΑ ipse proposuit; conieceram τἆθλα, sed idem τὰ ἔργα | ἡμέων M ‖ 39 ,ΥΓ }ΓΟC legere mihi videor, atque ita Bl ‖ 40 ----ΙΝΑΝ---- ‖ 41 sex litteras deesse indicavit Bch: incertum ‖ 42 (-)-------ΑΙ (potius quam Υ)ΠΡ--ΟΡΘ-ΟΝ | suppl. Cr, ἤδε = ὄψις, κεφαλή, cf. ad V 1 ‖ 43 ΤΑΜΙΚΙ (P Kn Bch, sed aut K littera cum I coniuncta lineolam adiecit librarius P litterae capiti similem, aut erravit) ΩΝΟCΘ (potius quam K) H (sive Π) PIЄΥΠ--- (quot litterae exciderint, incertum). Μικίων Alexidis piscarius atque ὀρνιθοτρόφος picturae vasculariae ('Arch. Zeit.' 1878 XXI, 1). Post ΘΗ nescio quid superscriptum (Α[λεκτρυονες?) ‖ 44 κοὔκω M | ΤΡΙCΚΑΙΔЄ (ita Kn, I Bch)-------(-)ΟCΚΩ, δι[ηκόνους β]όσκω Bch, δέ[κ' οἰκέτας Cr, ἐργάτας St: cf. v. 9. 47 ‖ 45 ΟΤΟΥΝЄΚ, ε add. m. rec. | ΑΡΓ(Ρ?), suppl. incertum: ἀργικοί? ‖ 46 ΟΪ, relativi accentus indicatur | ΖЄΥCΤΟΥΤΟ ΜΟΥ--------Ι, ΜΟΥ certum (non ΜΟΙ), suppl. Cr (an ἴσασι?), μου κατᾴδουσι Bch ‖ 47 ΔΑ (fuit Ψ ut vidit Hdl)-----(-)ΑΤΑΙ, Α litterae basin (non C) ante T videre mihi videbar, unde δ' ἀδρανεῖς κέαται Cr[1]; δαψιλέως κεῖνται Hdl, ἕαται M

---

39 Poll. VII 82 τοὺς δὲ τὰ ὑποδήματα ῥάπτοντας πισύγγους ἔνιοι τῶν κωμικῶν καλοῦσιν. Cf. VII 132 supra ad III 12 ‖ 47 Hesych. δαψιλῶς· ἀφθόνως. | id. ἕαται· καθέζονται, ἧνται (Hom.?)

VII ὅκως νεοσσο[ὶ] τὰς κοχώνας θά[λ]π[ο]ντες.
ἀλλ' οὐ λόγων γάρ, φασίν, ἡ ἀγορὴ δεῖται,
χαλκῶν δέ. τ[ο]ῦτ' ἢν μὴ ὔμιν ἁνδάνῃ, Μητρ[οῖ,
τὸ ζεῦγος, ἕτερον χἄτε[ρ]ον μάλ' ἐξοίσει,
ἔστ' ἂν νόῳ πεισθῆτε [μὴ λ]έγει[ν] ψεύδεα
Κέρδωνα. τάς μ[οι σ]α[μβα]λουχίδας πάσας
ἔνεγκε, Πίστε· [δεῖ γ'] ἅλις νοῦν ἡσθείσας
ὑμέας ἀπελθεῖν, ὦ γυναῖκες, εἰς οἶκον.
θήσεσθε δ' ὑμ[εῖς τὰ] νέα τ[α]ῦτα, παντοῖα·
Σικυώνια, Ἀμβρακίδια, νο[σ]σίδες λεῖαι,

---

48 ΟΠΩC (κ supra), corr. m. pr. | ΚΗΧΩΝΑCΘΑ-Π-ΝΤΕC, super Ω lineola ad versum antecedentem (Ψ) pertinens, corr. Hw Bch ‖ 50 In papyro scriptum quod et alii et ego conieceramus χαλκέων M ‖ 52 ΑΝ-ΙΙΙΑΙ (ἄν, γύναι) Cr[1], ΑΝΝΟ̣Ϲ̣Α̣ Bl, lectio incerta, νόῳ Bl, ἐπὶ (τὸ) πᾶν Bch | ΠΙCΘΗΤΕ ‖ 53 Μ-Ι-Α--- ΛΟΥΧΔΑC, μευ Kn Bch; potest ΜΟΙCΑ vel ΜΕΝΑ (ἀμβ.?), non ΜΕΝCΑ, μοι etiam Bl ‖ 54 Δ·Ι-ΑΛΙCΙΝ-ΥΝΗ(C)ΘΕΙCΑC, suppl. Cr, lectio incerta; δεῖ μ]άλιστ[α] (Hdl Kn) ἰνηθείσας Cr[1], (α[ἰνηθείσας M), non fuit κ]αλ[ὰ]ς γ[ε]ν(ν)ηθείσας (Bl) neque γ]ὰρ ἐπ[ιλ]ινηθείσα[ς (Bch), nam de ΑΛΙC litteris nulla dubitatio ‖ 55 ΑΠΕΛΘΙΝ ‖ 56 ΘΉCΕCΘΕ, θηεῖσθε Bch, sed Ι litteram non dignosco neque ex Ε 'medium ductum' ultra litteram quae insequitur porrectum esse probabile, cum sat spatii intercedat | suppl. Bch, γένεα Rth ‖ 57 CΙΚΥΝΙΑ (ω supra) corr. m. pr. | ΝΟCCΙΔΕC ΛΕΙΑΙ, maculas illas ε et ῆ interpretatur M

---

57 sqq. Pollux VII 93 (γυναικῶν ὑποδήματα) τὰ δὲ Σικυώνια (57, cf. Hesych.) τὸ ὄνομα δηλοῖ τίνων τὸ εὕρημα.. 94 ..αἱ δὲ βαυκίδες (58, cf. Hesych.) καὶ βαυκίδια ἐλέγοντο· πολυτελὲς δ' ἦν ὑπόδημα κροκοειδές. γυναικεῖα δὲ καὶ τὰ...καννάβια (58) ..νυκτιπήδηκες (59), φιττακίδες (cf. 58), ..νοσσίδες (vix a Nosside nominata, sed a νόσσῳ, cf. ψιττακίδια, sim. Hesych., Ἀμβρακίδες (57), ἀμφίσφυρα (= 59, sed cf. Hes.), ἀκροσφύρια (60). Cf. VII 87: ἡ δὲ βλαύτη (58) σανδαλίου τι εἶδος... VII 90: τῶν καρκίνων Φερεκράτης [μνημονεύει]· καττύομαι τοὺς καρκίνους (60). ..καὶ τὰ διάβαθρα (utrimque altiora,

ψιττάκια, κανναβίσκα, βαυκίδ[ες], βλαυτία, VII
Ἰωνίκ' ἀμφίσφαιρα, νυκτιπήδ[ηκ]ες,
ἀκροσφύρια, καρκίνια, σάμβαλ' Ἀρ[γ]εῖα,
κοκκίδες, ἔφηβοι, διάβαθρα· ὧν ἐρᾷ θυμὸς
ὑμέων ἑκάστης εἴπατ'· ὡς ἂν αἴσθοισθε col. 38
σκύτεα, γυναῖκες, καὶ κύνες τί βρώζουσιν.

ΓΥΝΗ

κόσου χρεΐζεις κεῖν' ὃ πρόσθεν ἤειρας
ἀπεμπολῆ⟨ν τὸ⟩ ζεῦγος· ἀλλὰ μὴ βροντέων
αὐτὸς σὺ τρέψῃς μέζον εἰς φυγὴν ἡμέας.

---

58 spatium post ΨΙΝΤΑΚΑΙΑ, ψιττάκεα Bch, sed cf. testim. | ΒΛΑΥΤΙΑ (τ supra), βλαῦτται plerique; num ι coaluit, ut II 8. IV 95. VIII 11? βλαυτία ut videtur Hesych., Leon. Anth. Plan. app. 307, 3 ‖ 59 ἀμφίσφυρα plerique, sed cf. testim. ‖ 60 βάμβαλ' Bch, sed Β primo loco legi posse non credo ‖ 61 ne corrigas ἔφηλοι | ΕΡΑ ‖ 62 ΕΙΠΑΤ(Τ ex C?)ΩCΑΝ ‖ 63 σκύτεα a σκῦτος: sententiam satis perspicuam a plerisque qui σκυτέα γ. καὶ κύνες scribunt non intellectam mireris, εἰπάτωσαν. αἴσθοιθε σκύτεα, γυναῖκες· καὶ (= καὶ αἱ) κύνες τι (sc. σκῦτος) βρώζουσιν Bl vix recte ‖ 64 ΚΟCΟΥ | ΚΙΝ | ΗΙΡΑC (non ΗΑΡΑC) ‖ 65 suppl. M | spatium post ΖΕΥΓΟC ‖ 66 Prima littera Α an Ο?

---

cf. Varro de l. l. VII 53. Festus Paul. p. 74. Athen. XIII p. 568) δὲ κοινὰ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν (61)· ὁ δὲ κόθορνος κτλ. Hesych. s. Σικυώνια· ὑποδήματα γυναικεῖα καὶ ψέλια (57). νοσσίδες· ὑπόδημα γυναικεῖον (57). ψιττακίαν (idem vitium apud Photium s. v., ψιττάκια Etym.)· εἶδος ὑποδήματος γυναικείου (58). κανάβια· ...ἢ ὑποδήματα ποιά (58). βαυκίδες· εἶδος ὑποδήματος γυναικείου (58). βλαύτη (= Poll. VII 81), βλαυτία (volg. βλαυρια)· σανδάλια, βλαυτοῦν (58), ἀμφισφαῖρα (cum libro nostro; perperam a Polluce -σφυρα accessiverunt). ἀκρόσφυρα· γένος ὑποδημάτων γυναικείων (60). καρκίνος· ... ὑποδήματα κοῖλα, καὶ δεσμός τις (60). σάμβαλα· σάνδαλα (60). Ἀργεῖα· ὑποδήματα πολυτελῆ γυναικεῖα (60). διάβαθρα· εἶδος κτλ. (61). Didymum tenemus hunc locum cum cura excerpentem

VII

ΚΕΡΔΩΝ

αὐτὴ σὺ καὶ τίμησον, εἰ θέλεις, αὐτὸ
καὶ στῆσον ἧς κοτ' ἐστὶν ἄξιον τιμῆς·
ὁ τοῦτο [ἐ]ῶν γὰρ οὔ σε ῥηδίως ῥιν[ᾷ].
σκυτέων, γύναι, τὠληθὲς ἢν θέλῃς ἔργον,
ἐρεῖς τι, ναὶ μὰ τήνδε τὴν τεφρὴν κόρσην
ἐφ' ἧς ἀλώπηξ νοσσίη[ν π]εποί[η]τ[αι.
τάχ' ἀλφιτηρὸν ἐργαλ[εῖ]α κινεῦσι,
Ἑρμῆ τε Κερδέων καὶ σὺ Κερδίη Πειθοῖ,
ὡς ἤν τι μὴ νῦν ἧμιν ἐς βόλον κύρσῃ,
οὐκ οἶδ' ὅκως ἄμεινον ἡ κύθρη πρήξει.

ΓΥΝΗ

τί τονθορύζεις κοὐκ ἐλευθέρῃ γλάσσῃ
τὸν τῖμον ὅστις ἐστὶν ἐξεδίφησας;

---

67 ΘΕΛΙϹ ‖ 69 Ο(potius quam Ι, Ϲ)-ϹΥ(Κ?)ΤΟΙ(Λ Bl, Ε M)ΩΝΓΑΡ, *ι τουτο ..γαρ* Kn, lectio incerta, *ὁ τεκτονῶν* Cr[1], *ὁ τοῦτο λῶν* Bl, *ἐῶν* M | exitus incertus, ϹΩ legit Bch: *π[ε]ί[σε]ι* vel *-σαι* Cr olim, [Ρ]ΙΗ[Ν]ΑΙ = *ῥινᾷ* Bl ‖ 70 ϹΚΥΤΕΩΝ (Bch), *δευτεων* Kn Bl ‖ 71 ΕΡΙϹ ‖ 72 ΑΛΩΠΗΞΝΟ-ϹΙΗΝ -ΕΠΟΙ-Τ--; verum viderat Dl Hdl ‖ 73 ⁻ΤΑΧ, lineola aporiae indicium | Ε:ΓΑΝ-ΙΑ, suppl. Dl, *ἔργα [καλ]ὰ κινεῦσι* Bch, *ἔργα θεῖα* M, *εὖσαν; ἢ ῥα κινεῦσι*, sc. *τὸ δέλεαρ* Cr[1] 74 explicavi, sicut Bch; inepta moliti sunt alii | *κερδῴη* W | ΠΙΘΟΙ ‖ 76 ΑΜΙΝΟΝΗΧΙ (Χ oblita vel ex Υ deformata) ΥΤΡΗ ΠΡΗΞΙ, lineola num *κύθρη* (fr. 14, 1) scribendum esse indicatur? *ἡ κύρτη* Blümner ‖ 77 ΤΙΤΟΝΘΟΡΥΞΕΙϹ, Ξ et Ζ in papyro simillimae, *τονθορύξει* Bl M forma dubiosa, cf. *τονθρυστής, τονθορυσμός*

---

72 *ἀλώπηξ· ὄρχησις. καὶ ἀλωπεκίαι. Μώμων ὡς Σοφοκλῆς* (corr. *ὡς Σ. Μώμῳ*, fr. 386 p. 222 N). *ὅπέρ ἐστι ἐν σώματι πάθος γενόμενον.* Verba *Μώμων κτλ.* ad priorem, *ὅπέρ ἐστι κτλ.* ad alteram explicationem pertinent ‖ 75 cf. Hesych. *βόλος· θύρα* (scr. *θήρα*)... *καὶ δίκτυον*

ΚΕΡΔΩΝ

VII

γύναι, μιῆς μνῆς ἐστιν ἄξιον τοῦτο
τὸ ζεῦγος ἢ ἄνω σ' ἢ κάτω βλέπειν· χαλκοῦ col. 39
ῥίνημ' ὃ δή κοτ' ἐστὶ τῆς Ἀθηναίης
ὠνευμένης αὐτῆς ἂν οὐκ ἀποστάξαι.

ΓΥΝΗ

μάλ' εἰκότως σευ τὸ στεγύλλιον, Κέρδων,
πέπληθε δαψιλέων τε καὶ καλῶν ἔργων.
φύλασσε κάρ[ψ]ας αὐτά· τῇ γὰρ εἰκοστῇ
τοῦ Ταυρεῶνος ἡκατῇ γάμον ποιεῖ
[τ]ῆς Ἀρ[τακ]ηνῆς, κὐποδημάτων χρείη.
τάχ' οὖν, τάλης, ᾄξουσι σὺν Τύχῃ πρός σε,
μᾶλλον δὲ πάντως· ἀλλὰ θύλακον ῥάψαι,
τὰς μνέας ὅκως σοι μὴ αἱ γαλαῖ διοίσουσι.

ΚΕΡΔΩΝ

ἤν τ' ἡκατ⟨ῇ⟩ ἔλθῃ, μνῆς ἔλασσον οὐκ οἴσει,
ἤν τ' ἡ Ἀρτακηνή· πρὸς τάδ' εἰ θέλεις σκέπτευ.

---

79 ΓΥΝΑΙ | *μνῆς* umbra relicta ‖ 80 ΒΛΕΠΙΝ ‖ 83 ΜΑΛ ‖ 85 ΚΑΙ-ΑϹ, post ΚΑ potius Ρ quam Γ, ante ΑϹ Ψ litterae hasta; *κάψας* M, *κάγκάς* Cr[1], *κα[λῶ]ς* Rth | ΙΚΟϹΤΗΙ ‖ 86 ΤΑΥΡΕΩΞΝΟϹΗΚΑΤΗ, cf. 91, *ἡκατῇ* Bch; *Ἑκαταία* sim. in inscr. Cois | ΠΟΙΙ ‖ 87 ΑΙ---ΗΝΗϹΚ(Χ?), suppl. ex v. 92 ‖ 88 ⁻ΤΑΧ, dubitavit corrector de versu medio, ubi item perspicitur: ΤΑΛΗϹΑ(Α, potius quam Δ, Λ)ΛΞ(?)ΟΥϹΙ: ni fallor Ι deletum voluit (*ἄξουσι* pro *ᾄξουσι*?) ‖ 89 Fuit ΠΑ ΝΤΩϹ ‖ 90 ΟΚ ΩϹ papyro fissa voces distractae (Kn Mk) ‖ 91 ΗΝ ΟΥΧΟΙϹΙ (κ supra Χ), corr. m. pr. ‖ 92 ΗΝΤΗΙ, Ι locum non habet, nimis enim quaesitum *ἤν τ' ᾖ Ἀ.* (M) | ΘΕΛΙϹ

---

85 Cf. Hesych. *κάρψαι· ξηρᾶναι* ‖ 90 Hesych. *διοίσουσι· διαφέρουσι*

VII

ΓΥΝΗ Β

οὔ σοι δίδωσιν ἡ ἀγαθὴ Τύχη, Κ[έ]ρδων,
ψαῦσαι ποδίσκων ὧν Πόθοι τε κἤρωτες
ψαύουσιν; ἀλλ' εἶς κνῦσα καὶ κακὴ λώβη,
ὥστ' ἐκ μὲν ἡμέων δὶς ⟨τὸ τ⟩έλος, ἐῶ, πρήξεις,
ταύτῃ δὲ δώσεις κε[ῖ]νο τὸ ἕτερον ζεῦγος
col. 40 *κόσου; πάλιν πρήμηνον ἀξίαν φωνὴν*
σεωυτοῦ.

ΚΕΡΔΩΝ

στατῆρας πέντε, ναὶ μὰ θεοὺς, φο[ι]τᾷ
ἡ ψάλτρι' ⟨Εὐ⟩ετηρὶς ἡμέρην πᾶσαν
λαβεῖν ἀνώγουσ', ἀλλ' ἐγώ μιν [ἐχθα]ίρω,
κἢν τέσσαράς μοι Δαρεικοὺς ὑπόσχηται,
ὁτεύνεκέν μευ τὴν γυναῖκα τωθάζει
κακοῖσι δέννοις. εἰ [δέ σοίγ' ἐστ]ὶ χρείη,

vv. 93 sq. alteri mulieri dedit M, Metro plerique | ΟΥ 95 ΑΛΛΙC, *ἄλλαις* Cr[1], *ἀλλ' οἷς* Rth, *ἀλλ' εἷς* Bch | *κνῖσα* Rth, *κνύζα* alii ‖ 96 ⌐ωCT, lineola locus obscurus indicatur | ΗΜΕΩΝΔ(Δ Λ potius quam Α)ΙCΛΕΟCΕΩΠΡΗΞΙC, correxi coll. I 64; tentaveram *διέλεο, δὶς πλέον, δὶς θαλέοι σέω πρῆξις; ἄπλετος σέω πρῆξις* Bch, *δὶς λόω πρήξεις* El ‖ 97 ΤΑΥΤΗΙ ΔΕΔΩC(C potius quam Τ)ΙC, *δώσεις* plerique, tentaveram *δῶτις* coll. Hesych. ‖ 98 interstitium post ΚΟCΟΥ, obtemperavi | 99 CΕΩΤΟΥ in marg. sin. add. m. pr.; eadem in marg. sup. repetivit CΕΩΥΤΟΥCΤΑΤΗΡὂ (= *οὕτω*?) ‖ 100 suppl. Rth, facilius *⟨'Ι⟩ετηρὶς (cf. *'Ι-άνασσα* sim.) ‖ 101 ΛΑΒΙΝ | spat. ante ΑΛΛ | Ε-Θ-ΙΡΩ ‖ 102 Poeta *Δαρ(ε)ικοὺς* pronuntiari voluit, cf. 122; spondeus locum non habet, ne in proprio quidem nomine ‖ 103 ΟΤΟΥΝΕΚΕΝ, corr. M ‖ 104 ΔΕΝΝΟΙC, spat., ι coniectura inepta m. r.; *δεννοῖς* Bch | ante ΧΡΕΙΗ fuit Ι vel Ν: *σοί γ' ἐστι]ν* vel *γέ τι*? non aptum *εἰ δὲ τῶνδέ σοι* (El)

95 Hesych. *λώβη· βλάβη . . . χλεύη ψεῦδος ὕβρις* ‖ 102. 106. 122 Hesych. *Δαρεικοί· οἱ χρυσοῖ στατῆρες. ἐκλήθησαν δέ, ὥς τινές φασιν, ἀπὸ Δαρείου τοῦ τῶν Περσῶν βασιλέως* ‖ 103 Hesych. *τωθάζει· χλευάζει . . . λοιδορεῖ . . . κακολογεῖ*

VII

φέρευ λαβοῦ⟨σα⟩. τῶν τριῶν [θέλω] δοῦναι
καὶ ταῦτα καὶ ταῦτ' [ὧν ἐμοί 'στι] Δα[ρε]ικῶν
ἕκητι Μητροῦς τῆσδε [τῶν τέ σευ] χειλ[έων·
δύ]ναιτό μ' ἐλάσαι σἂν [φιλήματ', εἰς ἄλλας
ἐόντα λίθινον, ἐς θεοὺς ἀναπτῆναι·
ἔχεις γὰρ οὐχὶ γλάσσαν, ἡδονῆς δ' ἠθμόν·
ἆ, θεῶν ἐκεῖνος οὐ μακρὴν ἀπῴ[κισται,
ὁτέῳ σὺ χείλεα νύκτα κἠμέρην οἴγ[εις.
φέρ' ὧδε τὸν ποδίσκον· εἰς ἴ⟨χ⟩νος θῶ μ[ι]ν.
πάξ· μήτε προσθῇς μήτ' ἀπ' οὖν ἕλῃς μηδέν·

105 *φέρευ, λαβοῦ ⟨τούτων⟩* Buecheleri vix ferri potest propter caesuram; multa tentavi, velut *λάβ' οὔ⟨τω⟩ τῶν τριῶν [κακῶν]*, quae Cerdo 'lingua non libera' murmuretur ‖ 106 ΚΑΙΤΑΥΤΑΥΤΑ ΚΑΙΤΑΥΤ---------Ι_ΑΓΙΚΩΝ, dittographiam del. Kn; *ταῦτ' ἄλλα πέντε δαρεικῶν* Hdl vix recte, nam ante Δ scriptum erat Ι; *⟨ἅμα τίθημι⟩* Dl ‖ 107 *τησδ---------ει---* Kn, *[σὴ δ' ἔτ' ἂν] φωνὴ* Bch, in fine umbrae evanidae ſ(Π, Χ?) ΕΙΛ(Λ, Δ)◡/ǀ', suppl. Cr, *[τοῖν τέ σευ] χειλ[ο]ῖν* Cr[1] ‖ 108 ⌐--ΝΑΙΤΟΜΕΛΑCΑΙCΑΝ(non fuit Μ)Ι----◡, deinde decem fere litterae detritae; lineola dubitationis indicium; suppl. Cr, *ἂν* part. insolenter posita (Hermann op. IV 194), *σαν[ίδος* Dl, *σαμβάλοισιν ὥστ' Ἑρμέω* Bch; cf. praef. ‖ 109 ΕΟΝΤΑΛΗΘΙΝΟΝ, corr. Hdl in fine pellucet ΑΝΑΠΤΤΗΝΑΙ (Hw) ‖ 110 ⌐ΕΧΙCΓΑΡ, deinde interstitium, lineola indicium corrupti quod sequitur ΗΔΗΝΗC; deinde ΔΗΘΜΟΝ iam Bch cognovit, ubi *δηελθιν* Kn de singulis dubitans ‖ 111 ΕΚΙΝΟC | ΑΠΓΩ, reliquae litterae incertae, suppl. Hdl Danielsson, cf. I 13, *ἀπήλλακται* Bl, *ἀπ[έ]σφ[αλται* C[1], *ἄπ[εσθ' ὠνὴρ* Bch ‖ 112 ΟΤΕΩ | ΧΙΛΕΑ | ΟΙΙ---⁄, verum perspexit Bl Rth (*οἴγνυς*), *οἰνοῖς* Hdl Cr[1] coll. v. 110 I 25 ‖ 113 ΕΙCΙΝΟCΘΩΜ-Ν·, punctum an x litterae umbra super Ι?; suppl. Bl, *εἰ σίνος θῶ[υμα* Bch, *θ⟨έ⟩ω* M ‖ 114 ΠΑΞ· punctum pausam indicat | ΕΛΗC (in fine Ι?)

108 Hesych. *ἐλάσαι· . . . ποιῆσαι, ἀγαγεῖν* ‖ 111 Hesych. *ἀπῴκισται· μεμάκρυνται.* Sed cf. LXX Reg. I 4, 22 ‖ 114 Hesych. *πάξ· ὑπόδημα εὐυπόδητον. ἢ τέλος ἔχει(ν).* Prius glossema Herondae versu male intellecto ortum, cf. test. ad II 47; *baxeae* enim vix huc referendae

VII τὰ καλὰ πάντα τῆς καλῇσιν ἁρμόζει.
col. 41 αὐτὴν ἐρεῖς τὸ πέλμα τὴν Ἀθηναίην
τεμεῖν. δὸς αὔτη καὶ σὺ τὸν πόδα· ψωρὴ
ἄρηρεν ὁπλή· βοῦς ὁ λακτίσας ὑμᾶς.
εἴ τις πρ[ὸ]ς ἴχνος ἠκόνησε τὴν σμίλην,
οὐκ ἄν, μὰ τὴν Κέρδωνος ἑστίην, οὕτω
τοὔργον σαφέως ἔκειτ' ἂν ὡς σαφῶς κεῖται.
αὔτη σύ, δώσεις ἑπτὰ Δαρικοὺς τοῦδε,
ἡ μέζον ἵππου πρὸς θύρην κιχλίζουσα.
γυναῖκες, ἢν ἔχητε κἠτέρων χρείην
ἢ σαμβαλίσκων ἢ ἃ κατ' οἰκίην ἕλκειν
εἴθισθε, τήν μοι δουλ[ίδ'] ὧδε ⟨δεῖ⟩ πέμπειν.
σὺ δ' ἧκε, Μητροῖ, πρός με τῇ ἐνάτῃ, πάντως
ὅκως λάβῃς καρκίνια· — τὴν γὰρ οὖν βαίτην
θάλπουσαν εὖ δεῖ 'νδον φρονεῦντα καὶ ῥάπτειν.

---

115 THC | ΑΡΜΟΖΙ (I supra) ‖ 116 ЄΡΙC ‖ 117 spatium post TЄΜΙΝ | ΨΩΡΗ ‖ 118 post ΑΡΗΡЄΝ et ΟΠΛΗ interstitia, non legerat *ψωρῇ ἄρηρ' ἐν ὁπλῇ βοῦς* (M); *ὕλλας* Dl ‖ 121 *σαφέως κ.* M | ΚΙΤΑΙ ‖ 122 ΔΩCΙC ‖ 123 *κιχλίζουσα*; vix recte M ‖ 125 ЄΛΚΙΝ ‖ 126 _ЄΙΘΙCΘЄ, lineola exitum corruptum indicat | *δουλ[ίδ']* Bl Cr Hdl all. | --ΩΔЄΠЄΜΠЄΤЄΙ (IN supra), corr. m. pr.; ΔЄΙ (add. Rth) haplographia haustum; quod additum est I ex archetypo transcriptum num huc spectat? *πέμποιτε* Bl, *πέμπεσθε* M ‖ 129 δ ρ ΘΑΛΠΟΥCΑΝ, *θάλπους ἄνευ* Bch | ΦΡΟΝΟΥΝΤΑ | ΡΑΠΤΙΝ | '*homo cordatus bonum vestimentum bene sarciet*' i. e. feminam quae empturas ei adducit donis sibi devinciet; eadem fere ratione explicaverunt Bl Hck

---

116 Hesych. *πέλμα· τὸ κάτω τοῦ ποδός* * * * ‖ 118 Hesych. *ὁπλή· ὄνυξ κτήνους. ἄλλος* (Herond.?) *ἐπὶ ποδῶν ἀνθρώπου*

VIII.

ΕΝΥΠΝΙΟΝ.

Ἄστηθι, δούλη Ψύλλα· μέχρι τέο κείσῃ
ῥέγχουσα; τὴν δὲ χοῖρον αὐονὴ δρύπτει·
ἢ προσμενεῖς σύ, μέχρι σευ ἥλιος θάλψῃ
τὸν κ]υσὸν ἐσδύς; κῶς δ', ἄτρυτε, κοὐ κάμνεις fr. 1+9
τὰ πλ]ευρὰ κνώσσουσ'; αἱ δὲ νύκτες ἐννέωροι.
ἄστηθ]ι, φημί, καὶ ἅψον εἰ θέλεις λύχνον
καὶ τ]ὴν ἄναυλον χοῖρον ἐς νομὴν πέμψ[ον.
τόν]θρυζε καὶ κνῶ, μέχρι σευ παραστᾶ[σα
τὸ] βρέγμα τῷ σκίπωνι μαλθακὸν θῶμαι.
δει]λὴ Μεγαλλί, κα[ὶ] σὺ Λάτμιον κνώσσεις;

---

1 *τεῦ* M | ΚΙCΗΙ ‖ 2 ΔΡΥΠΤΙ ‖ 3 ΠΡΟCΜЄΝΙC | ΘΑΛΨΗΙ (I supra), correxit ad regulas scholae, cf. VI 36; *μέχρις εὖ* Rth, *εὖ* Wright ‖ 4 sqq. suppl. Dl Cr Hdl | ΚΑΜΝΙC ‖ 5 post ΚΝΩCCΟΥC interstitium ‖ 6 ΚΑΙΑĊ+(Τ corr. in Ψ)ΗĊΟΝ, corr. m. pr. | ΘЄΛΙC ‖ 9 ΒΡЄΓ⸾ΜΑ IV 51 | *θέωμαι* M ‖ Versuum 12 (10?)—21 binae fere priores litterae col. 41 adhaeserant; quae inde a versu 10 ⸾ lineola separata sunt, ex fr. 9 Kn (tab. XXIII) recte huc rettulit Dl ‖ 10 --ΛΗΜ,ЄΓΑΛΛΙ΄, interstitium maius, suppl. Bch, *δούλη* Kn | ΚΝΩCCΙC

---

1 Phot. Suid. *ψύλλα καὶ ψύλλαι* ... *Ψύλλοι ἔθνος Λιβύης* ... *καὶ τὸ ἐν τῇ Μεσσηνίᾳ Μενάνδρου κύριον ὄνομα*, cf. AP. VII 403: num haec serva *Afra genus* (Moret. 32)? ‖ 5. 10 Hesych. *κνώσσειν· ὑπνοῦν* (δ 809) ... *κοιμᾶσθαι, ῥέγχειν* (cf. v. 2)

VIII οὐ] τὰ ἔρια σὲ τρύχ[ο]υσιν. ἀλλὰ μὴν στέμμ[α
ἔ]π' ἱρὰ διζόμ[εσ]θα· βα[ιὸ]ς οὐχ ἡμῖν
ἐν τῇ οἰκίῃ ἔτι μα[λ]λὸς εἰρίων. δειλή,
ἄστηθι· σύ τέ μοι τ[οὖνα]ρ, εἰ θέλεις, Ἀννᾶ,
ἄκουσον, οὐ [γὰρ νωχελέα]ς φρένας βόσκεις.
τράγον τιν' [ἕρπειν κατὰ] φάραγγος ᾠΐσμην
μακρῆς ὁ[ρῆν, αὐτό]ν τε κεὔκερως [αἶγας.
ἐπεὶ δὲ δῆ[ρχε ψηλα]φῆν [τ]ὰ τῆς βήσσης,
ἤ[δη] σφά[γιά εἰ]μεν· κ[αὶ] γὰρ ἐσσῶμαι [κἀμοὶ
συ[ναλλα]γεῖσαι χ[αῖ]γες. αἰπόλοι πλε[ῦνες
τη[ρέουσι]ν ἧπα[τ' εἰ]ρίων τε ποιεῦ[σιν
fr. 2+11 ὥσπερ τελεῦμεν ἐγ[χυτλώσουσαι στέμμα.
χοἳ μὲν μετώποις ε[ἰς ἀνάγκας ἦν] εἷλκον

---

11 sqq. suppl. Bch Dl | TAЄPI A, verum vidit Bl, ἔργα plerique | Post TPYX-YCIN interstitium ‖ 12 suppl. Bch, βά[ψ]ις Dl ‖ 13 Є^{N} TH^{I}OIKI HI κτλ. corr. m. rec.[2] ut videtur μα[γμ]ὸς Dl per litteras, sed in papyro Λ potius, quam M litterae altera pars | IPIΩN | ΔIΛH ‖ 14 ˏACTHΘI, lineola aporiae signum | CYTЄMOIT (IT potius quam N)--∴PЄIΘЄΛIC ANNÂ, suppl. Bl, [τ]οῦτ' ἐμὸν Bch: [τ] locum non habere monuit Kn ‖ 15 AKOYCON | OY-''ͻ------C', suppl. conl. Hesych. BOCKIC ‖ 16—22 suppl. Cr ‖ 16 TPAΓON TIN | ΦAPA (quod legit Bch I ad Γ pertinet) ΓΓOC (Mk) ΩIC (non O) M (del., non AM) I -, ^{HΘ} m. pr., ᾠόμην vel ᾠΐσμην (M) in ᾠήθην mutatum esse ci. Cr Bl ‖ vv. 16 sqq. exeuntibus quot litterae desint si desunt, incertum, nam avulsa est dextra pars papyri ‖ 17 MA KPH C O, post C spatium vocabuli vel enuntiati incipientis indicium ‖ 18 ЄΠ IΔЄΔH | ΦHN- ᴗTHC, ante T fuit A vel C, non O ‖ 19 H̄ (nescio quid superscriptum)-- CΦA | in fine litteras aliquot deesse metro ductus recte statuit Bch ‖ 20 ΓICAI, Γ fere certum | X --¯ЄC, ante ЄC Γ potius quam P, suppl. Cr ‖ 21 ˏTH lineola obliqua corruptelae indicium a v. 22 nova pagina incipit ‖ 22 ЄΓ potius quam ЄN vel ЄΠ ‖ versuum 23 sqq. ultimas litteras minutae papyri particulae inscriptas (fr. 11 tab. XXIII) primus huc rettulit Dl; quot litterae mediis versibus desint, incertum ‖ 23 suppl. Cr coll. V 58,

ἔκοπτον ἀρνευτῆρ[σιν εἰκότες πάγχ]υ, VIII
οἳ δ' ὕπτι' ἐρριπτεῦντ[ο καὶ συνωχ]εῦντο·
εἰς ἓν γέλως τε κἀνίη [ἐκεράν]νυντο.
κἀγὼ 'δόκεον δὶς μ[υρίους ἔχειν μ]όχθους
---ἀ]ναλέσθαι κη[
--------ωστη [ ]νος
]--ησαν
]ητι
[δεινὰ
„τὰ δεινὰ [fr. 8
„ἔρρ' ἐκ προσώπου, μή ⟨τί⟩ σ' ἐκπερῶν πρέσβυς
„οὔλῃ κατ' ἰθὺ ⟨τῇ⟩ βατηρίῃ κνάψῃ."
κἠγὼ μ[ὲν εἶπον
„θανεῦμ' ὑ[π'

ἢ χα]λκὸν Dl Cr[1], sed ante ΛK potius I fuit vel H quam Λ; post MЄTΩΠOIC spatium, littera maior ‖ 24 suppl. Dl, πόντο]υ Bch: cf. Phoen. Coron. 6 ‖ 25 suppl. Cr, κήπιδιν]εῦντο Dl, ultima littera C, aut O aut Є; ἐρρίπτευν τὰ μέλε' ἐδίνεον τε (Bch) poëta non scripsit ‖ 26 ЄI^{C}ЄN | suppl. Dl, [ἀνεμίγν]υντο Bch, possis 'πεζεύγνυντο, ἐπεμίγνυντο ‖ 27 suppl. Dl ‖ 32 columnae initium ‖ 33 ЄPPЄKΠPOC, caetera ex Scholio Nicandreo ascita; τί add. Cr, μή σε κ⟨αί⟩περ ὢν πρ. Dl ‖ 34 OΛ·HIKATIC, caetera e schol. Nic., ubi in fine καλύψῃ, corr. Cr, κάψῃ Bch ‖ 35 KH̶ [H ex Ω man. pr.] ΓΩMC ‖ 36 ΘANЄYMY

---

32 Hesych. δεινά· καταπληκτικά, φοβερά. Paroem. (Coisl. 99) δεινὰ τὰ δεινά ‖ 33 sq. Schol. Nic. Ther. 374 p. 31 K.: βατῆρα δὲ τὴν βακτηρίαν κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ κ. καὶ Ἡρώδης ὁμοίως ὁ [ἡμίαμβος] ⟨ἰαμβογράφος⟩ ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ὕπνῳ (conieceram Ἐνυπνίῳ)· φεύγωμεν (glossema) ἐκ προσώπου μή σ' ἐκπερῶν πρέσβυς οὐλῇ κατιθὺ (ita V; alii κατ' εὐθύ) βατηρίῃ καλύψῃ. Quod delevi ἡμίαμβος hominis Byzantini inventum de metro coniecturam facientis e margine in textum irrepsit. Nulli igitur Herondae dimetri mimiambici atque cadit quod divinatus est Fr. Hanssen in commentationibus Ribbeckianis p. 190 sq.

VIII fr. 5 ,,μαρτύρ[ο]μαι δὲ τ[ὴ]ν νέην [ἐγὼ ταύτην.
ὃ δ' εἶπεν ,,[ἄ]μφω τ[ὸ]ν δορέα
,,κατοῦ τι [τ]ῶν ἐλή[σα]το ἓν δύ[ο
--ναδ(-)-- ὧδε τὤναρ ωδι[
◡ – ◡ – τὴ]ν αἶγα τῆς φ[
◡ – ◡ ἀ]λλ' οὐδ' ὣς [ἐγὼ 'σιώπησα,
ἀλλ' εἶπον ,,αἰ]πόλοι μ[
,,τ]ἄνθεα τελεῦ[ντες
,,τὰ μέλεα [δέ]νδ[ρα
,,τιλεῦσιν ε[
,,τομὴν ασ[
,,πολλῶν τ[

V. 37—45 syllabae inde a quarta ex fr 5 petitae. Fr. 5 huc referendum esse cum eo probatur, quod v. 37 *μαρτύρ-* (fr. 8) atque *-μαι* (fr. 5) apte coniungitur (Bl), tum eo quod v. 44 *τελεῦντες* vocis T littera manifesto ita est divisa, ut altera pars fragmento 8 adhaereat, altera fragmento 5 (Cr). Praeterea v. 37 sq. 44 sqq. sententiae toti loco convenientes hinc restaurari possunt ‖ 37 fr. 5 ΛΑΙΔΕ Ͻ-ΝΝΕΗΝ, suppl. Cr[1], *δὲ κ[υ]νέην* Bch non recte ‖ 38 ϽΔΙΠΕΝ | fr. 5 spatium post ΜΦΩ, suppl. Cr[1] (*δορεύς* = *σφαγεύς, κολαστής*), *ἄμφωτον δόρεα* Bch; supplemento meo huc transposito loco difficili lumen obfunditur ‖ 39 fr. 8 ΚΑΤΟΥΤΙ, *καὶ τοῦτ' ἰ-* (Bch) vel *καὶ τοῦ τι* (Cr[1]) scriba non dedit, potest *κατ' οὔτι* (Bch) vel *κατοῦ τι-* (Cr) | fr. 5 Ͻ[Ω dimidiata]Ν(spatium)ΕΛΗ-(-)Α(Α potius quam Ε) ΤΟΕΝΔΥ, *ἐλή[ζε]το* Bch ‖ 40 fr. 5 *τῶν ἀρωδι[ῶν ardeorum* interpretatur Bch coll. Hipp. 63. 76: forma inaudita. *τὤναρ* = *τὰ ὄναρ* Cr ‖ 41 fr. 5 ΝΑΙΓ(Τ Kn Cr[1])ΑΤΗΣΦ, disposuit Bch. *φ[άραγγος? φ[υγῆς?* ‖ 44 fr. 8 -ΑΝΘΕΑ Ι (Bch, *--νοσα* Kn), adhaerescit fr. 5 ¯ΕΛΕΥ ‖ 45 fr. 5 lineoleae quaedam servatae quae vocabulo quod proposueram *δένδρα* aptari possunt ‖ 47 ΤΟΜΗΝΑΣ(C, Ε, Ω, Ο?)---, *τομὴν ἀσ[ελγῆ]?* cf. Soph. Ai. 582

---

39 Suid. *ἓν δύο τὸ ταχέως, ὡς ἡμεῖς, Μένανδρος* contulit Bch

,,κὴ τῷ γ[VIII
,,κ]ἠγὼ οὐκ ἐσύλευν [fr. 3
,,κ]αὶ ἄλλης δρυὸς [
,,ἃ] δ' ἀμ[φ]ὶ καρτὰ [
--να--ποιουν [
-------ειον με [
-------ν μα λι[
------κροκωτ[
------λεπτῆς ἀ[ρβύλης
------ς δ' ἐνεβ[
------εν κυπα[σσ
-------ἀμφικι[
-----κο]θόρνου
------ωμεν το[
------ὤρην εἶχ[ε
----τ]ὸ λῶπο[ς
τοῦ Ὀδ]υσσέως ω[

* * *

---

49 ΚΗ Τ̄ΩΙΓΣ(vel ΙΠ), ultimae litterae incertae, *κητωιγ* Kn: mira sinistra T litterae hasta, unde *κἠγὼ εἶπον* Cr[1] (M). *κὴ* = *καὶ εἰ* (cf. VI 6)? Columnae exitus ‖ v. 50 sqq. fr. 3 cum fr. 8 apte coniungendum esse coniecit Cr ‖ 52 -ΔΑΛ (Μ dimidiata)-Ι˙ ΚΑΡΤΑ, spatium, deinde ' (Ι, Ο?); scriptor voluit quod dedi, *τὰ δ' ἀμφίκαρτα* Bch ‖ 53 -Ι(vel Ω, Ο)ΝΑ | *ποιευν* M ‖ 54 ---'ι'---Ε(C Kn, Ξ?)ΙΟΝ ‖ 55 Ν(ΛΙ vel ΑΙ?)ΜΑ Λ!, post ΜΑ spatium, ultima littera aut Ι aut Ο, Ω, Ε; *αἷμα? μᾶ?* ‖ 56 ΚΡΟΚΩΤ ‖ 57 ΛΕΠΤΤΗΣΑ ‖ 60 ultima littera aut Ι aut Ν, *εἶχ'] ἀμφὶ κν[ήμας* Bch ‖ 62 prima littera Ω: Ω potius fuit quam Ο ‖ 63 ΙΜ Kn, ego ΙΧ agnosco ‖ 64 Ω̊ΛΩΠΟ, corr. m. pr. ‖ 65 -----ΥΣΣΕΩΣΩ̊, num fuit *ὧς*, corr. in *ὅκως?* ‖ In fine Somnii sol oriens descriptus esse videtur, cf. Mattii fr. 2 infra p. 85. Scilicet *ἠὼς ὁρῶσα τὰ νυκτὸς ἔργα γελᾷ* (Apostol.-Ars. VIII 77[g] p. 452).

---

64 Hesych. *λῶπος· ἱμάτιον* (cf. Hippon.)

VIII fr. 10

]ως ἔχ[ει
εἶ]α δὴ [
μ]εζον[

Fr. 10 propter papyri texturam Somnio tribuit Kn, ad prooemium 1—3 rettulit Mk. Ego cum col. 35 haec verba inserebam, VII 9 quod olim conieceram me fere legere sensi; sed caetera minus apposita: VII 8 *μᾶλλον δὲ τὴν ἄκανθα[ν]*ΩC ЄΧ[---] *καλῇ* (*ὡς ἔχει καλῇ* om. substantivo?) | 9 *ἐκ τοῦ τραχήλου δῆσο[ν. εἶ]* ΑΔΗ, [*οἰκότρι*]*ψ* | 10 *κίνει ταχέως τὰ γοῦνα,* [*μ*]ЄΖΟΝ' [*ἢ δεῖ σε κτλ.* vel [*μ*]ЄΖΟΝ [*ἢ δεσμά* | *τρίβειν ψοφεῦντα νουθ*[*ετήσω σ' ἐκ*] *τῶνδε* ‖ Certe vv. 1 et 2 litteris illis non tam apte supplentur, ut dubitationi nullus locus sit

[ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ]

* * *

fr. 4

γε[
αν[
ἰαμ[βο
εἰς σή[ν
σκά[ζοντ
σα[
θι[

* * *

[οὔ τι γὰρ μέζον
ποθέω] κλέος, ναὶ Μοῦσαν, ἤ μ' ἔπεα κ[άμνειν

Fr. 4 papyri frustulum mediae fere paginae tribuendum ‖ 1 ΙΊC umbrae incertae, ΓЄ an ЄC an Η an ΤΟ? ‖ 3 ΙΑΜ ‖ 4 ΙCCΗ, *εἰς ση* Bch ‖ 6 CΑ an ЄΑ? ‖ 7 ΙΘΝ legere sibi visus est Mk ‖ In fine versuum 8 sqq., in quibus nova incipit pagina, quot litterae desint incertum dextera papyri particula avulsa: tres praeter ultimum versum vel quattuor excidisse probabile ‖ 8 *ποθῶ*] *κλέος* potius quam *Ἡρα*]*κλέος*; *ἐμὸν*] *κλέος* Dl Cr olim; praecedere velut *οὔκοτ' ἐκλείψει* coniecit Dl, sim. Cr olim, *ποιήσει ἔχειν* Bch, deinde sententiam esse 'si minor ore videbor, non minor animo'; *ἤ μ' — ἤ με* Dl Spiro Cr olim; *ἤ — ἤ sive — sive* (cf. VII 80) Cr[1], *ἔπεα* et *ἰάμβους*, carmen epicum et iambos choliambosque inter se opposita esse opinatus; nunc dedi *ἤ μ' — ἤ με* | exitum suppl. Cr, *κοσμεῖν* M

ἔλ]εγ' ἐξ ἰάμβων, ἤ με δευτέρῃ 'γν[ῶσθαι
λεῳ]ς μεθ' Ἱππώνακτα τὸν πάλαι [κλεινὸν
τ]ὰ κύλλ' ἀείδειν Ξουθίδαις ἐπείουσι.

---

9 *μ]έγ' ἐξ* Bch, *λ]έγε⟨ι⟩ 'ξ* Cr olim, *ἔλ]εγ' ἐξ* Dl, lectio incerta: ⊏ΓЄΞ, neque *ῥά]πτ', ἐξ* neque *ἤ τ' ἐξ* satis probabile | ΔЄΥΤЄΡΗ ΓΝ, Γ ita: Ι¯ (Γ ex Ι?); spatium post Η: scriba non dedit *δεῦτε ῥηγν-* vel *ἠν[ῆσθαι*, potest *δευτέρῃ γν[ώμῃ* (Cr olim), *γν[οῦσα* (Dl), sim. ‖ 10 -◡ωⅰC, suppl. Cr, *Κῴοις*, quod olim conieci et Meklero probavi, improbat Kn; *η]μας* Kn olim, solum C certum esse recte testatus, *ἡ]μᾶς* Bch: ΜΑC legi posse non credo, potest ΜΙC | Exitum suppl. Dl; infinitivus *ἀείδειν* a *κλεινὸν* adiectivo pendet; *κεῖνον* Cr olim ‖ 11 -ΑΚΥΛΛ·ΑΙ-ΔΙΝ | ЄΠΙΟΥCΙ, Ι ultima longa qualis in exitu esse solet. *ἐπάουσιν* Dl Bch, *ἐπείουσιν* M, *ἐπιοῦσιν* Cr[1]; num *ἐπίουσι?* altera linea accentus potius quam dubitationis indicium | sequuntur *'Απονηστιζόμεναι*

---

11 Hesych. *Ξουθίδαι· οἱ Ἴωνες. Ἴων γὰρ Ξούθου* cf. schol. Lycophr. 987. | Hesych. *ἰῶ ... ἴω δὲ βαδίζω.* Etym. M. *ἴω· τὸ πορεύομαι*, ib. *εἴω τὸ πορεύομαι διὰ διφθόγγου, ὥς φησι Σώφρων ἐν Θυννοθήρᾳ.* Etym. Gud. *εἴω* (ita Ahrens, cod. *εἴομεν*) *γράφεται καὶ διὰ διφθόγγου καὶ διὰ τοῦ ἰῶτα κτλ.* Herod. ed. Lentz II p. 463, 4 (Theogn.) *σημειωτέον τὸ εἴω τὸ πορεύομαι διὰ τῆς ει διφθόγγου γραφόμενον.* Cf. ib. p. 528, 4. 794, 28 (Choerob.). Baunack, Mus. Rhen. XXXVII 472.

IX.

ΑΠΟΝΗΣΤΙΖΟΜΕΝΑΙ.

Η ΔΕΙΝΑ

Ἔ]ξεσθε πᾶσαι. κοῦ τὸ παιδίον; δέξ[αι,
κ]αὶ π[ρ]ὸς Εὐέτειραν [κ]αὶ Γλύκην β[αδίζουσα
ε]ἰπ[έ σ]φ[ι φ]αιδρή· 'τὴν ἕτοιμον οὐ [λήψῃ;'
ἢ ῥ' οὐ ποήσ]εις, μή σε [κν]ισμάτων [γεύσω;
τί τὰ ἁβρὰ] κεῖν', ἄτ[ακτε —

ΕΥΕΤΕΙΡΑ

μή] νύ το[ι θυμοῦ·

IX prooemium excipit ‖ Ad hunc mimum propter *παιδίον* v. 1 fortasse pertinent *ἄδ.* fr. 1 *ἢ χαλκέην μοι μυῖαν κτλ.* atque Mattii fr. 3: *nuper die quarto* etc. ‖ Versibus 1—4 exeuntibus quot litterae desint incertum ‖ 1 spat. post ΔCΞ-, altera litt. Є potius quam Ο; *δέξα[ι* Bch, Α litterae nullum vestigium; *Δόξα* (nomen proprium) Cr olim ‖ 2 ΑΙ Π-ΟCЄΥЄΤЄΙΡΑΝ·-ΑΙΓΛΥΙCΗΝΒ, *Μαιῆ'* (= *Ἑρμῆ*), ὃς *Εὐέτειραν καὶ Γλύκην* (deorum nomina) *βόσκεις* Bch, sed ferri non potest spondeus quarti pedis; *Εὐέτειραν* (quasi *'ΕϜέτειραν*, cf. Bureschium Philol. LI 99) correpta prima legi posse credo, cf. *ἱκετ(εύ)ω* III 71; *[ἐ]ᾶ γλυκὴν* M ‖ 3 -ΙΤ(ΙΠ, ΙΞ, ΙΖ)--(Φ?)--ΑΙ-ΔΡΗ, inde novum incipere comma scriba indicavit | in fine ΟΥ, *οἰ[νοῦσσαν* Bch ‖ 4 CЄΙ [Ι corr. ex Є]CΜΗCЄ | exitum suppl. Cr coll. IV 59. VI 11. Babr. 95, 73; non fudit *μή σ' ἔ[ρε]ισμα τῶν* (Bch) ‖ 5 ΚΙΝ ΑΤ, spatium septem fere litterarum, suppl. Cr coll. VI 45 | ΝΥΤΟ, ultima littera Ο vel Ω | v. 5 dubites sitne eidem mulieri continuandus (*τί τὰ ἁβρὰ] κεῖν', ἄτ[ακτε; κἤ]νυτ' ο[ὖν ἔργον*), an alteri personae tribuendus (*ταῦτ' ἔστ' ἐ]κεῖνα τ[ἀμά· μή] νύ τοι κτλ*, cf. Soph. Phil. 922), an inter colloquentes dividendus, quod praetuli

---

Hesych. *ἀπονηστίσασθαι· τὸ ἀπὸ νηστείας ἐπὶ πρώτην ἐλθεῖν*

IX - - - - - - - - - η - - - - - - - - - η πέπω[κ' ἤδη
- ἐς κόρ[ον
- - - - - - - - - - - - - - - - - - - φ]ίλ[η - -
fr. 7 φέρ' ὦ[δε
αὕτη,
εὐπ[
τίθεσ[θε
γλήχ[ωνα

---

6 ·ΗΠΕΠω, prima littera Η potius quam C, ultima ω quam O ‖ Primae versus 8 litterae fragmento 7 adhaerebant ‖ ante v. 9 litterarum quaedam umbrae conspiciuntur -Ιυ, ad versus 8 initium referendae: nam prooemii v. 8 paginae initium, finis IX 13, atque 18 fere versuum singulae sunt columnae. Versibus 9 sqq. (fr. 7) filiolam vel servam appellari conicio ‖ 9 ΦΕΡ(Ι?)ῶ (vel Λ, Μ), non fuit quod Bch coniecit τ]ερ[π-; supplevi ad VII 113 ‖ 10 ¨ΑΥΤΗ, cum spiritus vel paragraphi umbra ‖ 11 C(Ε vel C)ΥΠ (Π vel ΤΡ, ΤΕ) ‖ 13 γλήχ[ωνα ientantium esse recte monuit Bch, cf. Hom. hymn. Cer. 209, schol. Arist. Pac. 712, schol. Gott. Nic. Alex. 130 p. 38 Wentzel

---

X.

ΜΟΛΠΕΙΝΟΣ.

12.

Ἐπὴν τὸν ἑξηκοστὸν ἥλιον κάμψῃς, fr. 1 Bgk 13 Kn
ὦ Γρύλλε, Γρύλλε, θνῆσκε καὶ τέφρη γίνευ,
ὡς τυφλὸς ὁ ὑπὲρ κεῖνο τοῦ βίου καμπτήρ·
ἤδη γὰρ αὐγὴ τῆς ζοῆς ἀπήμβλυνται.

Stob. Flor. CXVI 21 (Maxim. Apost.): Ἡρώδου ἐκ Μολπεινοῦ (Μολπίνου Meineke, sed cf. Φαεινός sim.), sequuntur vv. 1—3, ib. 22: Ἡρώδου μιμιάμβων, sequitur v. 4. Recte coniunxit Salmasius ‖ 3 ὁ ὑπὲρ κεῖνο τοῦ codd., οὑπέκεινα Porson, Bch M, sed crasis illa ab Heronda vix aliena; cf. ὑπερέκεινα II Cor. X 16 all., μετ' ἐκεῖνα, ἐξ (ἀπ') ἐκείνου, κατ' ἐκεῖνο ‖ 4 αὕτη τῆς ζωῆς ἀπήμβλυτο codd., αὐγὴ — ἀπήμβλυνται Salmasius

---

XI.

ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΑΙ.

13.

προσφὺς ὅκως τις χοιράδων ἀναρίτης. fr. 2 Bgk 12 Kn

Athen. III p. 86 B: καλεῖται δὲ ὁ ἀναρίτης καὶ ἀνάρτης· κοχλιῶδες (κογχῶδες A) δὲ ὂν τὸ ὄστρεον προσέχεται ταῖς πέτραις ὥσπερ αἱ λεπάδες. Ἡρώνδας δ' ἐν Συνεργαζομέναις, sequitur versus. ‖ προσφῦσ' Bch conl. Arist. Plut. 1096 'adhaerescens ad amasium' interpretatus (de muliere) | ἀνηρίτης Meineke M

Hesych. προςφύς· προςπλακείς (Od. μ 433)· περιπλακείς (Her.?) | id. ἀναρίτης· ζῶον κοχλιῶδες ἐν πέτραις

ΑΔΗΛΑ.

14.

fr. 3 Bgk 14 Kn *ἢ χαλκέην μοι μυῖαν ἢ κύθρην παίζει,*
ἢ τῇσι μηλάνθῃσιν ἅμματ' ἐξάπτων
τοῦ κεσκέου μοι τὸν γέροντα λωβῆται.

Stob. LXXVIII 6 (Apostol.-Arsen.) *Ἡρώδου μιμιάμβων κτλ.* | 2 *ταῖσι* codd., corr. Meineke M | *μηλανθασι* codd., *μηλάνθῃσι* Gaisford M; *μηλάνθη* hyphaeresi *λο* syllabae e *μηλολάνθη* ortum, cf. Arist. Nubb. 761 cum scholl. ‖ 3 *κεσκίου* Salmasius, sed in voce singulari nil mutandum; fuit ni fallor *κέσκειον*, cf. *οἰκέην* VI 63 ‖ Fortasse ad mimum IX 1 pertinet, ubi v. 1 *παιδίον* commemoratur, puella Cottali fortasse compar. Simile Mattii fr. 3, cf. p. 86

---

1 Hesych. *χαλκῆ μυῖα· εἶδός τι μυίας*, cf. *μυῖα χαλκῆ· λέγεται παιδιά τις κτλ.* ‖ 2 cf. Hesych. s. *μηλολόνθη* ‖ 3 Hes. *κεσκι* (*κεσκίον* Mus.) *στυπεῖον, τὸ ἀποκτένισμα τοῦ λίνου.* Cf. Pollux IX 123. 124. Hesych. *λωβᾶται· λυμαίνεται*

15.

fr. 5 Bgk 15 Kn *ὡς οἰκίην οὐκ ἔστιν εὐμαρέως εὑρεῖν*
ἄνευ κακῶν ζώουσαν· ὃς δ' ἔχει μεῖον
τούτου τι, μέζον τοῦ ἑτέρου δόκει πρήσσειν.

Stob. XCVIII 28 *Ἡρώδα μιμιάμβων* ‖ 3 *μεῖζον* Stob., corr. M | *τοῦτον — δόκει* (pro *δοκεῖ*) Schneidewin; coniecerunt *κρεῖσσον* vel *ἄμεινον*, sed *μέζον πρήσσειν* legitur IV 69. Cf. 'Susarion' CAFr I p. 3 K. Menand. 589 ib. III p. 179 K.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΑ ΚΑΙ ΨΕΥΔΕΠΙΓΡΑΦΑ.

16.

Zenob. Ath. III 155 (= Ps.-Plut. 115 p. 338 Gott., Par. 547 p. 174): *Χρυσὸς ὁ Κολοφώνιος· μέμνηται ταύτης Ἀριστοφάνης ἐν Κωκάλῳ* (fr. 352 p. 436 K.) *εἴρηται δέ, παρόσον οἱ Κολοφώνιοι τὸν κάλλιστον χρυσὸν ἐργάζεσθαι νομίζονται. καὶ Ἡρόδοτος δὲ Κολοφώνιον καλεῖ τὸν ἄριστον χρυσόν.* p. 512 Bgk

Cf. Iulian. Or. II p. 80 A: *οὐ τὸ Κολοφώνιον ἔχουσαν χρυσίον.* Herodoti locus frustra quaeritur: *Ἡρώδα* nomen substituit Bergkius p. 512 (cf. fr. 18, Etym. M. s. v. *ζήτρειον* [supra ad V 32], ubi item *παρὰ Ἡροδότῳ* legitur pro *παρὰ Ἡρώνδᾳ*): recte fortasse, nam in proverbiis illustrandis Didymum (Zenobium) Heronda usum esse non quo nomen (II 101 Ath., 510 volg.) eius scriptum exstat uno loco confirmatur, sed multis illis quos in libello meo tractavi. Ephesus IV 73 ita memoratur, ut Herondam cum illis regionibus arctiore vinculo coniungi suspiceris, cf. versionem meam p. XXIV. Spectat fortasse ad pompae descriptionem, quo rettuli Matt. fr. 8, cf. Theocr. XV 123 *ὢ ἔβενος, ὢ χρυσός.* Possis *κἄριστος χρυσὸς | Κολοφώνιος* . . .

17.

μέλλοντας ἤδη παρθένοις ἀλινδεῖσθαι

Etym. M. 64, 13 *ἀλινδῶ· τὸ κυλίω· οἷον·* sequitur versus, cf. PLGr. III p. 696. Metrotime aliqua de pueris adolescentibus conqueritur (cf. III 11 sqq.). *ἀλινδεῖσθαι* eadem ratione adhibitum V 30.

18.

κέρδαιν', ἑταῖρε, καὶ θέρους καὶ χειμῶνος.

Sextus Empir. adv. Math. XI p. 270: *καὶ ἑκάστοτε πρὸς ἑαυτὸν τὸ κωμικὸν ἀναμελετῶν παράγγελμα·* sequitur versus. Dubitanter ad Eupolidis Baptas rettulit Meinekius CGr. IV p. 689 (cf. CAFr. III p. 616, 1255 K.), iambographo tribuit Bergkius PLGr. III p. 696, 28. Locus e Herondae mimis petitus *κωμικὸν παράγγελμα* apte dici poterat (cf. test. III 12); audimus Cerdonem loquentem vel Cerdonis gemellum.

19.

ὁ τὸν κυσὸν τρωθεὶς
ᾔδεις ὅπου μάλιστα τοῦ κράνους χρεία.

Phot. p. 355, 19 (II p. 33 Nb) *ὁ τὸν πατέρα εὑρὼν χαλκοῦ χρεία. ὁ — ᾔδη Αἰσώπου μάλιστα κτλ.*, corr. Dobree. Explicavit G. Knaack Hermae XXI p. 319 conl. fabella Kirchhofii *Wendunmuth* I 95 p. 121 Öst. Cum *κυσὸς* tum *χρείη* (scil. *ἐστίν*) Herondae, cf. II 44. VII 87. 104. VIII 4. verba sunt hominis (Cottali alicuius, cf. glossema quod antecedit) verberibus castigati.

20.

Ἑρμῆς δὲ Σιμώνακτος ἀκολουθήσας.

Etym. Flor. p. 19 M. *Ἀκολουθήσας· Ἑρμῆς κτλ. ἐκτάσει τοῦ ᾱ. οὕτως Ἡρωδιανός.* | *δ' ἐς Ἱππώνακτος* Lehrs | *ἀκολουθήσας* (= *ὠκ.*) Meineke ‖ De statua dei ante aedes Simonactis dedicata poeta anonymus loqui videtur Bergkio PLGr. II p. 481, 'nisi forte sequebatur infra *ὄπισθεν* vel *παίδεσσι* (Meinek.)'. Hipponacti versum tribuit Meineke Herm. III 451 (fr. 55^b Bgk.). *Ἑρμῆς* si hominis nomen est, quod probabilius esse puto, recentiori poetae vindicandus est, fortasse Herondae, cf. *Ἀρτεμῖς* VI 87. 89. 95.

21.

Strabo VIII p. 378 extr.: *μνημονεύεταί τις ἑταίρα πρὸς τὴν ὀνειδίζουσαν, ὅτι οὐ φιλεργὸς εἴη οὐδ' ἐρίων ἅπτοιτο, εἰπεῖν*

ἐγῷ⟨δε⟩ μέντοι ⟨γ'⟩ ἡ τοσαύτη τρεῖς ἤδη
καθεῖλον ἱστοὺς ἐν βραχεῖ χρόνῳ τούτῳ.

Si choliambographi versibus Strabo usus est, quae Meinekii est coniectura, de Heronda potius cogitandum, quam de Aeschrione Meinekii (et Bergkii p. 519). Argumentum mimicum est, neque ambiguitas illa ab Heronda aliena; loquitur enim meretrix de nautis Thaleti illi vel Artimmae similibus (cf. Herond. II).

22.

Stob. Flor. XXIX 42: *Ἱππώνακτος·*

Χρόνος δὲ φευγέτω σε μηδὲ εἷς ἀργός —

Apostolii *Δημώνακτος* non moror: sed non sine causa Meinekius ab Hipponacte tales sententias alienas esse statuit versumque Herodae adscripsit (Chol. p. 106). Hipponactis nomen etiam apud Eustathium pro Heronda substitutum, cf. ad Herond. V 74 sq.

23.

ἀνανεοῦται

Cf. Matt. fr. 2 infra p. 85.

24.

ἀφηδύνειν

Cf. Matt. fr. 4 infra p. 86.

25. 26.

ὄλυνθον. ὀλύνθους

Cf. Matt. fr. 6 sq. infra p. 86 sq.

27.

Hesych. *κακεστοῦν· κακὴν κατάστασιν. ἢ ἀπραγίαν* coll. *πειθοῦν* VI 75 Herondae vindicavit W. Schulze Mus. Rhen. XLVIII 252. Sed *κυψοῦν* sim. usurpavit Hipponax fr. 87 p. 490. Certe hac ratione multa huc referri possunt, velut coll. *'φαμαρτεῖς* V 43 Hesych.

ἁμαρτῶν· ἀκολουθῶν. ἁμαρτήσαντες· συντυχόντες, ὁμοῦ γενόμενοι κτλ. ἁμαρτεῖν· ἀκολουθεῖν, nam ἁμαρτεῖν forma aliunde non nota.

p. 512 Bgk

28.

Apostol.-Arsen. V 41 (Paroem. vol. II p. 344 Gott.): γῆρας καὶ πενία, δύο τραύματα δυσθεράπευτα· Ἡρώδου.

Nulla Arsenii fides. In florilegio, quo utebatur, hic versus ab aliis alio auctori tributus similem Herodae eclogam (cf. fr. 12) excepisse videtur: unde error explicatur.

29.

Coniectura nimis levi iambos rectos, quos Leonidae tribuit Stobaeus CXX 9, Herondae vindicavit Bergkius PLGr. II p. 512. Contra aliqua probabilitate quae de Crissami Coo — eodem ni fallor a quo Hippocrates genus deduxit (Epist. 2 p. 289 Hch., Tzetz.) — mira tradidit Didymus apud Photium Suidam Hesychium Ps.-Zenobium 364 p. 102, ad poetam Coum referre possis; cf. Tuempelium Philologi vol. L 628. Similis est Nannacus III 10.

PHOENIX COLOPHONIVS.

ΚΟΡΩΝΙΣΤΑΙ

Ἐσθλοί, κορώνῃ χεῖρα πρόσδοτε κριθέων,
τῇ παιδὶ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἢ λέκος πυρῶν
ἢ ⟨τ'⟩ ἄρτον ἢ ⟨τ'⟩ ἥμαιθον, ἢ ὅτι τις χρῄζει.
δότ', ὠγαθοί, ⟨τι⟩ τῶν ἕκαστος ἐν χερσὶν
ἔχει κορώνῃ· χἄλα λήψεται χόνδρον·
φιλεῖ γὰρ αὕτη πάγχυ ταῦτα δαίνυσθαι·
ὁ νῦν ἅλας δοὺς αὖθι κηρίον δώσει.
ὦ παῖ, θύρην ἄγκλινε — Πλοῦτος ἤκουσε,
καὶ τῇ κορώνῃ παρθένος φέρει σῦκα.
θεοί, γένοιτο πάντ' ἄμεμπτος ἡ κούρη
κἀφνειὸν ἄνδρα κὠνομαστὸν ἐξεύροι,
καὶ τῷ γέροντι πατρὶ κοῦρον εἰς χεῖρας
καὶ μητρὶ κούρην εἰς τὰ γοῦνα κατθείη,
θάλος τρέφειν γυναῖκα τοῖς κασιγνήτοις.
ἐγὼ δ', ὅκου πόδες φέρουσιν, ὀφθαλμοὺς

Athenaeus VIII p. 359 E: *οἶδα δὲ Φοίνικα τὸν Κολοφώνιον ἰαμβοποιὸν μνημονεύοντά τινων ἀνδρῶν ὡς ἀγειρόντων τῇ κορώνῃ, καὶ λέγοντα ταῦτα* (v. 1—17). *καὶ ἐπὶ τέλει δὲ τοῦ ἰάμβου φησίν* (18—21). *κορωνισταὶ δὲ ἐκαλοῦντο κτλ.* Praeter alios hanc cantilenam tractaverunt Meineke Choliamb. p. 140 sq. Anal. ad Ath. 159, Bergk. Anthol. p. XXIII 217. Op. II 153 sq. ‖ 3 ⟨τ'⟩ add. Meineke, cf. p. 74 ad prooem. 9 ‖ 4 ἕκαστος τις codd. ‖ 7 αὖθις codd. ‖ 8 ἔκρουσεν Bergk, sed interpretor: *Plutus me exaudivit, nam puella* etc. ‖ 10 sqq. cf. Herond. IV 83 sqq., Il. *I* 455, Od. ξ 155. 180 ‖ 14 κασιγνήτοις *cognatis,* cf. schol. *O* 545 (Meinek.) ‖ 15 ὀφθαλμοὺς] ἰφθίμους Hauptius, possis εὐφθόγγοις vel ἀψάλ-

ἀμείβομαι, Μούσαισι πρὸς θύραις ᾄδων
καὶ δόντι καὶ μὴ δόντι — πλέονα ⟨τού⟩τῳ γε.

* * *

ἀλλ', ὦγαθοί, ἐπορέξαθ' ὧν μυχὸς πλουτεῖ.
δός, ὦ ἄναξ, δὸς καὶ σὺ πολλά μοι νύμφη·
νόμος κορώνῃ χεῖρα δοῦν ἀπαιτούσῃ.
τοσαῦτ' ἀείδω· δός τι, καὶ καταχρήσει.

τοις: ὀφθαλμοὺς ... Μούσαισιν ᾄδειν *speciosa Musis carmina canere* vix dicere poterat poeta: num ὀφθαλμοὺς ἀμείβομαι = *praetereo?* μούσας δὲ πρὸς θύραις ᾄδω Peppmüller Annal. philol. CXLIX 23 ‖ 16 Μούσῃσι — θύρῃσ' plerique, recte, ut videtur ‖ 17 πλείονα τωνγεω codd., πλεῦνα τῶν αἰτέω Meineke Dindorf, scripsi πλέονα τούτῳ γε, scil. τῷ μὴ δόντι, possis etiam πλέονα τῷ μή γε. Coronista scilicet, sicut Ἀράβιος αὐλητής et qui apud nos sunt similes, δραχμῆς μὲν ᾄδει, τεττάρων δὲ παύεται: cf. ad v. 21. πλέονα τῶν ⟨Γύ⟩γεω O. Rossbach, πλεῦνα ⟨κεί⟩νῳ γε Peppmüller ‖ v. 18—20 post v. 7 transposuit Peppmüller ‖ 19 δὸς ὦ 'ναξ codd., δὸς ὦν ἄναξ Bergk Kaibel, δὸς ὦνα δός τι Meineke Chol. p. 141: coll. Her. IV 18 hiatum admisi | πότνα μοι Ilgen, editores ‖ 21 τοιαῦτ(α) εἰδώς codd., corr. Bergk. Op. p. 157, Meineke. Ambigue dixit καταχρήσει *satis erit*, quod non solum ad δός τι referendum, sed etiam ad ἀείδω, cf. ad v. 17. — De re cf. Grimm Myth. II 725 (⁴637), Mannhardt WFK II p. 244.

CN. MATTIVS

MIMIAMBORVM FRAGMENTA.*

1.

Terentianus Maurus 2416 sqq. p. 397 K. post Hipponactem commemoratum:

Hoc mimiambos Mattius dedit metro:
nam vatem eundem est Attico thymo tinctum
pari lepore consecutus et metro.

Num Hipponactis nomen e prooemio haustum est (v. 8)? Ex eodem hortulo fortasse *thymus Atticus* decerptus.

[ENTΠNION?]

2. 2 M 9 B

Iam iam albicascit Phoebus et recentatur
commune lumen hominibus, voluptatis . . .

Gellius XV 25 (inde Nonius p. 167, 14): *Cn. Matius, vir eruditus, in mimiambis suis non absone finxit 'recentatur' pro eo quod Graeci dicunt* ἀνανεοῦται: sequuntur versus. Ipsum Herondam ἀνανεοῦται verbo usum esse nec negem neque contendam ‖ 2 *et voluptatis* codd., *et* del. Hertz, *voluptatist* LMueller | Ad exitum Somnii refero. Prodierat femina superstitiosa ante solem orientem. Antiquum est et celebratum, noctis terrores die pelli. Cf. dub. 9 p. 87.

---

* Numeri adiecti sunt editionum M[uelleri] Catull. etc. p. 91 sq., quem secutus est Bücheler Herond. p. 69, atque B[aehrensii] Fragm. Poet. Rom. p. 282 sq.

[ΑΠΟΝΗΣΤΙΖΟΜΕΝΑΙ?]

1 M 11 B 3.

. . . nuper die quarto, ut recordor; et certe
aquarium urceum unicum domi fregit.

Gellius X 24, 10 (inde Macrob. I 4, 24): *'die quarto' autem Cn. Matius homo impense doctus in mimiambis pro eo dicit, quod nudius quartus nos dicimus.* Loquitur de serva, vel potius de puella Cottali gemella, fortasse de *παιδίῳ* illo IX 1. Cf. ad fr. 14. Nam de mustela (VII 89) vix cogitandum.

[ΜΟΛΠΕΙΝΟΣ?]

3 M 10 B 4.

Quapropter edulcare convenit vitam
curasque acerbas sensibus gubernare.

Gell. XV 25 (Non. 106, 21): *Idem Matius* [praecedit fr. 2] *in isdem mimiambis edulcare dicit quod est dulcius reddere* etc. | 2 . . *plurasque* . . *senibus* . . *gubernasse* Nonius | Fideliter magis quam latine transtulisse videtur *ἀφηδύνειν* (*ἀπογλυκαίνειν* choliambis minus aptum). Quae Gyllis praecipit I 40 sqq., his versibus non expressa videntur. Exceperunt fortasse quod ex Molpino excerptum est fragmentum 12 supra p. 77.

4 M 12 B 5.

Sinuque amicam refice frigidam caldo
columbulatim labra conserens labris.

Gell. XX 9: *Delectari mulcerique aures suas dicebat Antonius Iulianus figmentis verborum novis Cn. Matii, hominis eruditi . . ., quae scripta ab eo in mimiambis memorabat* (sequitur fr. 5). Ad eandem eiusdem mimi partem refero, quo fr. 4.

[XII. ΙΣΧΑΔΟΠΩΛΗΣ?]

6 M 14 B 6.

⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ ficorum
In milibus tot non videbitis grossum.

7.

Sumas ab alio lacte diffluos grossos 7 M 15 B

Macrob. sat. III 19, 5: *lacte proprie ficorum dicitur. grossi appellantur fici quae non maturescunt. hos Graeci dicunt ὀλύνθους. Mattius* [fr. 6] . . *et paulo post ait* [fr. 7]. Cf. Hesych. *ὄλυνθος· τὸ μὴ πεπαμμένον σύκον.* ‖ fr. 6 *ficorum* post *tot* codd., del. Bothe, traiecit Baehrens ‖ fr. 7 *a basilio* Parisin., cuius in hac saturnalium parte summa est auctoritas: *ab alio* vulgo, *ab almo* perperam Baehrens, *ab asino* Bch.

Ἰσχαδοπωλῶν et *Ἰσχαδωνῶν* iam Pherecrates mentionem fecerat *ἐν τοῖς Ἀγαθοῖς* (4 I p. 146 K.), atque apud Alexidem *ἐν Λέβητι* (128 II p. 343 K.) propola ficorum *ἐρίν' ἀπέδοτο σῦκα πωλεῖν ὀμνύων.* [Lucil. 164 contulit Bch]. Fr. 6 merces praedicat propola, sicut Cerdo; ficos non esse, sed grossos femina dixerat: respondet propola fr. 7. Cf. fr. 11. 12 p. 88.

[XIII. ΑΙ ΘΗΕΥΜΕΝΑΙ ΤΑ . . .?]

8. 5 M 13 B

iam tonsiles tapetes ebrii fuco
quos concha purpura imbuens venenavit.

Gellius XX 9: *Item id quoque* [praecedit fr. 5] *iucunde lepideque fictum dictitabat* [Antonius Iulianus] etc. Fortasse ad pompae descriptionem spectat, cf. Theocr. XV 125 *πορφύρεοι δὲ τάπητες κτλ.*, cf. ad fr. 16. Inscr. Coae 36[d] 10. 12.

DVBIA.

9. 8 M 17 B

pressusque labris unus acinus; arebat . . .

Non. p. 193, 12: *acinus masculino M. Tullius . . . Mattius* [*et alii* codd., corr. LMueller] *obscurae auctoritatis,* sequitur versus. | Somniari si velis, propter tempora ad somnium referre possis, ubi nescio quis in hortum irrumpere videtur.

10. p. 92 M 16 B

Meos hortulos plus stercoro † quam holero.

Priscian. VI 91 p. 274, 24 f. H.: *'holus holeris holero holeras' — Cn. Mattius* [*maltius, martius, m. actius, accius* codd.],

sequitur versus. | *holero* num ex eis quae antecedunt perperam repetitum? *meos hortulos, quando holero, stercoro plure* coniecit Baehrens. Argumentum mimiambis aptum: loquitur agricola vel hortulanus (Somn. VIII 41) potius quam ficorum propola.

p. 134 M

11.

O quae tenerulae comparis tenes crinem,

12.

Sudes in ista ⟨d⟩evia latent fossa.

Rufinus (Iuba) p. 386 G, Gr. Lat. VI p. 562 K.: . . . *quod sexto loco . . . spondeus vel trochaeus recipitur . . . , carmen claudum facit et choliambus nominatur, ut est ὦ Κλαζομένιοι Βούπαλος κατέκτεινον, ἀκούσαθ' Ἱππώνακτος· οὐ γὰρ ἀλλ' ἥκω,* deinde fragm. 11. 12. LMueller Catulli p. 134 fragmenta ad Mattium rettulit: 'causa illa, quod ex eodem quo Terentianum fonte . . hausisse Iubam videtur probabile' [cf. ad fr. 1]. Fr. 11. 12 coniunxerunt LMueller l. s. atque Baehrens FPR p. 392, 51 admissis coniecturis quibus vix opus est. Nam singulos versus inter se non cohaerentes pro exemplis adferre solet Rufinus ‖ 12 *si des* Mueller | *veia* R, *via*, in margine *veia* A, *via* B: num in archetypo legebatur *via* atque *de* in margine? | *late* Mueller, *latens* Bergk Baehrens.

Fr. 11 si Mattii est, ficorum propolae tribuere possis ad Cerdonis exemplum (VII 107 sqq.) mulierculis blandienti. Eiusdem mimi fortasse fr. 12, in quo vereor ne obscoenitates lateant quales sunt Fotidis Apuleianae (Met. II 7). Hinc *veneria* pro *veia* suspicatus est O. Rossbach per litteras.

Mirum illud, quod nullum fere Mattii fragmentum ad certa verba referre licet papyro servata. Itaque cum Iliadis singulos fere versus accurate expresserit ut doctus magis homo erat quam poeta, in hoc argumento aut liberius versatus est, quod quibusdam veri similius videtur, aut qui aetatem tulerunt loci ad mimiamborum partes deperditas pertinent, cf. quod conieci de fr. 2—5.

VERGILII ROMANI
MIMIAMBORVM

mentionem facit C. Plinius Epist. VI 21, 4: *Scripsit mimiambos tenuiter argute venuste, atque in hoc genere eloquentissime; nullum est enim genus quod absolutum non possit eloquentissimum dici: scripsit comoedias, Menandrum . . . aemulatus: licet has inter Plautinas Terentianasque numeres.*

Nihil servatum.

ARRII ANTONINI
MIMIAMBORVM GRAECE CONSCRIPTORVM

memoriam e Palatini *micuambos* [Dresd. *mimiambos*] primus restituit Gruter apud Plinium Ep. IV 3, 3 (ed. Veenhus. 1669 p. 217[a]), supra p. 3. [Cf. Hermae vol. XXVII 2 p. 317, ubi Gruteri immemor eandem lectionem commendavit F. Skutsch].

NICIAE cuiusdam mimos (cf. Dittenberger Mus. Rhen. XXXVI 463) choliambis perscriptos fuisse conieci Quaestionum mearum p. 192.

INDICES.

NOMINA PROPRIA*.

I. DII DEAE HEROES FERIAE MENSES.

* Nomina paragrapho insignita in inscriptionibus Cois inveniuntur vel ad religiones fabulas historiam rempublicam Coorum spectant.

II. VRBES INSVLAE GENTES.

III. HOMINES*.

* Diductis litteris scripta sunt nomina vera.

SERMO MIMICVS

COMPOSVIT R. HERZOG.

Signa.

* verbum dubium receptum
† verbum dubium reiectum
(-) coniectura in textum non admissa vel explicatio
\- verbum vel verba brevitatis causa praetermissa
om. omissum, corr. corruptum
sim. loci similes
Littera maiuscula nova persona indicatur.

σθαι V 55 λάθοιμ' αὐτὰς [εἰποῦσα I 35 Εὐθίης - αὐτὰ ἔστησεν IV 24 φύλασσε κάρ[ψ]ας αὐτά VII 85 ‖ πρὸς γάρ οἱ κεῖνται αἱ σάρκες IV 60 ἐπεὰν - μιν εἰπεῖν ἀνώγωμεν III 31 ἐγώ μιν [ἐχθα]ίρω VII 101 εἰς ἴχνος θῶ μιν VII 113 κηπίδοις †μιν ἐλθοῦσαν V 70 ἔκ μιν αὐτὴν - λαμπρύνεις VII 12 οὐδ' ὕπνος νιν αἱρεῖται III 54 δεῖ λαβεῖν νιν - ἄλλας εἴκοσιν III 90 ὅκως νιν - πηδεῦντα - βλέπωσιν III 96 Νοσσὶς εἶχεν - νιν VI 21 νιν ἠθεῖ III 33

ἀφαιρέω πάξ· μήτε προσθῇς μήτ' ἀπ' οὖν ἕλῃς μηδέν VII 114

ἀφέρπω λαιμάσ[σει], χὤρη ἡμῖ[ν] ἀφ[έρπειν] ἐστί VI 98

ἀφίημι ἄφες μοι τὴν ἁμαρτίην V 26. 38 νῦν μὲν αὐτὸν - ἄφες V 72 ἀφέω τοῦτον; V 74 νῦν μέν σ' ἀφήσω V 81 ‖ κῶς οὖν ἀφῆκας τὸν ἕτερον; VI 74

ἄχρις ἰγνύων I 14 θάλπω [τὰς σανίδα]ς ἡμέων ἄχρι⟨ς⟩ ἑσπέρης VII 41 ‖ τοῦτον - δεῖρον ἄχρις ἡ ψυχὴ - λειφθῇ III 3 δεῖρον δ' ἄχρις ἥλιος δὺς ᾖ III 88

ἀωρίη δοκεῦσ' ἀγωγὸν τῆς ἀωρίης (*senectutis*) ἕξειν III 29

βαδίζω βάδιζε V 52

βάζω εἴ τι μὴ ψεῦδος - ἡ παροιμίη βάζει II 102 ὄμνυ]μι - τὴν ἀληθ[είη]ν βάζειν VII 32, cf. 34

βαίνω ἅ σοι χρεῖζουσ' ὧδ' ἔβην ἀπαγγεῖλαι I 49 τὸν Βατάλης - οὐχ ὁρῇς, ὅκως βέβ[ηκεν] ἀνδριάντα; IV 36

βα[ιὸ]ς οὐχ ἡμῖν - ἔτι μαλλὸς εἰρίων VIII 12

βαίτη τὴν - βαίτην θάλπουσαν εὖ δεῖ - καὶ ῥάπτειν VII 128

βαλλίον τὰ βαλλί' (*virilia*) οὕτως ἄνδρες οὐχὶ ποιεῦσι - ὀρθά VI 69

βάλλω μὴ πάνθ' ἑτοίμως καρδίῃ βάλῃ IV 52

βάσανος ἐςτὰ δοῦλα σώματα σπεύδῃ κὴς βάσανον αἰτῇ II 88

βασιλεύς ὁ βασιλεὺς χρηστός I 30

βάσις οὐχ ὁρῇς κεῖνα ἐν τῇ βάσι τὰ γράμματ'; IV 24

βατηρίη μή ⟨τί⟩ σ' - οὔλῃ - ⟨τῇ⟩ βατηρίῃ κνάψῃ VIII 34

βαυβών τίς ποτ' ἦν ὅ σοι ῥάψας τὸν κόκκινον βαυβῶνα; VI 19 om. ut κακέμφατον VI 35 sq. 67. 74. 91 sq.

βαυκίδ[ες] VII 58

βέβηλος οὔτ' ὀργή σε - οὔτε βέβηλος (*profana*) αἰνεῖ IV 47

βελτίων Μίνως οὐκ ἂν - βέλτιον διήτησε II 91 καὶ σὺ - βῦσον -, βέλτιστε II 43

βήσση τῆς βήσσης VIII 18

βήσσω πρὶν χολὴ⟨ν⟩ βῆξαι III 70

βιάζομαι ὅθ' εἷλκεν αὐτὴν κἀβιάζετ' II 71

βίη βίῃ τιν' ἄξει τῶν ἐμῶν ἔμ' οὐ πείσας II 24 οὔτε τῶν πορνέων β[ί]ῃ λαβὼν οἴχωκεν II 37 ὁρῇς ὅκως νῦν τοῦτον ἐκ βίης ἕλκεις; V 58

βίος γρηῦν γυναῖκα κὠρφανὴν βίου III 39 σοι - βίου πρῆξιν ἐσθλὴν τελοῖεν III 56 Κέρδωνι μὴ βίου ὄνησις κὼ[νειάτ]ων γίνοιτο VII 34 θνῆσκε -, ὡς τυφλὸς ὁ ὑπὲρ κεῖνο τοῦ βίου καμπτήρ X 3

βλαυτία (n. pl.) VII 58

βλέπω αὐτὴν οἷον Ἀΐδην βλέψας III 17 ὅκως νιν - πηδεῦντα αἱ πότνιαι βλέπωσιν III 97 μιῆς μνῆς ἐστιν ἄξιον τοῦτο - ἢ ἄνω σ' ἢ κάτω βλέπειν VII 80 τὴν ἄνω - βλέπουσαν ἐς

τὸ μῆλον IV 28 βλέψας ἐς τοῦτο τὸ εἰκόνισμα IV 37 πρὸς τοὺς νόμους βλέπουσιν II 33 οὐχὶ ζόην βλέπουσιν ἡμέρην πάντες; IV 68 cf. ἐμ-

βοάω ἢν μή τις αὐτῷ ταὐτὰ πεντάκις βώσῃ III 23 ἰοῦσα τὸν νεωκόρον βῶσον IV 41. 45, cf. VII 43

βόλος ἤν τι μὴ νῦν ἧμιν ἐς βόλον κύρσῃ VII 75

βόσκω οὐκ ὄνους βόσκειν αὐτὸν διδάσκω III 27 τρὶς καὶ δέ[κ' οἰκέτας β]όσκω VII 44 ἄκουσον, οὐ [γὰρ -] φρένας βόσκεις VIII 15

βούλομαι ζ]ῶμεν οὐχ ὡς βουλό[μεσ]θα, ἀλλ' ὡς ἡμέας [ὁ χῶ]ρος ἕλκει II 9 χρῶ ὅτι βούλῃ ⟨μοι⟩ V 6

βοῦς βοῦν ἢ νενημένην χοῖρον - ἴητρα - ἐποιεύμεσθα IV 15 ὁ βοῦς δὲ χὀ ἄγων αὐτόν IV 66 μή μ' ὁ βοῦς τι πημήνῃ IV 70 βοῦς ὁ λακτίσας ὑμᾶς VII 118 ἡ βοὸς κέρκος III 68

βράζω †βράζει II 102

βρέγκος v. nom.

βρέγμα τὸ βρέγμα τοῦτο *τὠσυρὲς κνήσῃ IV 51 κνῶ, μέχρι σευ - τὸ βρέγμα τῷ σκίπωνι μαλθακὸν θῶμαι VIII 9 om. VI 76?

βροντάω μὴ βροντέων - τρέψῃς μέζον (*postulans nimium*) εἰς φυγὴν ἡμέας VII 65

βρώζω ὡς ἂν αἴσθοισθε σκύτεα, γυναῖκες, καὶ κύνες τί βρώζουσι *edunt* VII 63

βυβλίον δεῖ λαβεῖν νιν κἀπὶ βυβλίῳ - ἄλλας εἴκοσιν III 90

βύρσα φέρειν ὅσας ἂν ἡ κακὴ σθένῃ βύρσα III 80

βυρσοδέψης Κανδᾶτ[ος] τοῦ βυρσοδέψεω VI 88, cf. VII 37

βύω τὴν ὀπὴν βῦσον τῆς κλεψύδρης II 42 cf. ἐμ-

βωμός ὧνπερ οἵδε τίμιοι βωμοί IV 5

γ pro ν σύγσφιγγε, pro κ ἐγδοῦσα, ἐγλῦσαι, ἐν γναφέως

γαλῆ τὰς μνέας ὅκως σοι μὴ αἱ γαλαῖ διοίσουσι VII 90

γάμος τῇ - εἰκοστῇ - ἡκατῇ γάμον ποιεῖ τῆς Ἀρτακηνῆς VII 86

γάρ τὸ γὰρ γῆρας I 15 sim. I 26 VI 64 VII 85 ἤδη γάρ I 10 -] γάρ I 18 ἄστατος γάρ I 46 sim. II 6. 19 III 47. 59 IV 60 VI 67. 70. 82. 94 VII 110 X 4 οὐ γὰρ ἐνγελᾷ τις I 77 οὐ γάρ τι IV 14 ἄκουσον, οὐ [γὰρ - VIII 15 ἐξ οὗ γάρ I 23 μὰ τὴν γὰρ Μάνδριος κατάπλωσιν I 68 ᾤκει πόλιν γάρ II 55 ταῦτα μὲν γὰρ εἴρηται II 84 τὸν Βατάλης γὰρ τοῦτον IV 35 ἡ θύρη γὰρ ὤικται IV 55 δύ' εἰσὶ γὰρ Κέρδωνες VI 49 ὁ τοὺτο [ἑ]ῶν γὰρ οὐρινᾷ VII 69 ‖ ὧδε ταῦτ' εἴη. Κ. εἴη γάρ IV 86 ἔδει δοῦναι. Κ. ἔδει γάρ, ἀλλὰ VI 80 Κ. ἀληθιναί, φίλη, γὰρ αἱ Ἐφεσίου χεῖρες IV 72 Γ. τήν σευ χολὴν γὰρ ἤθελον κατασβῶσαι V 39 ‖ καὶ γὰρ οὐδ' ἀπαρκεῦσιν III 6 κ[αὶ] γὰρ ἑσσῶμαι VIII 19 ‖ ἡ γὰρ ἱροῖσιν μέζων - ἡ ὑγίη 'στί IV 94 ‖ τὴν γὰρ οὖν βαίτην - δεῖ - καὶ ῥάπτειν VII 128 ‖ ἀλλ' οὐ λόγων γὰρ - δεῖται, χαλκῶν δέ VII 49 ‖ οὐ γὰρ ἀλλὰ πορθεῦσι VI 101 οὐ γὰ]ρ ἀλλὰ μεζόνων ἤδη - ὀριγνῶνται VII 36 (II. loco 29, III. 4, IV. 3).

γαστήρ χιλίας - τῇ γαστρὶ (ἐγκόψαι αὐτῷ κέλευσον) V 34

γε τὸ μηδὲν ἄλλας εἴκοσίν γε III 91 ἀλλ' οὖν γ' ὅτ' οὐχὶ - εἶχες -, ἔδει VI 91 [δεῖ γ'] ἅλις νοῦν ἡσθείσας ὑμέας ἀπελθεῖν

II 13 ἄχρις ἥλιος δὺς ᾖ III 88 μέχρι σευ ἥλιος θάλψῃ τὸν κυσὸν ἐσδύς VIII 3 ‖ ἐπὴν τὸν ἑξηκοστὸν ἥλιον κάμψῃς, - θνῆσκε X 1

ἧμαι τἄλλα δαψ[ιλῶς ἕ]αται VII 47 cf. καθ-

ἥμαιθον τρί' ἥμαιθα - ἑκάστου τοῦ πλατύσματος τίνω III 45 cf. Phoen. 3

ἡμεῖς παρ' ἡμέων I 2 ἀνθ' ἡμέων VI 32 ἐκ μὲν ἡμέων VII 96 σύνεγγυς † ἡμῶν I 48 οὐδὲ εἷς οἶδεν [τὸ μέλλο]ν ἡμέων· ἄστατος γὰρ * ἡμείων [ζ]ο[ή I 46 τῆς γενῆς - ἡμέων - οὐδὲ τῆς δόξης II 2 τῆς ληκύθου ἡμέων III 21 τὰ ἔργα τῆς τέχνης ἡμῶν VII 38 [τὰς σανίδα]ς ἡμέων VII 41 ἡμέων - τὸν ὄνον VI 82 ‖ ἕστηκε σύνεγγυς* ἡμῖν I 48 ἐκποδὼν ἡμῖν φθείρεσθε VI 15 χὤρη ἡμῖ[ν] ἀφ[έρπειν] ἐστί VI 98 βαιὸς οὐχ ἡμῖν - ἔτι μαλλὸς εἰρίων VIII 12 ἤν τι μὴ - ἧμιν ἐς βόλον κύρσῃ VII 75 μὴ - ὁ τάπης ἡμῖν - ληΐης κύρσῃ II 44 οἴχεθ' ἧμιν ἡ ἀλεωρὴ τῆς πόλιος II 25 ‖ ἐλθεῖν - * παρ' ἡμέας I 9 τὸ - γῆρας [ἡμέ]ας καθέλκει I 16 ὡς ἥμεας [ὁ χῶ]ρος ἕλκει II 9 μὴ - τρέψῃς - εἰς φυγὴν ἡμέας VII 66

ἡμέρη ἔσσετ' ἡμέρη κείνη, ἐν ᾗ τὸ βρέγμα - κνήσῃ IV 50 ὡς μὴ καλῶς γένοιτο τἠμέρῃ κείνῃ, ἥτις σ' ἐσήγαγ' ὧδε V 22 προφάσις πᾶσαν ἡμέρην ἕλκεις V 5 φοιτᾷ - ἡμέρην πᾶσαν VII 100 τὴν ἡμέ[ρ]ην ὅλην σε τονθορύζουσαν VI 7 ἡμέρας μετάλλαξον τὸν νοῦν δύ' ἢ τρίς I 39 σὲ - Κύδιλλ' ἐπόψεθ' ἡμερέων πέντε - τρίβοντα V 60 ‖ ἀλλ' ἡμέρη τε κἠπὶ μέζον ὠθεῖται IV 54 ἐπιβρύχουσα ἡμέρην τε καὶ νύκτα - ὑλακτέω VI 13 ἡμέρην τε καὶ νύκτα τρίβουσα τὸν ὄνον VI 82 μή τό μευ αἷμα νύκτα κἠμέρην πῖνε V 7 ἀθλ]έων νύκτα κἠμέρην VII 40 ὁτέῳ σὺ χείλεα νύκτα κἠμέρην οἴγ[εις VII 112 μευ οὔτε νυκτὸς οὔτ' ἐφ' ἡμέρην λείπει τὸ δῶμα I 58 ‖ οὐχὶ ζόην βλέπουσιν * ἡμέρην πάντες; IV 68 ‖ om. III 53 (IV 46 sq.?) V 80 VII 85. 127 ‖ cf. τριθημέρῃ

ἥμερος † IV 68 v. ἡμέρη

ἧμος v. ὁτῆμος

ἤν (ἐάν) ἤν σοι ναῦλον διδοῖ τις, - πλώσῃ II 58 τὠληθὲς ἢν θέλῃς -, ἐρεῖς τι VII 70 πρός - βαλέω - τάχ', ἢν πλέω γρύξῃς III 85 τὸν παῖδα - ἢν κνίσω -, οὐχ ἕλκος ἕξει; IV 59 οὐκ ἢν ἴδῃ -, ἐκβαλεῦσι τὰς κούρας; IV 63 ἤν τι - παραστείξῃς, - τίσεις V 50 διαβαλεῖς, ἤν σοι εἴπω; VI 22 τοῦτ' ἢν μὴ ὕμιν ἁνδάνῃ - ἐξοίσει VII 50 ἢν μὴ λάβῃ -, ἐκ τάχα ψύξει IV 29 ἤν τι μὴ - κύρσῃ, οὐκ οἶδ' ὅκως - πρήξει VII 75 ἢν μὴ - θῶ, - μή με θῇς V 12 κεῖνος ἢν ἔλθῃ[I 42 ἢν - αἰτῇ, προσδίδωμι II 87 ἢν ἔχητε - χρείην -, - ⟨δεῖ⟩ πέμπειν VII 124 ἢν θύρην - τις κόψῃ, μνῆν τινέτω, - ἢν δὲ - ἀλοιήσῃ, ἄλλην - μνῆν, ἢν δὲ - ὑπερβῇ, χιλίας - ἔνειμε, κἢν βλάψῃ τι, διπλόον τίνειν II 50 sqq. μὴ - τὴν χολὴν ἐπὶ ῥινὸς ἔχ' εὐθύς, ἤν τι - πεύθῃ VI 38 ‖ ἢν δὲ δὴ - θέλωμεν, - κείρει III 36 τἄλφιτ' ἢν μετρέω, τὰ κρῖμν' ἀμιθρεῖς VI 5 ἐπίσταται - οὐδ' -, ἢν μή τις - βώσῃ III 23 ὀρφανὴ κεῖται -, (κ)ἢν μήκοτ' αὐτὴν - ἐκξύσῃ III 17 ‖ δεῖ λαβεῖν νιν -, καὶ ἢν μέλλῃ - ἀναγνῶναι III 91 πορθεῦσι - κἢν τρέφῃ τις ἐν κόλπῳ VI 102 οἳ κἢν ὕῃ Ζεύς, τοῦτο μοῦ[νον ᾄδουσ]ι VII 46 τὸν μισθὸν αἰτεῖ κἢν - κλαύσω III 10 ἐγώ μιν ἐχθαίρω, - κἢν - ὑπόσχηται VII 102 ‖ ἤν τ' ἠκατ⟨ῇ⟩ ἔλθῃ, - οἴσει, ἤν τ' ἡ Ἀρτακηνή VII 91 sq. cf. ἐπήν

ἤν en ἢν ἰδού, πάρειμ' ἆσσον I 4

ἤνεγκον v. φέρω

ἤπερ μεζόνως - ἤπερ οὖν ὑμεῖς IV 81

ἤπιος ἐπ' ἠπίας - χεῖρας - τείνας IV 18

ἦρα τίς ἦρα - ἐποίει; IV 21 ἦρ' οὐχὶ μᾶλλον Φρύξ; V 14, cf. ἦ

ἥσσων ἢν οὐδὲν ἧσσον ἢ Βατυλλίδα στέργω V 82 ‖ τῶν δημοτέων φρίσσοντα καὶ τὸν ἥκιστον II 30

ἡσυχῇ - τὴν ἀμβαλούχην οἶ[γε VII 18

θάλασσα πλεῖ τὴν θάλασσαν II 21 κυρτεὺς ἐν τῇ θαλάσσῃ τὠμβλὺ τῆς ζοῆς τρίβων III 52

θάλλω † θάλλειν VI 90, cf. θάμνη

θάλπω θάλπεις τὸν δίφρον I 37 θάλπειν τὸν δίφρον I 76 θάλπω [τὰς σανίδα]ς ἡμέων ἄχρις ἑσπέρης VII 40 δαψ[ιλῶς ἕ]αται ὅκως νεοσσοὶ τὰς κοχώνας θά[λ]π[ο]ντες VII 48 μέχρι σευ ἥλιος θάλψῃ τὸν κυσὸν ἐσδύς VIII 3 τὴν - βαίτην θάλπουσαν εὖ δεῖ - ῥάπτειν VII 129 ‖ εἴ σευ θάλπεταί τι τῶν ἔνδον II 81

θάμνη πρόσω πιοῦσα τὴν προκυκλίην * θάμ[ν]ην VI 90

θαρσέω ἔκητ' ἀλκῆς θαρσέων λέως λ[έγ]οιμ' ἂν II 78

θέα θέαι spectacula I 29

θεα οἷαι πρὸς Πάριν κοθ' ὤρμησαν [θεαὶ κρι]θῆναι καλλονήν I 35 χὤσοι θεοὶ - κατοικεῦσιν καὶ θεαί IV 11 cf. θεός

θεάομαι θηεῖσθε χὐμεῖς VII 21 θήσεσθε δ' ὑμ[εῖς τὰ] νέα ταῦτα VII 56

θέλω ἢν - τι καὶ μέζον γρύξαι θέλωμεν III 37 ἔκ με καίεις οὐ θέλουσαν οἰδῆσαι IV 49 τήν σευ χολὴν - ἤθελον κατασβῶσαι V 39 τι δρῶντα τῶν σὺ μὴ θέλῃς V 28 σκυτέων - τὠληθὲς ἢν θέλῃς ἔργον VII 70 τίμησον, εἰ θέλεις, αὐτό VII 67 πρὸς τάδ', εἰ θέλεις, σκέπτευ VII 92 ἅψον, εἰ θέλεις, λύχνον VIII 6 σύ τέ μοι τ[οὔνα]ρ, εἰ θέλεις, - ἄκουσον VIII 14

θεός μαρτύρομαι - τὸν θ[εὸν] τοῦτον IV 48 ‖ fem. τί σὺ θε[ὸς πρὸ]ς ἀνθρώπους; I 9 (*Venus*) οἶκος τῆς θεοῦ I 26 τῇ θεῷ κατάρτησον σαυτήν I 62 ‖ χὤσοι θεοὶ σὴν ἑστίην κατοικεῦσιν καὶ θεαί IV 10 θεῶν ἀδελφῶν τέμενος I 30 ναὶ μὰ θεοὺς VII 99 ᾧ ἐπὶ νοῦν γένοιτο, καὶ θεῶν ψαύειν ἠπείγεθ' IV 75 δύναιτό μ' ἐλάσαι - ἐς θεοὺς ἀναπτῆναι VII 109 θεῶν ἐκεῖνος οὐ μακρὴν ἀπῴ[κισται], ὁτέῳ σὺ χείλεα - οἴγ[εις VII 111

θερμαίνω τοῦτο μή σε θερμήνῃ I 20

θερμός αἱ σάρκες οἷα θερμὰ * θερμὰ πηδῶσαι IV 61

θεωρέω ὡς μὴ δι' ἀγορῆς γυμνὸς ὢν θεωρῆται V 46

θηέομαι v. θεάομαι

θηρίον τὰ Μικίωνος * θηρί' εὔπ[λευρ' VII 43

θλάω τὰ σαυτοῦ θλῇ λαβὼν ὅκως χρῄζεις II 83 ὁ κέραμος - ὥσπερ ἴτρια θλῆται III 44 cf. V 41

θλίβω δούλης - ὦτα νωθρίη θλίβει IV 53

θνήσκω ἐπὴν τὸν ἑξηκοστὸν ἥλιον κάμψῃς, - θνῆσκε X 2 θανεῦμ' ὑ[π' VIII 36 cf. ἀπο-

*λεπρός ἔστι προσδώσω (βαυβῶνα) VI 36

λεπτός λεπτῆς α[VIII 57

λε[υκόπυγε voc. VII 12

λευκός τὰ λευκὰ τῶν τριχῶν ἀπαμβλύνει τὸν νοῦν I 67

λέως θαρσέων *λέως (= λείως?) λ[έγ]οιμ' ἄν II 78

λεῴ]ς? pro. 10

λήγω v. ἐκλήγω

ληΐζομαι *ἐλῄ[σα]το VIII 39

ληΐη μὴ - ὁ τάπης ἡμῖν - ληΐης κύρσῃ II 45

λήκυθος αἱ δορκαλῖδες - λιπαρώτεραι - τῆς ληκύθου ἡμέων, τῇ ἐπὶ παντὶ χρώμεσθα III 21

ληστρί voc. de serva VI 10

λίθινος δύναιτό μ' ἐλάσαι - [-] ἐόντα λίθινον ἐς θεοὺς ἀναπτῆναι VII 109

λίθος τίς - τὴν λίθον ταύτην τέκτων ἐποίει; IV 21 πρὸ τῶν ποδῶν γοῦν εἴ τι μὴ λίθος τοὔργον, ἐρεῖς λαλήσει IV 32 ὤνθρωποι κὴς τοὺς λίθους ἕξουσι τὴν ζοὴν θεῖναι IV 34 ‖ πανταχῇ λί[θος] κεῖσαι IV 47 λίθος τις, οὐ δούλη, ἐν τῇ οἰκίῃ ⟨κ⟩εῖσ' VI 4

λιμός κἤστησα τὴν κακὴν λιμόν II 17

λιπαρέω αὐτὴν λιπαρεῦσαν ἠδέσθην VI 28 ἐλιπάρεον, ὁ δ' ὤμνυεν οὐκ ἂν εἰπεῖν μοι VI 93

λιπαρός αἱ δορκαλῖδες - λιπαρώτεραι πολλὸν τῆς ληκύθου ἡμέων - κεῖνται III 19

λίσσομαι λίσσομα[ί σε], μὴ ψεύσῃ VI 17 μή με, λίσσομαι, κτείνῃς III 86 κόσας -, λίσσομαι, μέλλεις -; III 77

λόγος ἀλλ' οὐδὲ τούτων, φασί, τῶν λόγων Γυλλὶς δεῖται I 78 ἀλλ' οὐ λόγων γάρ, φασίν, ἡ ἀγορὴ δεῖται, χαλκῶν δέ VII 49 ‖ τὸ τοῦ λόγου δὴ τοῦτο II 45 ‖ κοὐ τόσος λόγος τοῦδε III 43

λοιπός τὸ λοιπὸν - μὴ δοκεῖτε II 92

λυπέω μή με λυπεῖτε V 73

λύρη οὐδ' ἂν πλῆκτρον ἐς λύρην ῥάψαι VI 51

λύχνος ἄψον - λύχνον VIII 6

λύω τὴν αὐτονομίην ὑμέων Θαλῆς λύσει II 27 τοῦτον δῆσον - τὴν ἱμανήθρην τοῦ κάδου ταχέως λύσας V 11 μὴ λάθῃ λυθείς, σκέψαι V 31

λωβάομαι τὸ δριμὺ σκῦλος -, ᾧ τοὺς πέδητας - λωβεῦμαι III 69 μὴ τῷ με δριμεῖ, τῷ 'τέρῳ δὲ λώβησαι III 73 ἅμματ' ἐξάπτων τοῦ κεσκέου μοι τὸν γέροντα λωβῆται fr. 14, 3

λώβη εἷς κνῦσα καὶ κακὴ λώβη VII 95

λῷον κάλ' ὗμιν - τὰ ἱρὰ καὶ ἐς λῷον ἐμβλέποντα IV 80

λῶπος τ]ὸ λῶπο[ς VIII 64

μᾶ excl. mulierum ὃς σεῦ γένοιτο, μᾶ τέκνον, πολὺς I 85 μᾶ, μή με θῇς V 13 μᾶ, τί μοι ἐνεύχῃ; VI 47 μᾶ, μὴ - πεποίηται IV 43 μᾶ, λίθος τις - ⟨κ⟩εῖσ' VI 4 μᾶ, χρόνῳ κοτ' ὤνθρωποι - ἕξουσι IV 33 μᾶ, δόξει τις V 56 σέ, μᾶ, - Κύδιλλ' ἐπόψεθ' V 59 μᾶ, καλῶν, φίλη Κυννοῖ, ἀγαλμάτων IV 20 μᾶ, καλόν τι δώρημα VI 21 cf. nom.

μά οὐδ' ὄναρ, μὰ τὰς Μοίρας I 11 οὐ μὰ τὴν Ἅιδεω κούρην I 32 μὰ τούτους τοὺς γλυκέας, - οὐδεὶς μὴ ἀκούσῃ VI 23 οὐκ ἄν, μὰ τὴν Κέρδωνος ἑστίην VII 120 μὰ τὴν γὰρ Μάνδριος κατάπλωσιν καὶ τὴν φίλην Δήμητρα, - οὐκ ἂν - I 68 ‖ ναὶ μὰ τὰς Μοίρας I 66 ἐρεῖς τι, ναὶ μὰ τήνδε τὴν τεφρὴν κόρσην VII 71 στατῆρας πέντε, ναὶ μὰ θεοὺς VII 99

μακαρῖτις [Κυλ]αιθὶς ἡ μακαρῖτις VI 55

μακρηγορέω ὅκως ἂν μὴ μακρηγορέων ὕμεας - τῇ παροιμίῃ τρύχω II 60

μακρός]φάραγγος - μακρῆς VIII 17 ‖ μακρὴν ἀποικέω I 13 θεῶν - οὐ μακρὴν ἀπῴ[κισται VII 111 πρὶν μακρὴν - αὐτοὺς γενέσθαι V 54

μάλα μάλ' εἰκότως σευ τὸ στεγύλλιον - πέπληθε VII 83 ἕτερον χἄτερον μάλ' ἐξοίσει VII 51 ‖ ὁρῶ σε δήκου πάντα μᾶλλον ἢ δεῦντα V 24 ἦρ' οὐχὶ μᾶλλον Φρύξ; V 14 μᾶλλον δὲ τὴν ἄκανθαν - δῆσον VII 8 τάχ' οὖν - ἄξουσι -, μᾶλλον δὲ πάντως VII 89 ‖ οὗ σοι καὶ μάλιστ' ἐπεμνήσθην VI 42

μαλακότης ἡ μαλακότης ὕπνος VI 71

μαλθακός σευ - τὸ βρέγμα τῷ σκίπωνι μαλθακὸν θῶμαι VIII 9

μάλιστα } v. μάλα
μᾶλλον }

μαλλός βαιὸς οὐχ ἡμῖν ἐν τῇ οἰκίῃ ἔτι μα[λ]λὸς εἰρίων VIII 13

μάμμη τοῦτο - χὴ μάμμη - ἐρεῖ σοι III 34 τὴν μάμμην - κείρει III 38

μαρτύρομαι - τὸν θεὸν τοῦτον, ὡς ἔκ με καίεις -. μαρτύρομαι, φημί IV 48. 50 μαρτύρ[ο]μαι δὲ τ[ὴ]ν νέην[VIII 37

μαστροπός I tit.

μάτην ἄγω σοι τάσδε -. K. οὐ μάτην VII 3

μέγας posit. deest ‖ μέζων ἱροῖσιν *μέ[ζ]ων ἅμ' ἀρτίης ἡ ὑγίη 'στὶ τῆς μοίρης IV 95 τὴν μέζον' - σανίδα; VII 5 ἔλθοιμεν αὖτις μέζον' ἶρ' ἀγινεῦσαι IV 87 μεζόνων ἤδη [-] κερδέων ὀριγνῶνται VII 36 δοθήσεταί τι μέζον ἢ δοκεῖς I 65 ἢν δὲ δή τι καὶ μέζον γρύξαι θέλωμεν III 36 εἰ μὴ ἐδόκευν τι μέζον ἢ γυνὴ πρήσσειν IV 69 μέζον μὲν ἢ γυνὴ γρύξω VI 34 μέζον τοῦ ἑτέρου - πρήσσειν fr. 15, 3 βροντέων - μέζον VII 66 εἴς μ' ὁρεῦσα καρκίνου μέζον IV 44 μέζον ἵππου - κιχλίζουσα VII 123 συμφορῆς - ἤδη ὁρμᾷ ἐπὶ μέζον III 8 ἐπὶ μέζον ὠθεῖται IV 54 μεζόνως οὔτις ἠρέσατο τὸν Παιήον' ἤπερ οὖν ὑμεῖς IV 80 ‖ ὦ μέγιστε IV 86

μέδω Παίηον, ὃς μέδεις Τρίκκης IV 1

μεθίημι μέθεσθε - αὐτόν III 87

μείων ἕξει - οὐδὲν μεῖον III 59 ὃς δ' ἔχει μεῖον τούτου τι fr. 15, 2

μελαινίς τὴν μελαινίδ' (*concham* vel *poculum*) ἔκτριψον I 79

μέλαν τὸν στίκτην ἔχοντα ῥαφίδας καὶ μέλαν V 66

μέλεος τὰ μέλεα [δέ]νδ[ρα VIII 45

μέλι λάθοις τὴν γλάσσαν ἐς μέλι πλύνας III 93

μέλλω κόσας - μέλλεις ἔς μευ φορῆσαι; III 77 καὶ ἢν μέλλῃ - ἄμεινον τῆς Κλεοῦς ἀναγνῶναι III 91

μέν τῆς γενῆς μ[ὲν] οὐκ ἐστὲ - κριταὶ - οὐδ' - ὑπερέξει II 1 μή, τατί', ἀλλὰ νῦν μὲν αὐτὸν - ἄφες V 69 κἠπίδοις *μὲν ἐλθοῦσαν - καὶ - ἄραις V 70 ἐ[γὼ] μὲν - τὤμματ' ἐξεκύμηνα VI 67 αἰεὶ μὲν Ἄρτεμῖς τι καινὸν εὑρίσκει VI 89 ‖ μὲν - δὲ Θαλῆς μὲν οὗτος -, ἐγὼ δὲ II 3 sq. ἐρᾷς μὲν ἴσως Μυρτάλης -, ἐγὼ δὲ πυρῶν II 79 ἄνδρες -, ταῦτα μὲν -, ὑμεῖς δ' II 84 sq. ἐκ μὲν ἡμέων

Syllabarum quantitas memorabilis: ἀστρᾱγάλαι?, ζήτρεῐον, ῐ̆σος, -ως, καλός, -ῶς, ῠ̄ω

Synonyma: λέγω εἶπον φημί βάζω λαλέω φωνέω καλέω βοάω - ἄνωγα κελεύω λέγω προστάσσω - βούλομαι θέλω χρεΐζω - ἐράω στέργω φιλέω - δύναμαι δραίνω ἔχω σθένω - νομίζω οἴομαι δοκέω ἔχω τίθημι - εἶμι ἦλθον ἥκω βαδίζω βαίνω διδράσκω χωρέω - ᾄσσω ὁρμάω σπεύδω - ὁράω βλέπω θεάομαι σκέπτομαι ἀθρέω - καθεύδω κνώσσω - ῥέγχω γρύζω τονθορύζω κιχλίζω πρημονάω - τελέω τίνω τίθημι - ἀνοιστράομαι θάλπομαι θερμαίνω κυμαίνω ‖ θυμός καρδίη νοῦς σπλάγχνα φρένες ψυχή ἔνδον - ὄμμα κούρη (ὀφθαλμός om.) - βίος ζοή - ἔργα χεῖρες - οἶκος οἰκίη οἰκίον θύρη στέγη στεγύλλιον - τιμή τίμημα τῖμος - ἡ θεός θεά δέσποινα πότνια τύραννος ‖ γλυκύς ἡδύς - ὀρφανός χῆρος - εὖ καλῶς - ἔλασσον ἧσσον μεῖον ‖ ἕκητι οὕνεκα χάριν - ἐνταῦθα τότε - ἔστε ἄχρις μέχρις - γάρ ὡς - ὅτι ὁτεύνεκα - ὡς etc. οἷον. Composita in fine simplicium notantur.

Vocabula κατ' ἔλλειψιν omissa: ἀράσσω, εἰμί; βρέγμα?, δραχμαί, ἡμέρη, κύλιξ, ὁδός, οἶνος, ὀφθαλμός, χείρ. ut κακέμφατα: βαυβών, κέρκος; πέδαι, πληγαί, σκῦλος. (ἄν; ἐκ, ἐν; ὁ).

COLUMBIA UNIVERSITY LIBRARIES

This book is due on the date indicated below. o-
definite period after the date of

88H4521 IE94

043146

88H.4521
IE94

AUG 1 1947